

SLUŽBENE NOVINE

TUZLANSKOG KANTONA

Godina 6 - Broj 10

Četvrtak, 29. juli/srpanj 1999. g.
TUZLA

Izdanje na
bosanskom i hrvatskom
jeziku

178

Na osnovu poglavlja IV, odjeljak B, člana 33. stav 1. tačka e) Ustava Tuzlanskog kantona, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O ZAŠTITI PRIRODE

Proglašava se Zakon o zaštiti prirode, koji je donijela Skupština Tuzlanskog kantona na sjednici od 5. 7. 1999. godine.

Broj: 01-1-1558/99
Tuzla, 26. 7. 1999. godine

Predsjednik
Tuzlanskog kantona,
Dr. Tarik Arapčić, v.r.

ZAKON

O ZAŠTITI PRIRODE

I. OPĆE ODREDBE

Član 1.

Ovim Zakonom se uređuje:

- određivanje dijelova žive i nežive prirode koji imaju posebnu zaštitu (u daljem tekstu: zaštićeni dijelovi prirode) Tuzlanskog kantona (u daljem tekstu: Kanton),

- obezbjeđenje racionalnog korištenja prirode i njenih dobara bez bitnog oštećenja njenih dijelova uz što manje narušavanje ravnoteže njenih sastojaka,

- sprječavanje štetnih zahvata ljudi i poremećaja u prirodi kao posljedice privrednog razvoja Kantona i drugih djelatnosti i obezbjeđenje što povoljnijih uslova održavanja slobodnog razvoja prirode,

- donošenje dugoročnih i kratkoročnih planova, provođenje dokumenata prostornog uređenja, odnosno uređenja mjere zaštićenih dijelova prirode i njihovu kontrolu.

Mjere i uslovi zaštite zaštićenih dijelova prirode, za prostor Kantona, sprovode se u skladu sa ovim Zakonom, ako za pojedine dijelove prirode drugim zakonima nisu propisane posebne mjere zaštite.

Član 2.

Pod prirodom, u smislu ovog Zakona, smatraju se dijelovi prirode koji su od posebnog naučnog, obrazovnog, historijskog, ekološkog i rekreacionog značaja (u daljem tekstu: priroda) kao značajan dio okolice kojem Kanton obezbjeđuje posebnu zaštitu na principima provjerene i najbolje svjetske prakse.

II. ZAŠTIĆENI DIJELOVI PRIRODE

Član 3.

Zaštićeni dijelovi prirode prema ovom Zakonu su:

- park prirode,
- strogi rezervat,
- posebni rezervat,
- park-šuma,
- zaštićeni predio,
- spomenik prirode,
- spomenik parkovne arhitekture,
- zaštićena biljna i životinjska vrsta.

Zaštićeni dijelovi prirode iz stava 1. ovog člana raspoređuju se u razrede:

- kantonalnog značaja i
- lokalnog (općinskog) značaja.

Raspored u razrede iz stava 2. ovog člana utvrđuje Ministarstvo urbanizma, prostornog uređenja i zaštite okolice Kantona (u daljem tekstu: Ministarstvo) uz saglasnost Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Kantona.

Pojedini zaštićeni dijelovi prirode sa prostora Kantona, od strane nadležnih državnih i federalnih organa mogu biti raspoređeni i u razrede:

- međunarodnog značaja,
- federalnog značaja,

u kom slučaju, na takve zaštićene dijelove prirode, ne odnosi se ovaj Zakon.

Član 4.

Park prirode je veće prostorno ili dijelom kultivirano područje sa naglašenim estetskim, ekološkim, odgojno-obrazovnim, kulturno-historijskim i turističko-rekreativnim vrijednostima. U parku prirode su dozvoljene djelatnosti i radnje kojima se ne ugrožava njegova uloga i bitno značenje.

Član 5.

Strogi rezervat je područje sa neizmijenjenom ili neznatno izmijenjenom sveukupnom prirodom, a namijenjen je isključivo naučnom istraživanju kojim se ne mijenja biološka raznolikost, izvornost prirode i ne ugrožava slobodno odvijanje prirodnih procesa.

Član 6.

Posebni rezervati su predjeli u kojima je posebno izražena jedna ili nekoliko izuzetnih prirodnih vrijednosti koje treba štiti, odnosno prirodnih procesa koje treba pratiti ili usmjeravati.

Posebni rezervat može biti botanički (floristički, vegetacijski i dr.), zoološki (ornitološki, herpatološki, entomološki, ihtiološki i dr.), geološki, pedološki, orografski, hidrološki i dr.

U posebnom rezervatu nisu dozvoljene radnje koje bi mogle narušiti svojstva zbog kojih je proglašen rezervatom (branje i uništavanje biljaka, uznemiravanje, hvatanje i ubijanje životinja, unošenje kalohtonih vrsta, melioracijski zahvati, razni oblici privrednog i ostalog korištenja i slično).

Član 7.

Park-šuma je manje prirodno ili kultivirano područje, sa prirodnom ili zasađenom šumom, veće pejzažne vrijednosti, a namijenjena je odmoru i rekreaciji. U park-šumi su dozvoljene samo one radnje čija je svrha njeno održavanje ili uređenje.

Član 8.

Zaštićeni predio je prirodni ili kultivirani predio veće estetske ili kulturno-historijske vrijednosti, ili područje karakteristično za pojedini region.

U zaštićenom predjelu nisu dopuštene radnje koje narušavaju obilježja zbog kojih je proglašen.

Član 9.

Spomenik prirode je neizmijenjen dio ili skup dijelova žive ili nežive prirode koji ima naučnu, estetsku ili kulturno-historijsku vrijednost.

Spomenik prirode može biti geološki (mineraloško ili paleontološko nalazište, struktura slojeva i sl.), geomorfološki (špilja, soliterna stijena itd.), hidrološki (vrela, slap, jezero, itd.), botanički (rijetki ili lokacijom značajni primjerak biljnog svijeta i slično), prostorni mali botanički i zoološki lokalitet i drugo.

Na spomeniku prirode i u njegovoj neposrednoj blizini nisu dozvoljene radnje koje ugrožavaju njegova obilježja i vrijednosti.

Član 10.

Spomenik parkovne arhitekture je dio umjetno oblikovane prirode (aleja-drvoređ, botanički vrt arboretum, gradski park, skupina ili pojedinačno stablo, kao i drugi oblici vrtnog i parkovnog oblikovanja), koji ima veću estetsku, stilsku, umjetničku, kulturno-historijsku ili naučnu vrijednost.

Na spomeniku parkovne arhitekture i u njegovoj neposrednoj blizini nisu dozvoljene radnje kojima bi se promijenile ili narušile njegove neizmijenjene vrijednosti.

Član 11.

Zaštićene biljne i životinjske vrste su rijetke ili proriječene ili na drugi način zaštićene vrste: samoniklih biljaka i slobodnih životinja, njihovi razvojni oblici, staništa i zajednice.

Zabranjene su radnje kojima se ometa i uznemiruje zaštićena biljka ili životinja u njenom prirodnom životu i slobodnom razvoju (branje, uklanjanje sa staništa i oštećivanje biljke, rastjerivanje, proganjanje, hvatanje, držanje, ranjavanje i ubijanje životinja, oštećivanje njihovih razvojnih oblika, gnijezda ili legla i prebivališta).

Zabranjeno je i prikrivanje, prodaja i kupovina i otuđivanje ili pribavljanje na drugi način zaštićene biljke i životinje, kao i prepariranje zaštićene životinje.

Zaštitu iz stava 3. ovog člana imaju i samonikle biljke i divlje životinje koje se nalaze u strogom rezervatu, posebnom rezervatu, kao i životinje u špiljama, i ako nisu zaštićene kao biljne i životinjske vrste.

III. PROGLAŠAVANJE ZAŠTIĆENIH DIJELOVA PRIRODE

Član 12.

Park prirode, strogi rezervat, posebni rezervat, park-šuma, zaštićeni predio, spomenik prirode i spomenik parkovne arhitekture proglašava Skupština Kantona na prijedlog Vlade Kantona, a na osnovu stručne podloge koju daje Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Kantona i Ministarstvo.

Pojedinu biljnu i životinjsku vrstu proglašava zaštićenom Vlada Kantona na osnovu prijedloga Ministarstva nakon prethodno pribavljene saglasnosti Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede i odgovarajuće stručne podloge.

Stručne poslove iz oblasti zaštite prirode Ministarstvo povjerava naučnim i stručnim institucijama i pravnim licima koja za to ispunjavaju propisane uslove.

Član 13.

Akt o proglašenju zaštićenih dijelova prirode i zaštićenih biljnih i životinjskih vrsta iz člana 12. stavovi 1. i 2. ovog Zakona objavljuje se u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona".

Zaštićeni dijelovi prirode upisuju se u Registar zaštićenih dijelova prirode koji se vodi pri Ministarstvu.

Ministar urbanizma prostornog uređenja i zaštite okolice (u daljem tekstu: ministar) propisuje sadržaj i način vođenja Registra zaštićenih dijelova prirode.

Član 14.

Donošenjem akta o proglašenju zaštićenih dijelova prirode, kod upisa u registar, utvrđuju se i unutrašnje granice zaštićenih dijelova prirode.

Na zaštićene dijelove prirode upisane u Registar zaštićenih dijelova prirode stavlja se odgovarajuće oznake.

Način stavljanja oznaka i sadržaj oznaka utvrđuje ministar.

Član 15.

Pojedini dijelovi prirode o kojima se vodi postupak radi stavljanja pod zaštitu nalaze se pod privremenom zaštitom od dana kada je vlasnik ili drugi nosilac prava na takvom dijelu prirode obaviješten da je postupak pokrenut, a najduže godinu dana od dana primitka obavijesti.

Za vrijeme privremene zaštite primjenjuju se odredbe ovog Zakona, kao i kod zaštićenih dijelova prirode.

IV. UPRAVLJANJE ZAŠTIĆENIM DIJELOVIMA PRIRODE

Član 16.

Zaštićenim dijelovima prirode na području Kantona upravlja Kantonalna uprava za zaštitu okolice (u daljem tekstu: Kantonalna uprava).

Član 17.

Kantonalna uprava obavlja djelatnost zaštite, održavanja i unapređenja zaštićenih dijelova prirode.

Do formiranja Kantonalne uprave, poslove iz stava 1. ovog člana obavljaće Ministarstvo.

Član 18.

U područjima zaštićenih dijelova prirode mogu se osnovati preduzeća i druga pravna lica radi obavljanja ugostiteljske i turističke djelatnosti u skladu sa zakonskim propisima.

Prava i obaveze između Kantonalne uprave koja upravlja zaštićenim dijelovima prirode i preduzeća ili drugog pravnog lica iz stava 1. ovog člana regulisat će se ugovorom.

V. NAČIN ZAŠTITE

Član 19.

Upravljanje, zaštita, uređenje, unapređenje i korištenje zaštićenih dijelova prirode utvrđuje se dokumentom prostornog uređenja Kantona, kojeg donosi Skupština Kantona.

Mjere zaštite za zaštićene dijelove prirode propisuje Vlada Kantona na prijedlog Ministarstva.

Član 20.

Mjere zaštite zaštićenih biljnih i životinjskih vrsta propisuje Ministarstvo, na osnovu stručnih podloga pribavljenih od nadležnih stručnih institucija.

Član 21.

Rukovodilac Kantonalne uprave donosi pravilnik o unutrašnjem redu unutar područja zaštićenih dijelova prirode.

Pravilnikom o unutrašnjem redu iz stava 1. ovog člana uređuju se detaljno pitanja zaštite, unapređenja i korištenja zaštićenih dijelova prirode.

Član 22.

Neposrednu zaštitu u područjima zaštićenih dijelova prirode obavljaju nadzornici, na osnovu ovlaštenja propisanih ovim Zakonom i propisima donesenim na osnovu ovog Zakona.

Nadzornike imenuje rukovodilac Kantonalne uprave, a to može biti lice koje ima najmanje srednju stručnu spremu odgovarajućeg smjera.

Član 23.

U područjima zaštićenih dijelova prirode zabranjene su sve radnje i djelatnosti koje mogu dovesti do bitnih promjena prirodnih i drugih vrijednosti i specifičnosti područja u cjelini, odnosno radnje i djelatnosti koje bi mogle poremetiti spontani prirodni razvoj ili narušiti osnovna prirodna svojstva zaštićenih dijelova, zbog kojih su zaštićeni.

Na zaštićenom dijelu prirode dozvoljene su one radnje i djelatnosti koje ga ne oštećuju i ne mijenjaju svojstva zbog kojih su proglašeni zaštićenim.

Radnje i djelatnosti iz stava 2. ovog člana dozvoljene su samo uz propisane uslove zaštite prirode, koje po zahtjevu izdaje Ministarstvo.

Za poduzimanje radnji iz stava 2. ovog člana za koje je prema posebnom propisu obavezno dobiti lokacijsku dozvolu, uslovi zaštite prirode utvrđuju se u postupku izdavanja lokacijske dozvole.

Građevinska dozvola može se izdati, a izvođenje drugih radova dozvoliti u slučajevima iz stava 2. ovog člana samo ako Ministarstvo izda potvrdu da je odgovarajuća tehnička dokumentacija urađena u skladu sa uslovima zaštite prirode iz stava 3. ovog člana.

Član 24.

Branje zaštićenih biljaka i njihovih dijelova, te rastjerivanje, hvatanje, držanje, ubijanje i prepariranje zaštićenih životinja i njihovih razvojnih oblika i uklanjanje gnijezda dozvoljeno je samo za naučnoistraživačke svrhe uz prethodno pribavljeno odobrenje

Ministarstva i saglasnost Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Kantona.

Član 25.

Zaštićene biljke i životinje ne smiju se iznositi iz područja zaštićenih dijelova prirode, bez saglasnosti Ministarstva.

Izuzetno, pojedine zaštićene biljke i životinje smiju se iznositi van područja zaštićenih dijelova prirode u naučnoistraživačke svrhe radi razmjene, izlaganja i sl., na osnovu odobrenja Ministarstva.

Postupak, način i uslove za izdavanje odobrenja iz stava 2. ovog člana propisat će ministar.

Član 26.

Zabranjeno je unošenje (introdukcija) novih biljnih i životinjskih vrsta u područje zaštićenih dijelova prirode, osim prema posebnim zakonskim propisima i uz saglasnost nadležnog federalnog ministarstva.

Ponovno unošenje (reintrodukcija) nestalih biljnih i životinjskih vrsta u područje zaštićenih dijelova prirode može se obavljati samo uz odobrenje Ministarstva.

Član 27.

Odobrenje Ministarstva treba obezbijediti i za sakupljanje biljaka i njihovih dijelova, hvatanje i ubijanje životinja koje nisu zaštićene na osnovu ovog ili drugih zakona, za sakupljanje minerala i fosila, ako se to obavlja u svrhu prerade, trgovine i drugog prometa.

Radnje iz stava 1. ovog člana mogu se obavljati samo uz prethodnu saglasnost vlasnika ili ovlaštenika prava na zemljištu ili na vodenoj površini na kojima se obavljaju radnje iz stava 1. ovog člana.

Uslovi za obezbjeđenje odobrenja iz stava 1. ovog člana propisat će ministar, uz saglasnost Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Kantona.

Član 28.

Za građenje građevina i izvođenje radova, koji se prema posebnom propisu mogu graditi ili izvoditi izvan građevinskog područja, potrebno je u postupku izdavanja lokacijske dozvole od strane Ministarstva obezbijediti uslove zaštite prirode i kad se te građevine grade i radovi izvode na području koje nije zaštićeno u smislu ovoga Zakona.

Građevinska dozvola može se izdati, a izvođenje drugih radova dozvoliti, u slučajevima iz stava 1. ovog člana samo ako Ministarstvo izda potvrdu da je odgovarajuća dokumentacija urađena u skladu sa uslovima zaštite prirode iz stava 1. ovog člana.

Član 29.

Vlasnik ili drugi ovlaštenik ima pravo da u području zaštićenog dijela prirode koristi i iskorištava zaštićena prirodna dobra u skladu sa utvrđenim mjerama zaštite prirode.

Ako je korištenje ili iskorištavanje zaštićenog dijela prirode na određen način ili određene svrhe ograničeno ili zabranjeno, vlasnik, ili ovlaštenik prava, ima pravo na naknadu za ograničenja kojima je podvrgnut, a iznos mora biti srazmjeran umanjenom prihodu.

Visina nadoknade utvrđuje se sporazumno. U slučaju spora o visini nadoknade odlučuje nadležni sud.

Nadoknada se isplaćuje na teret budžeta Kantona.

Član 30.

Vlasnik ili drugi ovlaštenik prava na određenom zaštićenom dijelu prirode dužan je dozvoliti pristup u taj dio prirode, ako je

to, s obzirom na prirodu i značenje tog dijela prirode, potrebno radi zadovoljenja naučnih, obrazovnih, estetskih i kulturnih potreba društva, a na način i pod uslovima utvrđenim rješenjem ministra.

Uz rješenje iz stava 1. ovog člana mora biti određena naknada vlasniku ili drugom ovlašteniku prava na tom dijelu prirode za eventualna ograničenja kojima je podvrgnut.

Član 31.

Vlasništvo na nekretninama koje se nalaze u zaštićenim dijelovima prirode mogu sticati samo domaća pravna i fizička lica.

Član 32.

Zemljište unutar granica zaštićenih dijelova prirode iz člana 3. stava 1. alineja 1. do 7. na kojima pravo korištenja i raspolaganja imaju pravna lica može se prenijeti u vlasništvo Kantona, u skladu sa zakonom.

Član 33.

Vlasnik nekretnine unutar zaštićenih dijelova prirode, koji namjerava tu nekretninu prodati, dužan je tu nekretninu, najprije, ponuditi Kantonu.

Vlasnik nekretnine unutar zaštićenog dijela prirode dužan je u ponudi navesti cijenu i uslove prodaje.

Kanton je dužan da ponudu prihvati ili odbije u roku od 60 dana od dana primitka pismene ponude.

Ako ponuda ne bude prihvaćena unutar roka iz stava 3. ovog člana vlasnik može nekretninu u zaštićenom dijelu prodati drugom licu.

Ako vlasnik proda nekretninu u zaštićenom dijelu prirode, a nije prije toga postupio u skladu sa stavovima 1. i 3. ovog člana, Kanton može zahtijevati poništenje ugovora o kupoprodaji nekretnine u zaštićenom dijelu prirode.

VI. NAKNADA ŠTETE

Član 34.

Ako fizička i pravna lica prouzrokuju štetu na zaštićenom dijelu prirode, dužna su, pod nadzorom Kantonalne uprave, da izvrše sanaciju prouzrokovane štete, ili da izvrše nadoknadu u vrijednosti za učinjenu štetu, prema općim pravilima obveznog prava.

Sredstva ostvarena nadoknadom štete iz stava 1. ovog člana prihod su budžeta Kantona.

Član 35.

Visina naknade štete prouzrokovane nedozvoljenom radnjom u odnosu na pojedine zaštićene biljne i životinjske vrste utvrđuju se prema oštetnom cjenovniku koga donosi ministar na prijedlog Kantonalne uprave.

Član 36.

Štetu koju nanese zaštićena životinja dužan je nadoknaditi Kanton.

Visina štete utvrđuje se sporazumno. U slučaju spora odlučuje nadležni sud.

VII. NADZOR

Član 37.

Ministarstvo vrši nadzor nad sprovođenjem odredaba ovog Zakona i propisa donesenih na osnovu ovog Zakona.

Član 38.

Inspeksijski nadzor u smislu ovog Zakona vrši kantonalni inspektor zaštite okolice i drugi inspektori u okviru svoje nadležnosti.

Član 39.

Inspektor kontroliše posebno:

- 1) korištenje i upotrebu zaštićenih dijelova prirode,
- 2) stanje kvaliteta prirode i provođenja mjera zaštite prirode,
- 3) izvršenje izdatih uslova i odobrenja.

Član 40.

Ako utvrdi da je povrijeđen ovaj Zakon inspektor će pismeno rješenjem odrediti mjere za otklanjanje nedostataka i nepravilnosti.

U obavljanju poslova iz stava 1. inspektor će:

- 1) pregledati zaštićene dijelove prirode,
- 2) narediti preduzimanje mjera radi usklađivanja obavljanja djelatnosti sa odredbama ovog Zakona,
- 3) privremeno obustaviti djelatnosti koje nisu u skladu sa ovim Zakonom i na osnovu njega donesenim propisima,
- 4) narediti privremene mjere za sprječavanje šteta koje bi mogle nastati uslijed tih djelatnosti,
- 5) privremeno, do konačne odluke nadležnog organa, oduzeti predmete kojima je učinjeno krivično djelo,
- 6) poduzimati druge mjere i radnje za koje je ovlašten propisima.

Član 41.

U slučajevima kada izvršilac ne postupi po nalogu kantonalnog inspektora, propisane radnje izvršit će Kantonalna uprava.

Član 42.

Protiv rješenja kantonalnog inspektora može se uložiti žalba Ministarstvu.

Žalba na rješenje ne odgađa njegovo izvršenje.

VIII. KAZNE ODREDBE

Član 43.

Ovlašteno lice će, na licu mjesta, novčanom kaznom od 100 KM, kazniti za prekršaj lice koje:

- ometa i uznemiruje zaštićene biljke ili životinje u njihovom prirodnom životu i slobodnom razvoju (član 11. stav 2.),
- prikriva, prodaje, kupuje i otuđuje zaštićene biljke i životinje i preparira zaštićene životinje (član 11. stav 3.).

Član 44.

Novčanom kaznom u iznosu od 5.000 do 20.000 konvertibilnih maraka (u daljem tekstu: KM) kaznit će se za prekršaj pravno lice ako:

- izvrši radnju koja može prouzrokovati promjenu ili oštećenje na zaštićenom dijelu prirode (član 23. stav 1.),
- izvrši radnju na zaštićenom dijelu prirode, a da prethodno nije ispunilo uslove zaštite prirode, odnosno pribavilo rješenje kantonalnog Ministarstva (član 23. stavovi 3., 4. i 5.),
- izvrši radnju iz člana 24. ovog Zakona, a da prethodno nije pribavila odobrenje Ministarstva,
- iznosi ili unosi zaštićene biljke i životinje bez odobrenja Ministarstva (član 25.),

- unosi nove biljne i životinjske vrste ili ponovo unosi nestale biljne i životinjske vrste u područje zaštićene prirode bez propisanog odobrenja (član 26. stav 2.),

- izvrši radnje iz člana 27. ovog Zakona, a da prethodno nije pribavila saglasnost (član 27. stav 2.).

Za prekršaj iz ovog člana kaznit će se odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 200 do 2.000 KM.

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se i fizičko lice novčanom kaznom od 500 do 2.000 KM.

IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 45.

Podzakonski i drugi akti bit će doneseni u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 46.

Stupanjem na snagu federalnog zakona kojim se reguliše oblast zaštite prirode nastaje obaveza da se ovaj Zakon uskladi sa odredbama federalnog zakona.

Član 47.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona".

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
Skupština
Broj: 01-011-297-14/99
Tuzla, 5. 7. 1999. godine

Predsjednik
Skupštine Tuzlanskog kantona,
Dr. Izet Žigić, v.r.

178

Na temelju poglavlja IV, odjeljak B, članka 33. stavak 1. točka e) Ustava Tuzlanskog kantona, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O ZAŠTITI PRIRODE

Proglašava se Zakon o zaštiti prirode, koji je donio Sabor Tuzlanskog kantona na sjednici od 5. 7. 1999. godine.

Broj: 01-1-1558/99
Tuzla, 26. 7. 1999. godine

Predsjednik
Tuzlanskog kantona,
Dr. Tarik Arapčić, v.r.

ZAKON

O ZAŠTITI PRIRODE

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim Zakonom se uređuje:

- određivanje dijelova žive i nežive prirode koji imaju posebnu zaštitu (u daljem tekstu: zaštićeni dijelovi prirode) Tuzlanskog kantona (u daljem tekstu: Kanton),

- osiguranje racionalnog korišćenja prirode i njezinih dobara bez bitnog oštećenja njezinih dijelova uz što manje narušavanje ravnoteže njezinih sastojaka,

- sprječavanje štetnih zahvata ljudi i poremećaja u prirodi kao posljedice gospodarskog razvoja Kantona i drugih djelatnosti i obezbjeđenje što povoljnijih uvjeta održavanja slobodnog razvoja prirode,

- donošenje dugoročnih i kratkoročnih planova, provođenje dokumenata prostornog uređenja, odnosno uređenja mjere zaštićenih dijelova prirode i njihovu kontrolu.

Mjere i uvjeti zaštite zaštićenih dijelova prirode, za prostor Kantona, sprovode se sukladno ovom Zakonu, ako za pojedine dijelove prirode drugim zakonima nisu propisane posebne mjere zaštite.

Članak 2.

Pod prirodom, u smislu ovog Zakona, smatraju se dijelovi prirode koji su od posebnog znanstvenog, naobrazbenog, historijskog, ekološkog i rekreacijskog značaja (u daljem tekstu: priroda) kao značajan dio okolice kojem Kanton obezbjeđuje posebnu zaštitu na principima provjerene i najbolje svjetske prakse.

II. ZAŠTIĆENI DIJELOVI PRIRODE

Članak 3.

Zaštićeni dijelovi prirode prema ovom Zakonu su:

- park prirode,
- strogi rezervat,
- posebni rezervat,
- park-šuma,
- zaštićeni predio,
- spomenik prirode,
- spomenik parkovne arhitekture,
- zaštićena biljna i životinjska vrsta.

Zaštićeni dijelovi prirode iz stavka 1. ovog članka raspoređuju se u razrede:

- kantonalnog značaja i
- lokalnog (općinskog) značaja.

Raspored u razrede iz stavka 2. ovog članka utvrđuje Ministarstvo urbanizma, prostornog uređenja i zaštite okolice Kantona (u daljem tekstu: Ministarstvo) uz suglasnost Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Kantona.

Pojedini zaštićeni dijelovi prirode s prostora Kantona, od strane nadležnih državnih i federalnih organa mogu biti raspoređeni i u razrede:

- međunarodnog značaja,
- federalnog značaja,

u kom slučaju, na takve zaštićene dijelove prirode, ne odnosi se ovaj Zakon.

Članak 4.

Park prirode je veće prostorno ili dijelom kultivirano područje sa naglašenim estetskim, ekološkim, odgojno-naobrazbenim, kulturno-historijskim i turističko-rekreativnim vrijednostima. U parku prirode su dozvoljene djelatnosti i radnje kojima se ne ugrožava njegova uloga i bitno značenje.

Članak 5.

Strogi rezervat je područje sa neizmijenjenom ili neznatno izmijenjenom sveukupnom prirodom, a namijenjen je isključivo znanstvenom istraživanju kojim se ne mijenja biološka raznolikost, izvornost prirode i ne ugrožava slobodno odvijanje prirodnih procesa.

Članak 6.

Posebni rezervati su predjeli u kojima je posebno izražena jedna ili nekoliko iznimnih prirodnih vrijednosti koje treba štiti, odnosno prirodnih procesa koje treba pratiti ili usmjeravati.

Posebni rezervat može biti botanički (floristički, vegetacijski i dr.), zoološki (ornitološki, herpatološki, entomološki, ihtiološki i dr.), geološki, pedološki, orografski, hidrološki i dr.

U posebnom rezervatu nisu dozvoljene radnje koje bi mogle narušiti svojstva zbog kojih je proglašen rezervatom (branje i uništavanje biljaka, uznemiravanje, uhićenje i ubijanje životinja, unošenje kalohtonih vrsta, melioracijski zahvati, razni oblici gospodarskog i ostalog korišćenja i slično).

Članak 7.

Park-šuma je manje prirodno ili kultivirano područje, sa prirodnom ili zasađenom šumom, veće pejzažne vrijednosti, a namijenjena je odmoru i rekreaciji. U park-šumi su dozvoljene samo one radnje čija je svrha njezino održavanje ili uređenje.

Članak 8.

Zaštićeni predio je prirodni ili kultivirani predio veće estetske ili kulturno-historijske vrijednosti, ili područje karakteristično za pojedinu regiju.

U zaštićenom predjelu nisu dopuštene radnje koje narušavaju obilježja zbog kojih je proglašen.

Članak 9.

Spomenik prirode je neizmijenjen dio ili skup dijelova žive ili nežive prirode koji ima znanstvenu, estetsku ili kulturno-historijsku vrijednost.

Spomenik prirode može biti geološki (mineraloško ili paleontološko nalazište, struktura slojeva i sl.), geomorfološki (spilja, soliterna stijena itd.), hidrološki (vrelo, slap, jezero, itd.), botanički (rijetki ili lokacijom značajni primjerak biljnog svijeta i slično), prostorni mali botanički i zoološki lokalitet i drugo.

Na spomeniku prirode i u njegovoj neposrednoj blizini nisu dozvoljene radnje koje ugrožavaju njegova obilježja i vrijednosti.

Članak 10.

Spomenik parkovne arhitekture je dio umjetno oblikovane prirode (aleja-drvoređ, botanički vrt arboretum, gradski park, skupina ili pojedinačno stablo, kao i drugi oblici vrtnog i parkovnog oblikovanja), koji ima veću estetsku, stilsku, umjetničku, kulturno-historijsku ili znanstvenu vrijednost.

Na spomeniku parkovne arhitekture i u njegovoj neposrednoj blizini nisu dozvoljene radnje kojima bi se promijenile ili narušile njegove neizmijenjene vrijednosti.

Članak 11.

Zaštićene biljne i životinjske vrste su rijetke ili proriječene ili na drugi način zaštićene vrste: samoniklih biljaka i slobodnih životinja, njihovi razvojni oblici, staništa i zajednice.

Zabranjene su radnje kojima se ometa i uznemiruje zaštićena biljka ili životinja u njezinom prirodnom životu i slobodnom razvoju (branje, uklanjanje sa staništa i oštećivanje biljke, rastjerivanje, proganjanje, uhićenje, držanje, ranjavanje i ubijanje životinja, oštećivanje njihovih razvojnih oblika, gnijezda ili legla i prebivališta).

Zabranjeno je i prikrivanje, prodaja i kupovina i otuđivanje ili pribavljanje na drugi način zaštićene biljke i životinje, kao i prepariranje zaštićene životinje.

Zaštitu iz stavka 3. ovog članka imaju i samonikle biljke i divlje životinje koje se nalaze u strogom rezervatu, posebnom rezervatu, kao i životinje u spiljama, i ako nisu zaštićene kao biljne i životinjske vrste.

III. PROGLAŠAVANJE ZAŠTIĆENIH DIJELOVA PRIRODE**Članak 12.**

Park prirode, strogi rezervat, posebni rezervat, park-šuma, zaštićeni predio, spomenik prirode i spomenik parkovne arhitekture proglašava Sabor Kantona na prijedlog Vlade Kantona, a na temelju stručne podloge koju daje Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Kantona i Ministarstvo.

Pojedinu biljnu i životinjsku vrstu proglašava zaštićenom Vlada Kantona na temelju prijedloga Ministarstva nakon prethodno pribavljene suglasnosti Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede i odgovarajuće stručne podloge.

Stručne poslove iz oblasti zaštite prirode Ministarstvo povjerava znanstvenim i stručnim institucijama i pravnim osobama koje za to ispunjavaju propisane uvjete.

Članak 13.

Akt o proglašenju zaštićenih dijelova prirode i zaštićenih biljnih i životinjskih vrsta iz članka 12. stavci 1. i 2. ovog Zakona objavljuje se u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona".

Zaštićeni dijelovi prirode upisuju se u Registar zaštićenih dijelova prirode koji se vodi pri Ministarstvu.

Ministar urbanizma prostornog uređenja i zaštite okolice (u daljem tekstu: ministar) propisuje sadržaj i način vođenja Registra zaštićenih dijelova prirode.

Članak 14.

Donošenjem akta o proglašenju zaštićenih dijelova prirode, kod upisa u registar, utvrđuju se i unutarnje granice zaštićenih dijelova prirode.

Na zaštićene dijelove prirode upisane u Registar zaštićenih dijelova prirode stavljaju se odgovarajuće oznake.

Način stavljanja oznaka i sadržaj oznaka utvrđuje ministar.

Članak 15.

Pojedini dijelovi prirode o kojima se vodi postupak radi stavljanja pod zaštitu nalaze se pod privremenom zaštitom od dana kada je vlasnik ili drugi nositelj prava na takvom dijelu prirode obaviješten da je postupak pokrenut, a najduže godinu dana od dana primitka obavijesti.

Za vrijeme privremene zaštite primjenjuju se odredbe ovog Zakona, kao i kod zaštićenih dijelova prirode.

IV. UPRAVLJANJE ZAŠTIĆENIM DIJELOVIMA PRIRODE**Članak 16.**

Zaštićenim dijelovima prirode na području Kantona upravlja Kantonalna uprava za zaštitu okolice (u daljem tekstu: Kantonalna uprava).

Članak 17.

Kantonalna uprava obavlja djelatnost zaštite, održavanja i unapređenja zaštićenih dijelova prirode.

Do formiranja Kantonalne uprave, poslove iz stavka 1. ovog članka obavljat će Ministarstvo.

Članak 18.

U područjima zaštićenih dijelova prirode mogu se osnovati poduzeća i druge pravne osobe radi obavljanja ugostiteljske i turističke djelatnosti sukladno zakonskim propisima.

Prava i obveze između Kantonalne uprave koja upravlja zaštićenim dijelovima prirode i poduzeća ili druge pravne osobe iz stavka 1. ovog članka regulirat će se ugovorom.

V. NAČIN ZAŠTITE

Članak 19.

Upravljanje, zaštita, uređenje, unapređenje i korišćenje zaštićenih dijelova prirode utvrđuje se dokumentom prostornog uređenja Kantona, kojeg donosi Sabor Kantona.

Mjere zaštite za zaštićene dijelove prirode propisuje Vlada Kantona na prijedlog Ministarstva.

Članak 20.

Mjere zaštite zaštićenih biljnih i životinjskih vrsta propisuje Ministarstvo, na temelju stručnih podloga pribavljenih od nadležnih stručnih institucija.

Članak 21.

Rukovoditelj Kantonalne uprave donosi pravilnik o unutarnjem redu unutar područja zaštićenih dijelova prirode.

Pravilnikom o unutarnjem redu iz stavka 1. ovog članka uređuju se detaljno pitanja zaštite, unapređenja i korišćenja zaštićenih dijelova prirode.

Članak 22.

Neposrednu zaštitu u područjima zaštićenih dijelova prirode obavljaju nadzornici, na temelju ovlaštenja propisanih ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovog Zakona.

Nadzornike imenuje rukovoditelj Kantonalne uprave, a to može biti osoba koja ima najmanje srednju stručnu spremu odgovarajućeg smjera.

Članak 23.

U područjima zaštićenih dijelova prirode zabranjene su sve radnje i djelatnosti koje mogu dovesti do bitnih promjena prirodnih i drugih vrijednosti i specifičnosti područja u cjelini, odnosno radnje i djelatnosti koje bi mogle poremetiti spontani prirodni razvoj ili narušiti osnovna prirodna svojstva zaštićenih dijelova, zbog kojih su zaštićeni.

Na zaštićenom dijelu prirode dozvoljene su one radnje i djelatnosti koje ga ne oštećuju i ne mijenjaju svojstva zbog kojih su proglašeni zaštićenim.

Radnje i djelatnosti iz stavka 2. ovog članka dozvoljene su samo uz propisane uvjete zaštite prirode, koje po zahtjevu izdaje Ministarstvo.

Za poduzimanje radnji iz stavka 2. ovog članka za koje je prema posebnom propisu obvezatno dobiti lokacijsku dozvolu, uvjeti zaštite prirode utvrđuju se u postupku izdavanja lokacijske dozvole.

Građevinska dozvola može se izdati, a izvođenje drugih radova dozvoliti u slučajevima iz stavka 2. ovog članka samo ako Ministarstvo izda potvrdu da je odgovarajuća tehnička

dokumentacija urađena sukladno uvjetima zaštite prirode iz stavka 3. ovog članka.

Članak 24.

Branje zaštićenih biljaka i njihovih dijelova, te rastjerivanje, uhićenje, držanje, ubijanje i prepariranje zaštićenih životinja i njihovih razvojnih oblika i uklanjanje gnijezda dozvoljeno je samo za znanstvenoistraživačke svrhe uz prethodno pribavljeno odobrenje Ministarstva i suglasnost Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Kantona.

Članak 25.

Zaštićene biljke i životinje ne smiju se iznositi iz područja zaštićenih dijelova prirode, bez suglasnosti Ministarstva.

Iznimno, pojedine zaštićene biljke i životinje smiju se iznositi van područja zaštićenih dijelova prirode u znanstvenoistraživačke svrhe radi razmjene, izlaganja i sl., na temelju odobrenja Ministarstva.

Postupak, način i uvjete za izdavanje odobrenja iz stavka 2. ovog članka propisat će ministar.

Članak 26.

Zabranjeno je unošenje (introdukcija) novih biljnih i životinjskih vrsta u područje zaštićenih dijelova prirode, osim prema posebnim zakonskim propisima i uz suglasnost nadležnog federalnog ministarstva.

Ponovno unošenje (reintrodukcija) nestalih biljnih i životinjskih vrsta u područje zaštićenih dijelova prirode može se obavljati samo uz odobrenje Ministarstva.

Članak 27.

Odobrenje Ministarstva treba osigurati i za sakupljanje biljaka i njihovih dijelova, uhićenje i ubijanje životinja koje nisu zaštićene na temelju ovog ili drugih zakona, za skupljanje minerala i fosila, ako se to obavlja u svrhu prerade, trgovine i drugog prometa.

Radnje iz stavka 1. ovog članka mogu se obavljati samo uz prethodnu suglasnost vlasnika ili ovlaštenika prava na zemljištu ili na vodenoj površini na kojima se obavljaju radnje iz stavka 1. ovog članka.

Uvjeti za osiguranje odobrenja iz stavka 1. ovog članka propisat će ministar, uz suglasnost Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Kantona.

Članak 28.

Za građenje građevina i izvođenje radova, koji se prema posebnom propisu mogu graditi ili izvoditi izvan građevinskog područja, potrebno je u postupku izdavanja lokacijske dozvole od strane Ministarstva osigurati uvjete zaštite prirode i kad se te građevine grade i radovi izvode na području koje nije zaštićeno u smislu ovoga Zakona.

Građevinska dozvola može se izdati, a izvođenje drugih radova dozvoliti, u slučajevima iz stavka 1. ovog članka samo ako Ministarstvo izda potvrdu da je odgovarajuća dokumentacija urađena sukladno uvjetima zaštite prirode iz stavka 1. ovog članka.

Članak 29.

Vlasnik ili drugi ovlaštenik ima pravo da u području zaštićenog dijela prirode koristi i iskorištava zaštićena prirodna dobra sukladno utvrđenim mjerama zaštite prirode.

Ako je korišćenje ili iskorišćavanje zaštićenog dijela prirode na određen način ili određene svrhe ograničeno ili zabranjeno, vlasnik, ili ovlaštenik prava, ima pravo na naknadu za ograničenja kojima je podvrgnut, a iznos mora biti srazmjernan umanjenom prihodu.

Visina nadoknade utvrđuje se sporazumno. U slučaju spora o visini nadoknade odlučuje nadležni sud.

Nadoknada se isplaćuje na teret proračuna Kantona.

Članak 30.

Vlasnik ili drugi ovlaštenik prava na određenom zaštićenom dijelu prirode dužan je dozvoliti pristup u taj dio prirode, ako je to, s obzirom na prirodu i značenje tog dijela prirode, potrebno radi zadovoljenja znanstvenih, naobrazbenih, estetskih i kulturnih potreba društva, a na način i pod uvjetima utvrđenim rješenjem ministra.

Uz rješenje iz stavka 1. ovog članka mora biti određena naknada vlasniku ili drugom ovlašteniku prava na tom dijelu prirode za eventualna ograničenja kojima je podvrgnut.

Članak 31.

Vlasništvo na nekretninama koje se nalaze u zaštićenim dijelovima prirode mogu stjecati samo domaće pravne i fizičke osobe.

Članak 32.

Zemljište unutar granica zaštićenih dijelova prirode iz članka 3. stavka 1. alineja 1. do 7. na kojima pravo korišćenja i raspolaganja imaju pravne osobe može se prenijeti u vlasništvo Kantona, sukladno zakonu.

Članak 33.

Vlasnik nekretnine unutar zaštićenih dijelova prirode, koji namjerava tu nekretninu prodati, dužan je tu nekretninu, najprije, ponuditi Kantonu.

Vlasnik nekretnine unutar zaštićenog dijela prirode dužan je u ponudi navesti cijenu i uvjete prodaje.

Kanton je dužan da ponudu prihvati ili odbije u roku od 60 dana od dana primitka pismene ponude.

Ako ponuda ne bude prihvaćena unutar roka iz stavka 3. ovog članka vlasnik može nekretninu u zaštićenom dijelu prodati drugoj osobi.

Ako vlasnik proda nekretninu u zaštićenom dijelu prirode, a nije prije toga postupio sukladno stavcima 1. i 3. ovog članka, Kanton može zahtijevati poništenje ugovora o kupoprodaji nekretnine u zaštićenom dijelu prirode.

VI. NAKNADA ŠTETE

Članak 34.

Ako fizičke i pravne osobe prouzrokuju štetu na zaštićenom dijelu prirode, dužna su, pod nadzorom Kantonalne uprave, da izvrše sanaciju prouzročene štete, ili da izvrše nadoknadu u vrijednosti za učinjenu štetu, prema općim pravilima obveznog prava.

Sredstva ostvarena nadoknadom štete iz stavka 1. ovog članka prihod su proračuna Kantona.

Članak 35.

Visina naknade štete prouzročene nedozvoljenom radnjom u odnosu na pojedine zaštićene biljne i životinjske vrste utvrđuju

se prema oštetnom cjenovniku koga donosi ministar na prijedlog Kantonalne uprave.

Članak 36.

Štetu koju nanese zaštićena životinja dužan je nadoknaditi Kanton.

Visina štete utvrđuje se sporazumno. U slučaju spora odlučuje nadležni sud.

VII. NADZOR

Članak 37.

Ministarstvo vrši nadzor nad sprovođenjem odredaba ovog Zakona i propisa donesenih na temelju ovog Zakona.

Članak 38.

Inspeksijski nadzor u smislu ovog Zakona vrši kantonalni inspektor zaštite okolice i drugi inspektori u okviru svoje nadležnosti.

Članak 39.

Inspektor kontrolira posebno:

- 1) korišćenje i uporabu zaštićenih dijelova prirode,
- 2) stanje kvalitete prirode i provođenja mjera zaštite prirode,
- 3) izvršenje izdatih uvjeta i odobrenja.

Članak 40.

Ako utvrdi da je povrijeđen ovaj Zakon inspektor će pismeno rješenjem odrediti mjere za otklanjanje nedostataka i nepravilnosti.

U obavljanju poslova iz stavka 1. inspektor će:

- 1) pregledati zaštićene dijelove prirode,
- 2) narediti poduzimanje mjera radi usklađivanja obavljanja djelatnosti s odredbama ovog Zakona,
- 3) privremeno obustaviti djelatnosti koje nisu sukladne ovom Zakonu i na temelju njega donesenim propisima,
- 4) narediti privremene mjere za sprječavanje šteta koje bi mogle nastati uslijed tih djelatnosti,
- 5) privremeno, do konačne odluke nadležnog organa, oduzeti predmete kojima je učinjeno kazneno djelo,
- 6) poduzimati druge mjere i radnje za koje je ovlašten propisima.

Članak 41.

U slučajevima kada izvršitelj ne postupi po nalogu kantonalnog inspektora, propisane radnje izvršit će Kantonalna uprava.

Članak 42.

Protiv rješenja kantonalnog inspektora može se uložiti žalba Ministarstvu.

Žalba na rješenje ne odgađa njegovo izvršenje.

VIII. KAZNENE ODREDBE

Članak 43.

Ovlašćena osoba će, na licu mjesta, novčanom kaznom od 100 KM, kazniti za prekršaj osobu koja:

- ometa i uznemiruje zaštićene biljke ili životinje u njihovom prirodnom životu i slobodnom razvoju (članak 11. stavak 2.),
- prikriva, prodaje, kupuje i otuđuje zaštićene biljke i životinje i preparira zaštićene životinje (članak 11. stavak 3.).

Članak 44.

Novčanom kaznom u iznosu od 5.000 do 20.000 konvertibilnih maraka (u daljem tekstu: KM) kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

- izvrši radnju koja može prouzročiti promjenu ili oštećenje na zaštićenom dijelu prirode (članak 23. stavak 1.),
- izvrši radnju na zaštićenom dijelu prirode, a da prethodno nije ispunilo uvjete zaštite prirode, odnosno pribavilo rješenje kantonalnog Ministarstva (članak 23. stavci 3., 4. i 5.),
- izvrši radnju iz članka 24. ovog Zakona, a da prethodno nije pribavila odobrenje Ministarstva,
- iznosi ili unosi zaštićene biljke i životinje bez odobrenja Ministarstva (članak 25.),
- unosi nove biljne i životinjske vrste ili ponovo unosi nestale biljne i životinjske vrste u područje zaštićene prirode bez propisanog odobrenja (članak 26. stavak 2.),
- izvrši radnje iz članka 27. ovog Zakona, a da prethodno nije pribavila suglasnost (članak 27. stavak 2.).

Za prekršaj iz ovog članka kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 200 do 2.000 KM.

Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka kaznit će se i fizička osoba novčanom kaznom od 500 do 2.000 KM.

IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 45.

Podzakonski i drugi akti bit će doneseni u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 46.

Stupanjem na snagu federalnog zakona kojim se reguliše oblast zaštite prirode nastaje obveza da se ovaj Zakon uskladi s odredbama federalnog zakona.

Članak 47.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objavlivanja u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona".

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON

Sabor

Broj: 01-011-297-14/99
Tuzla, 5. 7. 1999. godine

Predsjednik
Sabora Tuzlanskog kantona,

Dr. Izet Žigić, v.r.

179

Na osnovu poglavlja IV, odjeljak B, člana 33. stav 1. tačka e) Ustava Tuzlanskog kantona, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O ŠUMAMA

Proglašava se Zakon o šumama, koji je donijela Skupština Tuzlanskog kantona na sjednici od 5. 7. 1999. godine.

Broj: 01-1-1559/99
Tuzla, 26. 7. 1999. godine

Predsjednik
Tuzlanskog kantona,
Dr. Tarik Arapčić, v.r.

ZAKON

O ŠUMAMA

I. OPĆE ODREDBE

Član 1.

Ovim Zakonom uređuje se gazdovanje svim šumama i šumskim zemljištima na području Tuzlanskog kantona (u daljem tekstu: Kanton).

Šume i šumska zemljišta na području Kantona su, zbog svojih općekorisnih funkcija i privrednog značaja, dobra od posebnog značaja i interesa za Kanton.

Šume i šumska zemljišta na području Kantona, osim šuma i šumskih zemljišta na kojima postoji pravo vlasništva (u daljem tekstu: privatne šume), su u državnom vlasništvu (u daljem tekstu: šume u državnom vlasništvu).

Zaštita, uzgajanje i njega šuma, kao i općekorisne funkcije šuma, su djelatnosti od posebnog značaja za Kanton.

Za ostvarivanje funkcija i razvoj djelatnosti iz prethodnog stava staraju se naročito preduzeća koja gazduju šumama i vlasnici privatnih šuma.

Član 2.

Šumom, u smislu ovog Zakona, smatra se zemljište obraslo šumskim drvećem u obliku sastojina na površini većoj od deset ari.

Šumom se ne smatraju odvojene skupine šumskog drveća na površini do deset ari, šumski rasadnici, vjetrobрани, pojasevi, drvoređi, ni parkovi u naseljenim mjestima.

Pod šumskim zemljištem, u smislu ovog Zakona, smatra se ono zemljište koje nije trajno sposobno za drugu vrstu kulture osim za uzgoj šume, s obzirom na položaj, konfiguraciju, fizički i hemijski sastav zemljišta.

U slučaju sumnje ili spora da li se neko zemljište obraslo šumskim drvećem smatra šumom, odnosno da li se neko zemljište smatra šumskim zemljištem, odlučuje Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Kantona (u daljem tekstu: Ministarstvo) na osnovu mišljenja stručne komisije, u čijem sastavu mora biti najmanje po jedan stručnjak iz oblasti šumarstva i oblasti poljoprivrede.

Ministar poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede u Vladi Kantona (u daljem tekstu: ministar) propisuje: sastav, uslove, način rada i trošak stručne komisije.

Član 3.

Funkcije šume, u smislu ovog Zakona, su općekorisne i privredne.

Pod općekorisnim funkcijama šuma podrazumijeva se njihov uticaj na zaštitu zemljišta, saobraćajnica i drugih objekata od erozije, bujica i poplava; na vodni režim i hidroenergetski sistem; na plodnost zemljišta i poljoprivrednu proizvodnju; na klimatske faktore; na zaštitu i unapređenje čovjekove okoline; na obogaćivanje vazduha kisikom, apsorbovanje CO₂ i drugih štetnih materija; na ljepotu okoline i stvaranje povoljnih uslova za liječenje, oporavak, odmor i rekreaciju; razvoj lova, ribolova i turizma i na uticaj za odbranu zemlje.

Privredne funkcije šume ogledaju se u proizvodnji i iskorištavanju drvne mase, te u proizvodnji i iskorištavanju ostalih šumskih proizvoda.

Član 4.

Prema namjeni šume mogu biti privredne, zaštitne i šume sa posebnom namjenom.

Privredne šume se koriste za proizvodnju drvne mase, sporednih šumskih proizvoda i općekorisnih funkcija šuma.

Zaštitne šume služe prvenstveno za zaštitu zemljišta, vodnih tokova, erozionih područja, naselja, privrednih i drugih objekata.

Šume sa posebnom namjenom su:

1. šume i dijelovi šuma registrovani kao objekti za proizvodnju šumskog sjemena,

2. šume koje predstavljaju posebne rijetkosti ili ljepote ili su historijskog značaja (nacionalni parkovi, parkovi prirode i sl.),

3. šume namijenjene naučnim istraživanjima, nastavi i za potrebe utvrđene posebnim propisima,

4. šume namijenjene za odmor i rekreaciju.

Zaštitne šume i šume sa posebnom namjenom moraju se obilježiti vidnim znacima.

II. GAZDOVANJE ŠUMAMA I ŠUMSKIM ZEMLJIŠTIMA

1. Oblast gazdovanja šumama

Član 5.

Šume se moraju održavati, obnavljati i iskorištavati tako da se sačuva njihova vrijednost i obezbijedi trajnost, stalno povećanje prinosa, prirasta i općekorisnih funkcija šuma (u daljem tekstu: gazdovanje šumama).

Gazdovanje šumama obuhvata naročito:

1. prostu i proširenu biološku reprodukciju šuma,
2. zaštitu šuma,
3. iskorištavanje šuma i šumskih zemljišta, nasada i sporednih šumskih proizvoda (šumsko sjeme i sadni materijal, šumski plodovi, ljekovito bilje, gljive, kamen, šljunak, pijesak i dr.),
4. korištenje općekorisnih funkcija šume,
5. upravljanje zaštitnim šumama i šumama sa posebnom namjenom,
6. korištenje šuma za lov i ribolov.

Član 6.

Pod prostom biološkom reprodukcijom šuma podrazumijeva se:

1. izrada šumsko-privredne osnove, projekata za izvođenje, te njihove revizije i obnove,
2. priprema zemljišta za prirodno podmlađivanje sastojina predviđenih za prirodnu obnovu,
3. popunjavanje, njega i čišćenje sastojina,
4. pošumljavanje sječina nakon čistih sječa i novonastalih požarišta,
5. mjere za zaštitu i čuvanje šuma,
6. odabiranje i obilježavanje stabala za sječicu i vršenje nadzora nad radovima iz člana 5. tačke 2. i 3. ovog Zakona.

Član 7.

Pod proširenom biološkom reprodukcijom šuma podrazumijeva se:

1. izrada dugoročnog programa razvoja šumarstva, te planova i programa razvoja i druge investicione-tehničke dokumentacije koja služi ostvarivanju programa proste i proširene biološke reprodukcije šuma, te njihove revizije i obnove,
2. rekonstrukcija i konverzija izdanačkih šuma, šikara i šiblaka,
3. pošumljavanje neobraslog šumskog zemljišta i podizanje plantaža brzorastućih vrsta šumskog drveća na novim površinama,
4. priprema zemljišta za pošumljavanje,
5. njega novopodignutih sastojina i kultura,
6. mjere zaštite od biljnih bolesti, štetočina i šumskih požara,

7. kupovina šuma i šumskih zemljišta,

8. sanacija i obnova šuma od posljedica neplanskih sječa, sušenja i propadanja,

9. izgradnja šumskih saobraćajnica.

Član 8.

Preduzeće za šume i vlasnici šuma dužni su pošumiti požarišta, površine na kojima nije uspjelo podmlađivanje, opustošene površine i površine na kojima je izvršena bespravna čista sječa u roku koji odredi Ministarstvo, ako taj rok nije utvrđen šumsko-privrednom osnovom.

2. Gazdovanje zaštitnim šumama i šumama sa posebnom namjenom

Član 9.

Šumu proglašava za zaštitnu i šumu sa posebnom namjenom Skupština Kantona (u daljem tekstu: Skupština) na vlastitu ili na inicijativu zainteresovanih pravnih lica.

Prije proglašenja šume za zaštitnu, odnosno šume sa posebnom namjenom, Skupština pribavlja mišljenje Ministarstva.

Ako se šuma iz stava 1. ovog člana prostire na području dva ili više kantona, akt o proglašenju šume zaštitnom, odnosno šume sa posebnom namjenom, donose skupštine kantona sporazumno.

Član 10.

Prijedlog za proglašenje šume zaštitnom, odnosno šume sa posebnom namjenom, sadrži naročito:

1. oznaku površina prema pripadajućim gospodarskim jedinicama, odjelima, sastojinama ili katastarskim podacima,
2. opis ekoloških faktora, strukture i tipa šume,
3. ukupni šumski fond, etat i prirast šume po vrstama drveća,
4. razloge zbog kojih se predlaže izdvajanje u posebnu kategoriju,
5. prijedlog posebnih uslova gazdovanja,
6. način regulisanja naknade zbog ograničenog prava korištenja šume,
7. kartu proizvodnih tipova šume odnosno gazdinskih klasa sa ucrtanim granicama šuma i šumskih zemljišta po gospodarskim jedinicama, odjelima, sastojinama ili katastarskim česticama i oznakama šumsko-privrednog područja.

Član 11.

Aktom o proglašenju šume za zaštitnu, odnosno šume sa posebnom namjenom, određuje se način gazdovanja šumama i njihovo korištenje kao i pravo na naknadu zbog ograničenog korištenja.

Naknadu obezbjeđuje pravno lice na čiji je zahtjev izvršeno proglašenje šume za zaštitnu, odnosno šume sa posebnom namjenom.

Član 12.

Za šume koje su proglašene za zaštitne i šume sa posebnom namjenom moraju se, u šumsko-privrednim osnovama, predvidjeti posebni ciljevi gazdovanja i način njihove realizacije.

3. Javno preduzeće za šume

Član 13.

Radi ostvarivanja posebnog interesa u gazdovanju šumama i šumskim zemljištima na području Kantona, ovim Zakonom osniva se javno preduzeće u djelatnosti šumarstva pod nazivom: Javno

preduzeće "Šume Tuzlanskog kantona" Tuzla (u daljem tekstu: Preduzeće za šume).

Sjedište Preduzeća za šume je u Tuzli.

Sredstva za osnivanje i početak rada Preduzeća za šume obezbjeđuje Vlada Kantona na osnovu posebne odluke.

Osnivač odgovara za obaveze Preduzeća za šume do visine osnivačkog uloga.

Član 14.

Gazdovanje šumama i šumskim zemljištima na području Kantona Preduzeće za šume obavlja kroz:

1. izradu dugoročnih planova razvoja šumarstva,
2. izradu šumsko-privrednih osnova,
3. izradu planova i programa za prostu i proširenu biološku reprodukciju šuma,
4. vođenje stručnih i upravnih poslova u pogledu gazdovanja privatnim šumama,
5. izradu planova i programa za korištenje ostalih šumskih proizvoda,
6. utvrđivanje uslova za promet šumskog sjemena i sadnog materijala,
7. poslove dijagnostičko-prognozne službe u okviru integralne zaštite šuma,
8. određivanje tehničkih uslova i nadzor nad realizacijom svojih planova i programa koji se ustupaju drugim pravnim i fizičkim licima,
9. donošenje raznih mjera racionalizacije iz oblasti biološke i tehničke proizvodnje u šumarstvu i obezbjeđenje provođenja donijetih mjera,
10. utvrđivanje jedinstvenih tehničkih i ekonomskih normi i normativa za pojedine faze rada u gazdovanju šumama i šumskim zemljištima,
11. utvrđivanje politike cijena šumskim sortimentima i drugim proizvodima u skladu sa ekonomijom preduzeća i zahtjevima tržišta,
12. vođenje evidencije o gazdovanju šumama,
13. obavljanje ostalih poslova utvrđenih ovim Zakonom, podzakonskim aktima i statutom Preduzeća za šume.

U okviru obavljanja osnovne djelatnosti, Preduzeće za šume vrši:

1. uzgoj šuma,
2. zaštitu šuma,
3. iskorištavanje šuma,
4. lov i uzgoj divljači,
5. ostalo projektovanje,
6. premjeravanje i kartiranje šumskog zemljišta,
7. istraživačko-razvojni rad, ekonomske, organizacione i tehnološke usluge,
8. naučnoistraživačku djelatnost,
9. niskogradnju i visokogradnju za potrebe šumarstva.

Član 15.

Preduzeće za šume će organizovati šumska gazdinstva za gazdovanje šumama jednog šumsko-privrednog područja, bez svojstva pravnog lica.

Unutar šumskih gazdinstava formiraju se šumarije i druge organizacione jedinice.

Šumska gazdinstva obavljaju poslove iz oblasti gazdovanja šumama i šumskim zemljištima, a naročito:

1. izradu izvedbenih projekata i njihovu realizaciju,
2. realizaciju programa i planova proste i proširene biološke reprodukcije šuma,
3. provođenje mjera zaštite i čuvanja šuma,
4. promet šumskih proizvoda,

5. proizvodnju i promet šumskog sjemena i sadnog materijala,
6. realizaciju planova razvoja šumarstva,
7. izgradnju šumskih saobraćajnica,
8. realizaciju planova gazdovanja lovištima kojima gazduje Preduzeće za šume,
9. ostale poslove utvrđene statutom Preduzeća za šume.

Član 16.

Stručne poslove u gazdovanju šumama na pripremi rada, organizaciji i rukovođenju izvođenja šumarskih radova i nadzoru nad obavljanjem tih radova obavljaju diplomirani inženjeri šumarstva.

Preduzeće za šume u obavljanju poslova iz člana 14. stav 1. tačka 2. ovog Zakona organizuje službu za projektovanje u šumarstvu i izvođenje taksacionih radova na izradi šumsko-privrednih osnova, te njihove revizije i obnove.

Nadzor nad izradom, revizijom i obnovom šumsko-privrednih osnova vrše pravna i fizička lica registrovana za obavljanje tih poslova.

Izrada šumsko-privredne osnove i njena revizija može se povjeriti pravnom licu, čija je to registrovana djelatnost i koje ima najmanje jednog zaposlenog magistra šumarskih nauka, odnosno specijalistu za poslove uređivanja šuma, ili fizičkim licima koji samostalno obavljaju djelatnost ličnim radom i sredstvima u vlasništvu građana, koji imaju odobrenje za obavljanje takve djelatnosti i ispunjavaju uslove u pogledu stručne spreme.

Određeni poslovi iz domena gazdovanja šumama i šumskim zemljištima iz člana 14. ovog Zakona mogu se ustupiti drugim pravnim i fizičkim licima u skladu sa ovim Zakonom i drugim propisima.

Član 17.

Organ upravljanja Preduzećem za šume je upravni odbor koji se sastoji od predsjednika i šest članova, koji imaju najmanje VII stepen stručne spreme.

Upravni odbor imenuje i razrješava Vlada Kantona (u daljem tekstu: Vlada) na prijedlog Ministarstva.

Članovi upravnog odbora imenuju se na vrijeme od četiri godine i mogu biti ponovo imenovani.

Član 18.

Upravni odbor Preduzeća za šume:

a) donosi uz saglasnost Skupštine:

1. dugoročni i srednjoročni plan razvoja šumarstva;
2. odluke o statusnim promjenama.

b) donosi uz saglasnost Vlade:

1. statut Preduzeća za šume;
2. odluku o raspolaganju kapitalom;
3. odluku kojom se uređuju mjerila za raspoređivanje dobiti;

c) donosi uz saglasnost Ministarstva:

1. šumsko-privrednu osnovu;
2. planove i programe za proširenu biološku reprodukciju šuma, te druge planove i programe u oblasti šumarstva;
3. odluku o osnivanju drugih preduzeća;
4. odluku o ulaganjima u druga preduzeća;
5. akt o unutrašnjoj organizaciji Preduzeća za šume,
6. kriterije za raspodjelu finansijskih sredstava iz ukupnog prihoda Preduzeća za šume prema namjeni;

d) samostalno odlučuje o ostalim pitanjima u skladu sa ovim Zakonom, podzakonskim aktima i statutom.

Rad upravnog odbora uređuje se poslovnikom.

Upravni odbor redovno, a najmanje jedanput godišnje, podnosi izvještaj o svom radu Vladi i Ministarstvu.

Član 19.

Nadzor nad zakonitošću rada Preduzeća za šume vrši Ministarstvo.

Član 20.

Direktora Preduzeća za šume imenuje i razrješava upravni odbor Preduzeća za šume, uz saglasnost Vlade.

Direktor Preduzeća za šume odgovoran je za provođenje poslovne politike i odluka upravnog odbora u skladu sa ovim Zakonom i statutom Preduzeća za šume.

Za direktora Preduzeća za šume imenuje se diplomirani inženjer šumarstva koji ispunjava zakonom propisane opće uslove.

4. Šumsko-privredno područje

Član 21.

Radi obezbjeđenja racionalnog i trajnog gazdovanja šumama u državnom vlasništvu na teritoriji Kantona formiraju se šumsko-privredna područja.

Ministarstvo vodi evidenciju o stanju i promjenama površina šumsko-privrednih područja.

Član 22.

Šumsko-privredna područja predstavljaju u stanišnom, biološkom, geografskom, saobraćajnom i ekonomskom pogledu jednu zaokruženu cjelinu, u okviru koje se obezbjeđuje trajnost gazdovanja šumama.

Šumsko-privredna područja se dijele na gospodarske jedinice.

Gospodarskom jedinicom smatra se dio šumsko-privrednog područja koji je, u pravilu, prilagođen konfiguraciji terena, organizacionim potrebama i saobraćajnicama.

Gospodarska jedinica se dijeli na odjele, a odjeli na odsjeke - sastojine.

Granice šumsko-privrednih područja, gospodarskih jedinica, odjela i odsjeka moraju biti trajno i vidno obilježene.

Član 23.

Formiranje šumsko-privrednih područja zasniva se na stručnoj ekspertizi koja, pored prijedloga s obrazloženjem, sadrži obavezno slijedeću dokumentaciju:

- preglednu kartu u mjerilima 1: 50.000 sa ucertanim vanjskim granicama šumsko-privrednog područja, granicama unutrašnje podjele šuma po gospodarskim jedinicama i odjelima, šumskim putevima i drugim objektima od važnosti za gazdovanje šumama kao i opis granica šumsko-privrednog područja;

- stanje drvnih zaliha po vrstama drveća i debljinskoj strukturi po gospodarskim jedinicama i kategorijama šuma;

- prosječni godišnji prirast po vrstama drveća, gospodarskim jedinicama i kategorijama šuma;

- prosječni godišnji etat po vrstama drveća, gospodarskim jedinicama i kategorijama šuma;

- ekonomsku ekspertizu gazdovanja šumama u okviru šumsko-privrednog područja;

- podatke o mogućnosti korištenja ostalih proizvoda šuma na šumsko-privrednom području;

- podatke o izvorštima voda, vodotocima i vodoprivrednim objektima;

- podatke o geomorfološkim znamenitostima, kulturno-historijskim spomenicima i drugim važnim podacima.

Iskazivanje zaliha, prirasta i etata vrši se u m³ brutomase krupnog drveta.

Član 24.

Revizija formiranog šumsko-privrednog područja, odnosno promjene njegovih granica, vrše se pod uslovima propisanim članom 23. ovog Zakona.

Član 25.

Skupština donosi odluku o formiranju, odnosno reviziji šumsko-privrednog područja na osnovu ekspertize iz člana 23. ovog Zakona i prethodno pribavljenog mišljenja Preduzeća za šume.

5. Šumsko-privredna osnova i izvođački projekti

Član 26.

Šumama i šumskim zemljištima gazduje se na osnovu šumsko-privredne osnove i projekata za izvođenje.

Šumsko-privredne osnove donose se za državne šume po izdvojenim šumsko-privrednim područjima, a za privatne šume po područjima općina.

Šumsko-privredne osnove moraju biti urađene u skladu sa Pravilnikom o elementima šumsko-privredne osnove.

Pravilnik o elementima šumsko-privredne osnove donosi ministar.

Šumsko-privredna osnova donosi se za period od deset godina.

Preduzeće za šume šumsko-privrednu osnovu donosi prije isteka važeće.

Član 27.

Šumsko-privrednu osnovu donosi Preduzeće za šume, uz saglasnost Ministarstva.

Ministarstvo daje saglasnost iz prethodnog stava na osnovu mišljenja stručne komisije.

Troškove za rad stručne komisije iz stava 2. ovog člana snosi Preduzeće za šume.

Član 28.

Ako se u toku uređajnog perioda važenja šumsko-privredne osnove ustanovi da su se bitno i trajno izmijenile činjenice i okolnosti na kojima se temelje odredbe osnove, Preduzeće za šume mora obaviti reviziju iste, na način i po postupku koji važi za njeno donošenje.

Ako ne postoji mogućnost pravovremene revizije, odnosno obnove šumsko-privredne osnove, Preduzeće za šume će, blagovremeno, donijeti program gazdovanja šumama za period od pet godina.

Član 29.

Šumsko-privredne osnove čine osnovu za donošenje srednjoročnih i dugoročnih planova razvoja Preduzeća za šume.

Odredbe šumsko-privredne osnove i projekata za izvođenje su obavezujuće.

Ukupan obim sječe predviđen šumsko-privrednom osnovom za uređajni period u visokim šumama ne može se prekoračiti.

Preduzeće za šume dužno je program gazdovanja šumama iz člana 28. stav 2. ovog Zakona donijeti najkasnije do 31. decembra tekuće godine.

Član 30.

Za realizaciju šumsko-privredne osnove za državne šume rade se prethodno projekti za izvođenje koje donosi Preduzeće za šume.

Projekti iz prethodnog stava sadrže sve radove po obimu, mjestu i vremenu kao i podatke o bruto doznačenim masama.

Projekte za izvođenje rade diplomirani inženjeri šumarstva koje Preduzeće za šume pismeno ovlasti.

Za realizaciju radova po projektima za izvođenje Preduzeće za šume određuje odgovorno lice.

Za privatne šume rade se isključivo projekti za izvođenje šumsko-uzgojnih radova na način propisan odredbama ovog člana.

Član 31.

Preduzeće za šume dužno je voditi evidenciju o izvršenim radovima i provedenim mjerama predviđenim šumsko-privrednim osnovama i projektom za izvođenje.

Podaci iz prethodnog stava moraju se evidentirati za proteklu godinu najkasnije do 31. 3. tekuće godine.

Evidenciju iz stava 1. propisuje Preduzeće za šume svojim aktima.

Član 32.

Privatnim šumama gazduje njihov vlasnik na način i pod uslovima određenim ovim Zakonom.

Vlasnici privatnih šuma dužni su Preduzeću za šume nadoknaditi troškove oko unapređenja njihovih šuma i izrade šumsko-privredne osnove.

Član 33.

Vlasnici privatnih šuma dužni su gazdovati šumama i šumskim zemljištima u skladu sa šumsko-privrednom osnovom.

Vlasnik šume koja nije obuhvaćena šumsko-privrednim područjem dužan je primjenjivati propisane mjere utvrđene ovim Zakonom.

Ako vlasnik šume ne primijeni propisane mjere, Preduzeće za šume može odrediti da donesene mjere sprovede šumsko gazdinstvo, odnosno šumarija na čijem se području te šume nalaze, iz sredstava za reprodukciju privatnih šuma.

Član 34.

Vlasnici privatnih šuma dužni su osigurati sredstva za prostu biološku reprodukciju šuma na način propisan članom 69. ovog Zakona.

6. Divljač u šumi

Član 35.

Od divljači u šumi se mogu uzgajati samo one vrste i u onolikom broju koji ne smeta pravilnom gazdovanju šumama.

Vrsta i broj divljači iz stava 1. ovog člana utvrđuje se šumsko-privrednom osnovom područja i osnovom gazdovanja gospodarske jedinice u skladu sa propisima o lovstvu.

7. Doznaka stabala i dozvola za sječū

Član 36.

Stabla u šumi mogu se sjeći tek poslije njihovog odabiranja i obilježavanja doznake stabla u skladu sa odredbama šumsko-privredne osnove.

Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, u slučaju čiste sječe panjača, šikara i šibljacka, mogu se obilježavati samo površine na kojima će se obavljati sječa stabala.

Doznaku stabala obavljaju šumska gazdinstva Preduzeća za šume.

Obilježavanje i sječa stabala ne može se vršiti u šumama gdje su imovinsko-pravni odnosi sporni.

Doznaka stabala, osim nužne doznake stabala za sanitarne sječe, ne može se obavljati ako nije donesena šumsko-privredna osnova.

Obilježavanje stabala za sječū vrši se na prsnoj visini stabla sa gornje strane i na žilištu ili pridanku stabla sa donje strane, uz obaveznu upotrebu šumarskog čekića i kolobroja.

Vrijeme sječe za pojedine vrste drveća ili šumske sastojine utvrđuju se šumsko-privrednim osnovama.

Doznaka i sječa stabala u privatnim šumama obavlja se na osnovu rješenja za sječū koje izdaje Preduzeće za šume na zahtjev vlasnika šume i dokaza o pravu vlasništva nad šumom.

Preduzeće za šume, odnosno šumsko gazdinstvo, dužno je, najmanje 30 dana prije početka sječe doznačenih stabala namijenjenih za redovnu sječū, obavijestiti kantonalnog šumarskog inspektora o izvršenoj doznaci sa naznakom lokacije šume u kojoj je doznaka izvršena.

Član 37.

Doznaku stabala obavljaju diplomirani inženjeri šumarstva sa najmanje dvije godine radnog iskustva, a izuzetno šumarski tehničari sa najmanje deset godina radnog iskustva, na osnovu rješenja koje izdaje Preduzeće za šume.

8. Promet drvetom

Član 38.

Drvo, ukrasno drveće za praznike i grane priječnika na debljem kraju iznad taksacionog praga, mogu se izvesti, prijevoziti, primiti na otpremu, preradu ili uskladištenje, prodavati, odnosno kupovati, i pokloniti samo ako su kod panja žigosani šumarskim čekićem, numerisani i premjereni i ako je za drvo izdat otpremni iskaz.

Žigosanje, numerisanje, premjer i izdavanje otpremnog iskaza za drvo iz stava 1. ovog člana, obavlja Preduzeće za šume.

Građanima je zabranjena preprodaja šumskih sortimenata.

9. Zaštita šuma

Član 39.

Radi zaštite vitalnih interesa Kantona, preduzeća ili građana određenog područja, te u slučaju zaštite šuma od biljnih bolesti i štetočina ili požara, na prijedlog upravnog odbora Preduzeća za šume, ministar će rješenjem, a u skladu sa kolektivnim ugovorom, utvrditi poslove i zadatke koji se moraju obavljati, i za vrijeme trajanja štrajka.

Direktor Preduzeća za šume dužan je, u skladu sa rješenjem iz prethodnog stava, nalogom odrediti radnike koji će obavljati poslove i zadatke za izvršenje rješenja.

Radnik koji ne postupi po nalogu direktora iz stava 2. ovog člana čini težu povredu radne obaveze za koju se izriče disciplinska mjera prestanak radnog odnosa.

Član 40.

Preduzeće za šume i vlasnici privatnih šuma dužni su uređivati i održavati neposrednu okolinu spomenika boraca

poginulih u domovinskom ratu i drugim oslobodilačkim ratovima, koji se nalaze u šumama i na šumskim zemljištima kojima gazduju.

Pod neposrednom okolinom spomenika u smislu prethodnog stava podrazumijeva se pojas širine do 50 m.

Član 41.

Preduzeće za šume i vlasnici privatnih šuma dužni su uvoditi i stalno održavati šumski red.

Pod šumskim redom, u smislu ovog Zakona, podrazumijeva se sprječavanje pojave požara, štetnih insekata i biljnih bolesti, sprječavanje štetnog djelovanja vjetrova, snijega i drugih elementarnih nepogoda, oštećivanje stabala prilikom sječe i izvoza kao i mjere za zaštitu podmlatka u šumi.

Pravilnik o šumskom redu donosi ministar.

Član 42.

Preduzeće za šume i vlasnici privatnih šuma dužni su preduzimati mjere radi zaštite šuma i šumskih zemljišta od:

1. požara i drugih elementarnih nepogoda,
2. biljnih bolesti i štetočina,
3. protivpravnog prisvajanja, korištenja i drugih protivpravnih radnji.

U vezi sa stavom 1. ovog člana Preduzeće za šume je dužno organizovati:

1. službu za osmatranje šumskih požara i drugih elementarnih nepogoda sa efikasnim sistemom za blagovremenu dojavu o požaru svim subjektima koji su predviđeni u planu zaštite šuma od požara kojeg donosi Preduzeće za šume uz saglasnost Ministarstva.

2. službu za praćenje i utvrđivanje zdravstvenog stanja šuma, te preduzimanje redovnih preventivnih i represivnih mjera na zaštiti šuma od biljnih bolesti i štetočina u skladu sa propisima iz te oblasti

3. službu za čuvanje šuma i šumskog zemljišta od protivpravnog prisvajanja, korištenja i drugih protivpravnih radnji.

Član 43.

Zabranjeno je pustošiti šumu, oštećivati stabla, te sjeći rijetke vrste drveća i grmlja koje se nalaze na utvrđenoj listi rijetkih šumskih vrsta drveća i grmlja.

Pod pustošenjem šuma smatra se podbjeljivanje stabala, oštećivanje stabala i njihovih dijelova, uništavanje i oštećivanje podmlatka, kao i svaka druga radnja kojom se slabi prinosa snaga šume i šumskog zemljišta ili onemogućava trajnost šumske proizvodnje i ugrožava opstanak šuma i njihovih općekorisnih funkcija.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, dozvoljava se sječa rijetkih vrsta šumskog drveća i grmlja, ako su u tolikoj mjeri oštećena ili bolesna da im predstoji neposredno sušenje ili ako predstavljaju leglo zaraze.

Član 44.

Ako ovim Zakonom nije drukčije određeno zabranjeno je:

1. krčenje i čista sječa šume, sječa šume u mladim sastojinama i kulturama, odsijecanje grana i dijelova grana ili kresanje lisnika, ako to nije predviđeno šumsko-privrednom osnovom područja,
2. šumska paša, brst, žirenje, sakupljanje i odvoženje šušnja i mahovine,
3. sakupljanje šumskih plodova i ostalih šumskih proizvoda,
4. iskorištavanje humusa, treseta, gline, pijeska, šljunka i kamena,
5. smolarenja i podsočivanje stabala,
6. uništavanje ili oštećivanje oznaka i graničnih znakova koji se koriste u gazdovanju šumama.

Član 45.

Izuzetno od odredbi člana 44. ovog Zakona, pod uslovom da nije u suprotnosti sa šumsko-privrednom osnovom, može se, posebnim aktom Preduzeća za šume, predvidjeti da vlasnik šume za svoje potrebe, kao i za potrebe građana i drugih pravnih lica, uz naknadu, vrši sakupljanje šumskih plodova i ostalih šumskih proizvoda, iskorištavanje humusa, treseta, pijeska, šljunka, kamena, smole, pašarenje i žirenje u šumama i na šumskim zemljištima uz obavezno čuvanje stoke, osim u raznodobnim šumama i plantažama i u jednodobnim visokim šumama i panjačama za vrijeme trajanja obnove i rasta mladika u razvojnom stadiju mlađeg letvenjaka.

Pristup stoke na pašu, odnosno žirenje i pojila, kroz dijelove šuma u kojima nije odobrena paša ili žirenje, dozvoljen je samo putevima koje odredi i obilježi Preduzeće za šume.

Akt iz stava 1. ovog člana donosi Preduzeće za šume uz saglasnost Ministarstva.

Član 46.

Krčenje odnosno čista sječa šume može se dozvoliti:

1. u svrhu promjene vrste drveća, sastojinskih oblika šume, podizanje plantaža ili objekata koji služe šumskoj proizvodnji (rasadnici, šumski putevi, šumske prosjeke, građevinski objekti u šumarstvu, lovni objekti i sl.) ukoliko to nije predviđeno šumsko-privrednom osnovom,

2. ako se šumsko zemljište zbog općeg interesa ima privesti drugoj kulturi,

3. ako to zahtijevaju interesi bezbjednosti i odbrane zemlje,

4. ako je to potrebno radi provođenja plana prostornog uređenja.

Dozvolu iz stava 1. ovog člana izdaje Ministarstvo na zahtjev zainteresovanog lica na osnovu investiciono-tehničke dokumentacije o opravdanosti izvršenja krčenja šuma.

Ako se u roku od tri godine zemljište na kome je izvršena čista sječa, odnosno krčenje šuma, ne privede namjeni radi koje je obavljena čista sječa, korisnik je dužan izvršiti pošumljavanje odnosno zemljišta u roku koji odredi Ministarstvo.

Član 47.

U šumi ili na šumskom zemljištu mogu se graditi samo objekti potrebni za gazdovanje šumama, kao i objekti predviđeni prostornim planom.

Prostornim planom može se predvidjeti da se u šumi ili na šumskom zemljištu izgrade objekti za potrebe infrastrukture, sporta, rekreacije, lova, ribolova i odbrane zemlje ali samo ako to iz tehničkih ili ekonomskih razloga nije moguće planirati izvan šume i šumskog zemljišta.

Saglasnost u smislu prethodnog stava u postupku donošenja prostornog plana daje Ministarstvo.

Kod utvrđivanja prostora i izgradnje objekata u šumi ili u pojasu do 50 metara od ruba šume potrebno je pribaviti mišljenje Preduzeća za šume.

Za gradnju objekata u šumi i na šumskom zemljištu potrebno je pribaviti saglasnost Ministarstva.

Član 48.

Zabranjeno je u šumi i na zemljištu u neposrednoj blizini šume loženje otvorene vatre.

Otvorenom vatrom smatra se vatra izvan zatvorenih, odnosno pokrivenih prostorija, sa osiguranim ložištem.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, u šumi, na šumskom zemljištu i na zemljištu u neposrednoj blizini šume, može se ložiti otvorena vatra ili paliti drveni ugalj samo na određenim mjestima

i uz poduzimanje odgovarajućih mjera opreznosti koje odredi Preduzeće za šume. Dozvolu za utvrđivanje lokacija daje Ministarstvo uz prethodno pribavljeno mišljenje i prijedlog Preduzeća za šume.

Član 49.

Zabranjeno je u šumi i na udaljenosti 200 metara od ruba šume podizati krečane, ciglane i druge objekte sa otvorenim ognjištem, kao i odlaganje i paljenje smeća i otpadaka.

Preduzeće za šume dužno je smeće i otpatke ukloniti iz šume, a nastale troškove naplatiti od pravnog ili fizičkog lica koje je to smeće ili otpatke odložila u šumu.

Član 50.

Mjere zaštite šuma od požara provode se prema planu zaštite šuma od požara koji se donosi u skladu sa pravilnikom o zaštiti šuma od požara.

Plan zaštite šuma od požara donosi Preduzeće za šume uz saglasnost Ministarstva.

Član 51.

Šumski požari smatraju se elementarnom nepogodom, ako mogu ugroziti živote ljudi ili prouzrokovati štetne posljedice većeg obima.

10. Čuvanje šuma

Član 52.

Čuvanje šuma vrši se putem organizovane čuvarske službe i određivanjem čuvarskih rejlona.

Čuvarsku službu obavljaju čuvari i druga stručna lica koja za to ovlasti Preduzeće za šume.

Član 53.

Čuvanje šuma obavljaju radnici koji imaju srednju stručnu spremu šumarskog smjera- šumarski tehničar i radnik sa završenom školom za čuvara šuma - lugal (u daljem tekstu: čuvari šuma).

Čuvari šuma moraju ispunjavati i druge uslove utvrđene propisima za lica koja vrše poslove neposrednog obezbjeđenja imovine.

Član 54.

Čuvari šuma imaju legitimaciju i vrše službu u uniformi, a naoružani su oružjem koje posebnim aktom odredi Preduzeće za šume.

Ministar svojim aktom propisuje način odijevanja i oznake na uniformi, te oblik i sadržaj legitimacije lica iz člana 52. stav 2.

Član 55.

Čuvar je ovlašten da:

- legitimise lica zatečena u vršenju radnji koje su u suprotnosti sa ovim Zakonom ili za koja postoji osnovana sumnja da su izvršili takva djela,

- vrši pregled svih mjesta gdje se drvo nalazi, osim stambenih objekata, u cilju pronalazjenja nezakonito pribavljenog drveta,

- vrši privremeno oduzimanje predmeta kojima je izvršeno krivično djelo ili prekršaj i predmeta koji su nastali ili pribavljeni izvršavanjem takvog djela, i ove predmete bez odlaganja predaje Preduzeću za šume,

- čuva šume i šumska zemljišta od bespravnih sječa, šumskih požara i drugih bespravnih radnji,

- vrši pregled drveta koje se prerađuje na postrojenjima mehaničke prerade drveta,

- vrši zaustavljanje i pregled prijevoznih sredstava kojima se prijevoze šumski proizvodi,

- obavještava nadležne organe o zapaženim nepravilnostima.

U slučajevima iz prethodnog stava svako lice je dužno da na zahtjev čuvara šuma pokaže isprave kojima se utvrđuje njegov identitet i isprave za drvo koje vozi, kao i da omogući pregled vozila i drugih sredstava prijevoza i pregled mjesta i prostora gdje su šumski proizvodi smješteni.

11. Šumski putevi

Član 56.

Putevi koji služe prvenstveno za gazdovanje šumama, a vode se kao imovina Preduzeća za šume, smatraju se šumskim putevima.

Šumske puteve mogu koristiti i druga pravna i fizička lica pod uslovima utvrđenim općim aktom Preduzeća za šume i uz naknadu za njihovo korištenje.

Visinu naknade iz stava 2. ovog člana utvrđuje Preduzeće za šume.

Visina naknade može se utvrditi i ugovorom.

Ako se šumski put koristi za potrebe javnog prijevoza lica na području Kantona, naknadu utvrđuje sporazumno Preduzeće za šume i kantonalno Ministarstvo za promet i komunikacije uz saglasnost Vlade.

12. Katastar šuma

Član 57.

Katastar šuma i šumskog zemljišta ustanovljava i vodi Ministarstvo.

Katastar šuma i šumskog zemljišta ustanovljava se i vodi na osnovu podataka koje dostavlja Preduzeće za šume.

Podaci za katastar šuma pribavljaju se na osnovu podataka iz šumsko-privrednih osnova, podataka iz katastra površina geodetskih uprava po katastarskim općinama i podataka prikupljenih na terenu.

Član 58.

Podaci za katastar šuma kao i promjene koje nastaju u toku godine u pogledu površina, drvnih masa i drugih podataka dostavljaju se i unose u katastar šuma sa stanjem na dan 31. 12. godine za koju se podaci dostavljaju.

Preduzeće za šume dužno je da podatke o katastru šuma dostavi Ministarstvu najdalje do 31. 3. tekuće godine za proteklu godinu.

III. IMOVINSKO-PRAVNI ODNOSI

Član 59.

Promet šuma i šumskog zemljišta u državnom vlasništvu vrši se na način i u slučajevima predviđenim zakonom.

Na šumama i šumskim zemljištima u državnom vlasništvu ne može se steći pravo vlasništva putem održaja.

Šume u državnom vlasništvu mogu se mijenjati za poljoprivredna zemljišta i obrnuto, ako se na taj način vrši objedinjavanje šuma i šumskih zemljišta.

Zamjena se vrši u skladu sa Zakonom o arondaciji i Zakonom o komasaciji, uz saglasnost Vlade.

Član 60.

Za prenesena prava koja utvrdi Vlada ili ograničena prava iz člana 11. ovog Zakona koja utvrdi Skupština osnivanjem služnosti u šumi i privremenim zauzimanjem šume i šumskog zemljišta, Preduzeće za šume, odnosno vlasnik šume, ima pravo na naknadu.

Naknadu obezbjeđuje pravno lice na koje se vrši prijenos prava u pogledu šuma i šumskog zemljišta, odnosno u čiju korist je ograničeno određeno pravo u pogledu šuma i šumskih zemljišta.

Sredstva naknade iz stava 2. ovog člana Preduzeće za šume može koristiti samo u svrhu proširene biološke reprodukcije šuma ili kupovinu šuma i šumskog zemljišta.

Član 61.

Naknada za preneseno pravo u pogledu šuma i šumskih zemljišta određuje se u vrijednosti šume i šumskog zemljišta i uložених sredstava do momenta izuzimanja, utvrđene procjenom u vrijeme prijenosa.

Ako se pravo korištenja šumom i šumskim zemljištem prijenosi radi iskorištavanja u druge namjene, Preduzeće za šume ili vlasnik šume ima pravo da prethodno iskoristi drvenu masu.

Naknada se utvrđuje prema odredbi stava 1. ovog člana, umanjena za vrijednost iskorištene drvene mase.

Naknada za izdvojeno šumsko zemljište se daje u novcu ukoliko naknadu nije moguće dati u drugom zemljištu pogodnom za podizanje i gazdovanje šumom.

Ako se naknada, prema odredbama ovog člana, ne utvrdi sporazumno, o njoj odlučuje nadležni sud.

Član 62.

Preduzeće za šume, odnosno vlasnici šuma, čija je šuma proglašena zaštitnom šumom, odnosno šumom sa posebnom namjenom, ako se tim proglašenjem ograničavaju njihova prava u pogledu šuma i šumskih zemljišta, imaju pravo na naknadu u iznosu za koji su im umanjeni prihodi iz te šume, odnosno povećani troškovi njenog održavanja.

Naknadu daje pravno lice na čiji zahtjev je šuma proglašena ili zaštitnu, odnosno, za šumu sa posebnom namjenom.

Ako se naknada iz stava 1. ovog člana ne utvrdi sporazumno, o njoj odlučuje nadležni sud.

Član 63.

U slučaju ustanovljavanja prava služnosti u šumi ili na šumskom zemljištu (izgradnja vodovoda, kanalizacije, plinovoda, elektrovodova i sl.) u postupku koji je propisan zakonom, naknada se utvrđuje u iznosu za koji je, usljed ustanovljene služnosti, smanjena vrijednost šume ili šumskog zemljišta i umanjena proizvodnja drvene mase.

Način i vrijeme sječe šume zbog izgradnje dalekovoda ili sličnih objekata u šumi, sporazumno utvrđuju investitor i Preduzeće za šume, odnosno, vlasnik šume.

Ako ne dođe do sporazuma iz stava 2. ovog člana, način i vrijeme sječe utvrđuje Ministarstvo.

Član 64.

Zemljište u državnom i privatnom vlasništvu, može se privremeno zauzeti za prijevoz i smještaj šumskih proizvoda, ako to nije moguće obaviti na drugi način ili bi drugi način bio nesrazmjerno skuplji.

Korisnik prinudnog puta ili smještaja šumskih proizvoda dužan je vlasniku platiti naknadu.

Rješenje o ustanovljavanju prinudnog puta ili smještaja šumskih proizvoda kao i o određivanju naknade donosi Ministarstvo, u slučaju da nije postignut sporazum između vlasnika i korisnika.

Ako se privremenim zauzimanjem nanese šteta, osim naknade iz stava 2. ovog člana, korisnik je dužan nadoknaditi i štetu.

Član 65.

Građanin i pravno lice koje ošteti šumu i šumsko zemljište dužni su nadoknaditi štetu Preduzeću za šume i vlasniku šume prema šumsko odštetnom cjenovniku.

Šumsko odštetni cjenovnik donosi ministar.

IV. FINANSIRANJE REPRODUKCIJE ŠUMA

Član 66.

Finansijska sredstva potrebna za gazdovanje šumama i šumskim zemljištem, odnosno za prostu i proširenu biološku reprodukciju šuma, obezbjeđuju se:

1. izdvajanjem sredstava za prostu biološku reprodukciju šuma Preduzeća za šume i vlasnika šuma,
2. izdvajanjem sredstava za proširenu biološku reprodukciju šuma Preduzeća za šume,
3. naknadama za korištenje općekorisnih funkcija šuma.

Član 67.

Preduzeće za šume dužno je, prvenstveno iz sredstava proste biološke reprodukcije šuma, za svaki kubni metar bruto posječene drvene mase krupnog drveta u prethodnoj godini, pošumiti, sadnjom sadnica ili sjetvom sjemena, najmanje 14 kvadratnih metara površine u tekućoj godini.

Osnovica za izdvajanje sredstava iz prethodnog stava je prihod ostvaren od prodaje drveta franko utovareno na šumskom putu i prihod ostvaren od prodaje drveta na panju, te vrijednost drveta upotrijebljenog za vlastite potrebe ili poklonjenog u visini 15% od ukupne vrijednosti drvnih sortimenata.

Sredstva iz prethodnog stava Preduzeće za šume uplaćuje na svoj račun proste biološke reprodukcije šuma.

Uplate se vrše akontativno - tromjesečno i po završnom računu.

Sredstva izdvojena po osnovu stava 1. ovog člana koriste se za finansiranje troškova i izdataka navedenih u članu 6. ovog Zakona.

Preduzeće za šume dužno je da, uz godišnji finansijski obračun, uradi i poseban izvještaj o utrošenim sredstvima za prostu biološku reprodukciju šuma.

Član 68.

Preduzeće za šume, na osnovicu utvrđenu članom 67. stav 2. ovog Zakona izdvaja 3% od vrijednosti drveta na račun sredstava za ostvarivanje programa proširene biološke reprodukcije šuma koji se vodi u Preduzeću za šume.

Uplata se vrši akontativno - tromjesečno i po završnom računu.

O utrošku sredstava za proširenu reprodukciju šuma Preduzeće za šume je dužno da, uz godišnji finansijski obračun, uradi i poseban izvještaj o utrošenim sredstvima za proširenu biološku reprodukciju šuma.

Ako se na računu proste biološke reprodukcije šuma utvrdi višak sredstava po godišnjem završnom računu, ta sredstva se prebacuju na poseban račun proširene biološke reprodukcije i koriste za izvršenje radova iz člana 7. ovog Zakona.

Član 69.

Vlasnici privatnih šuma obezbjeđuju sredstva za podmirenje troškova izrade i provođenja šumsko-privredne osnove, i to:

1. od prihoda ostvarenih na način i po stopi određenoj u članu 67. stav 2. ovog Zakona, po cjenovniku za šumske sortimente Preduzeća za šume,

2. iz naknade po katastarskom prihodu koji obračunavaju porezne uprave.

Sredstva iz stava 1. tačka 1. ovog člana obračunava Preduzeće za šume i naplaćuje od vlasnika privatnih šuma prilikom premjerbe drvnih sortimenata.

Sredstva se uplaćuju na poseban račun Preduzeća za šume, za svaku općinu posebno.

Osnovica za obračun naknade iz stava 1. tačke 2. ovog člana je katastarski prihod od šuma i šumskog zemljišta po stopi koju odredi nadležni organ za finansije po prijedlogu ministra.

Sredstva obračunata po utvrđenoj stopi iz prethodnog stava vlasnici šuma uplaćuju na poseban račun Preduzeća za šume, a koriste se za izradu šumsko-privrednih osnova za privatne šume.

Član 70.

Preduzeća i druga pravna lica na području Kantona, osim Preduzeća za šume, plaćaju naknadu za korištenje općekorisnih funkcija šuma.

Naknada iz stava 1. ovog člana plaća se od ukupnog prihoda u visini od 0,1% na poseban račun Preduzeća za šume, tromjesečno i po završnom računu.

Kontrolu izdvajanja i naplate sredstava iz prethodnog stava obavlja Zavod za platni promet, po periodičnom obračunu i završnom računu.

Ako obaveznik plaćanja naknade iz stava 1. ovog člana ne obračuna i ne izvrši uplatu sredstava iz stava 2. ovog člana na poseban račun Preduzeća za šume, Zavod za platni promet će iznos naknade obračunati i naplatiti iz sredstava obaveznika koja se vode kod Zavoda.

Član 71.

Sredstva iz člana 70. ovog Zakona koja se vode na posebnom računu Preduzeća za šume, raspoređuju se prema namjeni u skladu sa članom 7. ovog Zakona.

O visini uplate i utrošenim sredstvima za namjene iz stava 1. ovog člana Preduzeće za šume podnosi poseban godišnji izvještaj Vladi.

Član 72.

Za izvedene šumsko uzgojne radove i druge radove vrši se tehnički prijem.

Komisiju za tehnički prijem obrazuje Preduzeće za šume.

Komisija za tehnički prijem utvrđuje da li su izvedeni radovi u skladu sa projektom za izvođenje.

Komisija je dužna za šumsko uzgojne radove izvedene u tekućoj godini, izvršiti tehnički prijem tri godine nakon izvršene sadnje ili sjetve.

Ako se prilikom tehničkog prijema utvrdi da radovi nisu uspješno i kvalitetno izvršeni prema projektu za izvođenje, izvođač radova je dužan utvrđene nedostatke otkloniti i radove izvršiti u roku koji odredi komisija.

V. NADZOR

Član 73.

Nadzor nad sprovođenjem ovog Zakona, propisa donesenih na osnovu ovog Zakona i drugih propisa iz oblasti šumarstva, vrši Ministarstvo.

Poslove inspekcijskog nadzora nad sprovođenjem ovog Zakona, propisa donesenih na osnovu ovog Zakona i drugih propisa iz oblasti šumarstva, vrši Ministarstvo putem kantonalnih šumarskih inspektora.

Inspekcijski nadzor

Član 74.

U vršenju poslova šumarske inspekcije, kantonalni šumarski inspektor naročito je ovlašten da:

1. pregleda sve šumske radove, objekte, uređaje i naprave kao i sva mjesta gdje se drvo siječe, smješta, preraduje, izvozi i stavlja u promet;

2. zaustavi i pregleda vozilo kojim se prijevoze šumski sortimenti;

3. privremeno oduzme bespravno posječeno drvo, kao i druge bespravno prisvojene ili proizvedene šumske proizvode, te sredstva kojima je bespravna radnja izvršena;

4. pregleda i nadzire neposredno provođenje šumsko-privredne osnove, izvedbenih projekata, poslovne knjige i ostale dokumente koji se odnose na gazdovanje šumama u skladu sa ovim zakonom i drugim propisima koji regulišu oblast šumarstva;

5. zahtijeva podatke i obavještenja o obavljenim radovima na reprodukciji i iskorištavanju šuma, o sredstvima i postupcima koji se primjenjuju na uređivanju šuma, o stručnim službama, kao i druge podatke radi utvrđivanja da li je gazdovanje šumama i šumskim zemljištima u skladu sa odredbama ovog Zakona i propisa donesenih na osnovu njega;

6. nadzire kako se provodi utvrđivanje zdravstvenog stanja šuma i suzbijanje biljnih bolesti i štetočina i nalaže provođenje određenih mjera, ako utvrdi da se Preduzeće za šume, ili vlasnik šume, ne pridržava propisa o zdravstvenoj zaštiti šuma;

7. nadzire kako se provodi zaštita šuma od požara i nalaže provođenje određenih mjera, ako utvrdi da se Preduzeće za šume ili vlasnik šuma ne pridržava propisa koji se odnose na zaštitu šuma od požara;

8. nadzire provođenje i drugih mjera zaštite šuma propisanih ovim Zakonom ili propisima donesenim na osnovu njega (uspostavljanje šumskog reda, čuvanje šuma i dr.);

9. obustavi pustošenje, krčenje, sječu šume i druge radnje koje nisu u skladu sa odredbama ovog Zakona i propisa donesenih na osnovu njega;

10. naredi provođenje radova određenih šumsko-privrednom osnovom, ili izvedbenim projektom, čije neizvršavanje bi prouzrokovalo štetne posljedice;

11. naredi privremene mjere za sprječavanje štete u hitnom slučaju u kojem bi nastupila šteta za opći interes;

12. obavijesti nadležne organe o zapaženim nepravilnostima i traži njihovo postupanje, ako sâm nije ovlašten neposredno postupiti;

13. prikuplja potrebne podatke i obavještenja od odgovornih lica, svjedoka, vještaka i drugih lica;

14. nadzire da li se provode propisane mjere u prometu sjemenom i sadnim materijalom;

15. preduzima i druge mjere i radnje za koje je ovlašten drugim propisima.

Član 75.

Preduzeće za šume, druga pravna lica i građani čiji rad podliježe nadzoru šumarskog inspektora, dužni su mu omogućiti obavljanje nadzora i pružiti potrebne podatke i obavještenja.

Član 76.

Ako šumarski inspektor, prilikom obavljanja inspekcijskog nadzora, ustanovi da propis nije primijenjen ili da je nepravilno

primijenjen, donijet će rješenje kojim će naložiti otklanjanje utvrđenih nepravilnosti i odrediti rok u kome se one moraju otkloniti.

Ako je Zakonom ili drugim propisima predviđeno da se za utvrđenu nepravilnost primjenjuju određene upravne mjere, inspektor će u rješavanju izreći tu mjeru.

Član 77.

Protiv rješenja kantonalnog šumarskog inspektora može se izjaviti žalba ministru.

Rješenje ministra donijeto po žalbi je konačno.

Žalba ne odlaže izvršenje rješenja ako se radi o preduzimanju hitnih mjera u općem interesu koje se ne mogu odlagati ili ako bi usljed odlaganja izvršenja bila nanijeta veća materijalna šteta ili ako bi bili ugroženi životi i zdravlje ljudi.

Član 78.

Za kantonalnog šumarskog inspektora može se postaviti diplomirani inženjer šumarstva koji ima položen stručni ispit i najmanje 5 godina radnog iskustva na poslovima u oblasti šumarstva.

Šumarski inspektor dužan je pri obavljanju svoje dužnosti imati legitimaciju.

Oblik i sadržaj legitimacije kantonalnog šumarskog inspektora propisuje ministar.

VI. KAZNENE ODREDBE

Član 79.

Novčanom kaznom od 5.000 do 20.000 KM kaznit će se za privredni prijestup Preduzeće za šume i druga pravna lica:

1. ako ne donese šumsko-privrednu osnovu područja i (član 26. i član 27.),

2. ako ne obavi reviziju šumsko-privredne osnove ili ne donese program gazdovanja šumama za period od 5 godina (član 28.),

3. ako ne primjenjuje odredbe šumsko-privredne osnove i projekta za izvođenje (član 29. stav 2.),

4. ako prekorači ukupan obim sječa za uređajni period predviđen šumsko-privrednom osnovom u visokim šumama (član 29. stav 3.),

5. ako ne izradi projekte za izvođenje u skladu sa odredbama člana 30. stav 2. i 3. ovog Zakona ili ne donese projekte za realizaciju šumsko-privredne osnove (član 30. stavovi 1. i 5.),

6. ako izvrši ili dozvoli pustošenje šuma, te sječu rijetkih vrsta drveća i grmlja ili izvrši ili dozvoli krčenje i čistu sječu šume (član 43. i član 44. stav 1. tačka 1.),

7. ako ne izvrši pošumljavanje u predviđenom obimu i roku (član 67. stav 1.),

8. ako ne izdvaja sredstva za prostu i proširenu biološku reprodukciju šuma ili ako ih troši nenamjenski ili ne uplati naknadu za korištenje općekorisnih funkcija šume (član 68., član 69. i član 70.).

Za privredni prijestup iz stava 1. ovog člana kaznit će se i odgovorno lice Preduzeća za šume ili drugo pravno lice novčanom kaznom od 1.000 do 3.000 KM.

Član 80.

Novčanom kaznom od 2.000 do 12.000 KM kaznit će se za privredni prijestup Preduzeće za šume ili drugo pravno lice:

1. ako ne izvrši pošumljavanje shodno članu 8. ovog Zakona,

2. ako za obavljanje stručnih ili specijalizovanih poslova nema radnika sa odgovarajućom stručnom spremom (član 16.),

3. ako izvrši ili dozvoli doznaku stabala suprotno članu 36. stav 5.,

4. ako ne organizuje službe propisane članom 42. stav 2.,

5. ako ne organizuje čuvarsku službu (član 52.).

Za privredni prijestup iz stava 1 ovog člana kaznit će se i odgovorno lice Preduzeća za šume ili druga pravna lica novčanom kaznom od 500 do 3.000 KM.

Član 81.

Novčanom kaznom od 600 do 4.000 KM kaznit će se za prekršaj Preduzeće za šume ili drugo pravno lice:

1. ako ne vodi evidencije o izvršenim radovima propisanim članom 31. ovog Zakona,

2. ako ne donese i ne provodi šumsko-privrednu osnovu (član 27. stav 1.),

3. ako doznaku stabala ne obavlja radnik sa propisanom stručnom spremom (član 37.),

4. ako ne vodi i stalno ne održava šumski red (član 41. stavovi 1. i 2.),

5. ako uništava ili oštećuje oznake ili granične znake koji se koriste u gazdovanju šumama (član 44. stav 1. tačka 6.),

6. ako u šumi i na šumskom zemljištu gradi objekte protivno odredbama člana 47.,

7. ako ne donese plan zaštite šuma od požara (član 50.),

8. ako sredstva naknade ne koristi u svrhe za koje su namijenjena (član 60. stav 3.),

9. ako ne nadoknadi štetu koju je počinilo (član 65. stav 1.),

10. ako se utvrđeni višak sredstava proste biološke reprodukcije šuma ne prebaci na račun proširene reprodukcije i u tu svrhu ne koristi (član 68. stav 4.),

11. ako ne izvrši tehnički prijem radova, te ne otkloni utvrđene nedostatke u određenom roku (član 72.),

12. ako u određenom roku ne postupi po rješenju šumarskog inspektora (član 76. stav 1.).

Za prekršaje iz stava 1. ovog člana kaznit će se i odgovorno lice Preduzeća za šume i druga pravna lica novčanom kaznom od 200 do 2.000 KM.

Član 82.

Novčanom kaznom od 300 do 1.000 KM kaznit će se za prekršaj Preduzeće za šume ili drugo pravno lice:

1. ako drvo, ukrasno drveće i grane iznad taksacionog praga stavlja u promet protivno članu 38. stav 1.,

2. ako ne postupa prema rješenju ministra iz člana 39. stav 1.,

3. ako ne održava neposrednu okolinu spomenika shodno članu 40.,

4. ako dozvoli podizanje ili podigne objekte iz člana 49. stav 1.,

5. ako za čuvara šuma postavi radnika koji ne ispunjava uslove propisane članom 53,

6. ako čuvarima šuma ne obezbijedi legitimaciju, uniformu i oružje predviđeno članom 54. stav 1.,

7. ako blagovremeno ne dostavi podatke o katastru šuma (član 58. stav 2.),

8. ako šumarskog inspektora onemogućava u obavljanju nadzora ili mu ne pruža potrebne podatke ili obavještenja (član 75.).

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se i odgovorno lice u Preduzeću za šume ili drugo pravno lice, novčanom kaznom od 100 do 300 KM.

Član 83.

Novčanom kaznom od 200 do 800 KM kaznit će se za prekršaj građanin:

1. ako gazduje protivno šumsko-privrednoj osnovi (član 32. stav 1.),
2. ako ne uplati sredstva za prostu biološku reprodukciju (član 34.),
3. ako ne uspostavlja i ne održava šumski red (član 41. stav 1.),
4. ako ne preduzima mjere radi zaštite šuma (član 42. stav 1.),
5. ako dozvoli ili izvrši pustošenje, krčenje, čistu sječicu i sječicu rijetkih vrsta, te druge radnje suprotne članu 43. i članu 44.,
6. ako u šumi i na šumskom zemljištu gradi objekte ili loži otvorenu vatru, odlaže i pali smeće suprotno članovima 47., 48. i 49.,
7. ako ne nadoknadi počinjenu štetu (član 65. stav 1.),
8. ako ne postupi po rješenju šumarskog inspektora (član 76.).

Član 84.

Novčanom kaznom od 100 do 500 KM kaznit će se za prekršaj građanin:

1. ako u vlastitoj šumi posiječe stabla bez doznake, za vlastite potrebe (član 36. stav 1.),
2. ako drvo ili grane izvozi, prijevozi, prima na otpremu, preradu ili uskladištenje, prodaje, kupuje ili poklanja nežigosano, nenumerisano i bez otpremnog iskaza (član 38. stav 1.),
3. ako vrši preprodaju šumskih sortimenata (član 38. stav 3.),
4. ako čuvara šuma onemogućava u obavljanju poslova iz člana 55. stavovi 1. i 2.

Član 85.

Licu koje izvrši ili dozvoli sječicu šume na uzurpiranom zemljištu na kojem imovinskopravni odnosi nisu riješeni, ili, koje izvrši prekršaj iz člana 83. stav 1. tačka 5. i člana 84. stav 1. tačka 2. uz osudu na kaznu, izreći će se i zaštitna mjera oduzimanja drveta.

Član 86.

Privremeno oduzimanje drveta posječenog bez prethodne doznake ili pribavljenog na drugi protivpravni način, kao i drveta čiji se promet obavlja bez otpremnog iskaza vrše: čuvari šuma i druga stručna lica koja odredi Preduzeće za šume, šumarski inspektori i radnici Ministarstva unutrašnjih poslova.

Lica iz prethodnog stava imaju pravo i privremeno oduzeti predmete kojima je izvršen prekršaj, privredni prijestup ili krivično djelo.

VII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 87.

Danom stupanja na snagu ovog Zakona sve šume i šumska zemljišta na području Kantona, osim šuma i šumskih zemljišta na kojima postoji pravo vlasništva drugih pravnih i fizičkih lica, prijelaze u vlasništvo Kantona.

Šume i šumska zemljišta na području Kantona, povjeravaju se na gazdovanje Preduzeću za šume.

Preduzeće za šume dužno je utvrditi svoju organizaciju i uskladiti poslovanje sa odredbama ovog Zakona, u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 88.

Preduzeće za šume počinje sa radom danom upisa u sudski registar.

Danom početka rada Preduzeća za šume prestaju sa radom postojeća preduzeća šumarstva, a sredstva, prava, obaveze i zaposlene radnike tih preduzeća šumarstva preuzet će Preduzeće za šume.

Između Preduzeća za šume i preduzeća šumarstva sa sjedištem u drugim kantonima koja su gazdovala šumama i šumskim zemljištem na području Kantona obaviti će se podjela imovine diobnim bilansom u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 89.

Preduzeća šumarstva, općine i druga pravna lica, koja su do stupanja na snagu ovog Zakona gazdovala šumama i šumskim zemljištima koja su u vlasništvu Kantona, dužna su, najkasnije u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona, dostaviti zemljišno-knjižne i katastarske podatke, šumsko-privredne osnove, te druge projekte, programe i planove gazdovanja šumama Preduzeću za šume.

Član 90.

Za šume za koje nisu donesene šumsko-privredne osnove, šumsko-privredne osnove moraju se donijeti do 31. decembra 2002. godine.

Do donošenja šumsko-privrednih osnova iz prethodnog stava gazdovanje šumama vršiti će se na osnovu godišnjih planova gazdovanja.

Izvršenje godišnjih planova smatra se izvršenjem obnovljene osnove za broj godina u kojima se gazdovalo na osnovu godišnjeg plana gazdovanja.

Godišnji planovi gazdovanja donose se i odobravaju na način i po postupku propisanom za donošenje šumsko-privredne osnove.

Član 91.

O utrošku sredstava namijenjenih prostoju i proširenoj biološkoj reprodukciji šuma, općine i preduzeća u djelatnosti šumarstva će uraditi poseban izvještaj u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Sredstva iskazana u posebnom izvještaju iz prethodnog stava, prebacit će se na posebne račune biološke reprodukcije šuma Preduzeća za šume, u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Općine i preduzeća iz stava 1. ovog člana dužne su obezbijediti i iznos nenamjenski utrošenih sredstava, te ih prebaciti na račune iz prethodnog stava.

Član 92.

Stupanjem na snagu ovog Zakona, službenike koji su obavljali upravne i stručne poslove iz oblasti šumarstva u općinskim organima uprave, preuzet će, u skladu sa Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji, Preduzeće za šume.

Član 93.

Upravni odbor Preduzeća za šume imenovat će vršioca dužnosti direktora Preduzeća za šume uz saglasnost ministra u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 94.

Granice šuma i šumskog zemljišta utvrđene i obilježene po dosadašnjim propisima smatraju se utvrđenim.

Neutvrđene ili sporne granice šuma i šumskih zemljišta u vlasništvu Kantona utvrdit će rješenjem organ uprave, koga odredi Kanton, na zahtjev Preduzeća za šume.

Sredstva za utvrđivanje granica šuma i šumskog zemljišta obezbjeđuju se iz budžeta Kantona 50% i Preduzeća za šume 50%.

Član 95.

Šumsko-privredne osnove i planovi gazdovanja šumama i šumskim zemljištima doneseni po propisima koji su važili do stupanja na snagu ovog Zakona, primjenjivat će se do isteka roka njihovog važenja, ako nisu u suprotnosti sa ovim Zakonom.

Član 96.

Vlada Kantona zastupa osnivača Preduzeća za šume u smislu odredbi Zakona o javnim preduzećima.

Prava i obaveze između osnivača i Preduzeća za šume koja nisu regulisana ovim Zakonom uredit će se posebnim ugovorom.

Član 97.

Ministar će donijeti podzakonske propise predviđene ovim Zakonom, u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Do donošenja i stupanja na snagu propisa iz stava 1. ovog člana, ostaju na snazi propisi koji se primjenjuju na području Federacije Bosne i Hercegovine, ukoliko nisu u suprotnosti s ovim Zakonom.

Stupanjem na snagu federalnog Zakona o šumama ovaj Zakon će se uskladiti sa odredbama federalnog Zakona.

Član 98.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona".

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON

Skupština
Broj: 01-011-249-4/99
Tuzla, 5. 7. 1999. godine

Predsjednik
Skupštine Tuzlanskog kantona,

Dr. Izet Žigić, v.r.

179

Na temelju poglavlja IV, odjeljak B, članka 33. stavak 1. točka e) Ustava Tuzlanskog kantona, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O ŠUMAMA

Proglašava se Zakon o šumama, koji je donio Sabor Tuzlanskog kantona na sjednici od 5. 7. 1999. godine.

Broj: 01-1-1559/99
Tuzla, 26. 7. 1999. godine

Predsjednik
Tuzlanskog kantona,
Dr. Tarik Arapčić, v.r.

ZAKON

O ŠUMAMA

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim Zakonom uređuje se gazdovanje svim šumama i šumskim zemljištima na području Tuzlanskog kantona (u daljem tekstu: Kanton).

Šume i šumska zemljišta na području Kantona su, zbog svojih općekorisnih funkcija i gospodarskog značaja, dobra od posebnog značaja i interesa za Kanton.

Šume i šumska zemljišta na području Kantona, osim šuma i šumskih zemljišta na kojima postoji pravo vlasništva (u daljem tekstu: privatne šume), su u državnom vlasništvu (u daljem tekstu: šume u državnom vlasništvu).

Zaštita, uzgajanje i njega šuma, kao i općekorisne funkcije šuma, su djelatnosti od posebnog značaja za Kanton.

Za ostvarivanje funkcija i razvoj djelatnosti iz prethodnog stavka staraju se naročito poduzeće koje gazduje šumama i vlasnici privatnih šuma.

Članak 2.

Šumom, u smislu ovog Zakona, smatra se zemljište obraslo šumskim drvećem u obliku sastojina na površini većoj od deset ari.

Šumom se ne smatraju odvojene skupine šumskog drveća na površini do deset ari, šumski rasadnici, vjetrobriani, pojasevi, drvoredi, ni parkovi u naseljenim mjestima.

Pod šumskim zemljištem, u smislu ovog Zakona, smatra se ono zemljište koje nije trajno sposobno za drugu vrstu kulture osim za uzgoj šume, s obzirom na položaj, konfiguraciju, fizički i kemijski sastav zemljišta.

U slučaju sumnje ili spora da li se neko zemljište obraslo šumskim drvećem smatra šumom, odnosno da li se neko zemljište smatra šumskim zemljištem, odlučuje Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Kantona (u daljem tekstu: Ministarstvo) na temelju mišljenja stručne komisije, u čijem sastavu mora biti najmanje po jedan stručnjak iz oblasti šumarstva i oblasti poljoprivrede.

Ministar poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede u Vladi Kantona (u daljem tekstu: ministar) propisuje: sastav, uvjete, način rada i trošak stručne komisije.

Članak 3.

Funkcije šume, u smislu ovog Zakona, su općekorisne i gospodarske.

Pod općekorisnim funkcijama šuma podrazumijeva se njihov utjecaj na zaštitu zemljišta, prometnica i drugih objekata od erozije, bujica i poplava; na vodni režim i hidroenergetski sustav; na plodnost zemljišta i poljoprivrednu proizvodnju; na klimatske faktore; na zaštitu i unapređenje čovjekove okoline; na obogaćivanje zraka kisikom, apsorpiranje CO₂ i drugih štetnih materija; na ljepotu okoline i stvaranje povoljnih uvjeta za liječenje, oporavak, odmor i rekreaciju, razvoj lova, ribolova i turizma i na utjecaj za obranu zemlje.

Gospodarske funkcije šume ogledaju se u proizvodnji i iskorišćavanju drvne mase, te u proizvodnji i iskorišćavanju ostalih šumskih proizvoda.

Članak 4.

Prema namjeni šume mogu biti gospodarske, zaštitne i šume sa posebnom namjenom.

Gospodarske šume se koriste za proizvodnju drvne mase, sporednih šumskih proizvoda i općekorisnih funkcija šuma.

Zaštitne šume služe prvenstveno za zaštitu zemljišta, vodnih tokova, erozionih područja, naselja, gospodarskih i drugih objekata. Šume sa posebnom namjenom su:

1. šume i dijelovi šuma registrirani kao objekti za proizvodnju šumskog sjemena,
 2. šume koje predstavljaju posebne rijetkosti ili ljepote ili su historijskog značaja (nacionalni parkovi, parkovi prirode i sl.),
 3. šume namijenjene znanstvenim istraživanjima, nastavi i za potrebe utvrđene posebnim propisima,
 4. šume namijenjene za odmor i rekreaciju.
- Zaštitne šume i šume sa posebnom namjenom moraju se obilježiti vidnim znacima.

II. GAZDOVANJE ŠUMAMA I ŠUMSKIM ZEMLJIŠTIMA*1. Oblast gazdovanja šumama*

Članak 5.

Šume se moraju održavati, obnavljati i iskorišćavati tako da se sačuva njihova vrijednost i osigura trajnost, stalno povećanje prinosa, prirasta i općekorisnih funkcija šuma (u daljem tekstu: gazdovanje šumama).

Gazdovanje šumama obuhvata naročito:

1. prostu i proširenu biološku reprodukciju šuma,
2. zaštitu šuma,
3. iskorišćavanje šuma i šumskih zemljišta, nasada i sporednih šumskih proizvoda (šumsko sjeme i sadni materijal, šumski plodovi, ljekovito bilje, gljive, kamen, šljunak, pijesak i dr.),
4. korišćenje općekorisnih funkcija šume,
5. upravljanje zaštitnim šumama i šumama sa posebnom namjenom,
6. korišćenje šuma za lov i ribolov.

Članak 6.

Pod prostom biološkom reprodukcijom šuma podrazumijeva se:

1. izrada šumsko-gospodarstvene osnove, projekata za izvođenje, te njihove revizije i obnove,
2. priprema zemljišta za prirodno podmlađivanje sastojina predviđenih za prirodnu obnovu,
3. popunjavanje, njega i čišćenje sastojina,
4. pošumljivanje sječina nakon čistih sječja i novonastalih požarišta,
5. mjere za zaštitu i čuvanje šuma,
6. odabiranje i obilježavanje stabala za sječju i vršenje nadzora nad radovima iz članka 5. točke 2. i 3. ovog Zakona.

Članak 7.

Pod proširenom biološkom reprodukcijom šuma podrazumijeva se:

1. izrada dugoročnog programa razvoja šumarstva, te planova i programa razvoja i druge investicijsko-tehničke dokumentacije koja služi ostvarivanju programa proste i proširene biološke reprodukcije šuma, te njihove revizije i obnove,
2. rekonstrukcija i konverzija izdanačkih šuma, šikara i šiblaka,
3. pošumljivanje neobraslog šumskog zemljišta i podizanje plantaža brzorastućih vrsta šumskog drveća na novim površinama,
4. priprema zemljišta za pošumljivanje,
5. njega novopodignutih sastojina i kultura,
6. mjere zaštite od biljnih bolesti, štetočina i šumskih požara,
7. kupovina šuma i šumskih zemljišta,
8. sanacija i obnova šuma od posljedica neplanskih sječja, sušenja i propadanja,
9. izgradnja šumskih prometnica.

Članak 8.

Poduzeće za šume i vlasnici šuma dužni su pošumiti požarišta, površine na kojima nije uspjele podmlađivanje, opustošene površine i površine na kojima je izvršena bespravna čista sječja u roku koji odredi Ministarstvo, ako taj rok nije utvrđen šumsko-gospodarstvenom osnovom.

2. Gazdovanje zaštitnim šumama i šumama sa posebnom namjenom

Članak 9.

Šumu proglašava za zaštitnu i šumu sa posebnom namjenom Sabor Kantona (u daljem tekstu: Sabor) na vlastitu ili na poticaj zainteresiranih pravnih osoba.

Prije proglašenja šume za zaštitnu, odnosno šume sa posebnom namjenom, Sabor pribavlja mišljenje Ministarstva.

Ako se šuma iz stavka 1. ovog članka prostire na području dva ili više kantona, akt o proglašenju šume zaštitnom, odnosno šume sa posebnom namjenom, donose sabori kantona sporazumno.

Članak 10.

Prijedlog za proglašenje šume zaštitnom, odnosno šume sa posebnom namjenom, sadrži naročito:

1. oznaku površina prema pripadajućim gospodarskim jedinicama, odjelima, sastojinama ili katastarskim podacima,
2. opis ekoloških faktora, strukture i tipa šume,
3. ukupni šumski fond, etat i prirast šume po vrstama drveća,
4. razloge zbog kojih se predlaže izdvajanje u posebnu kategoriju,
5. prijedlog posebnih uvjeta gazdovanja,
6. način reguliranja naknade zbog ograničenog prava korištenja šume,
7. kartu proizvodnih tipova šume odnosno gazdinskih klasa sa ucrtanim granicama šuma i šumskih zemljišta po gospodarskim jedinicama, odjelima, sastojinama ili katastarskim česticama i oznakama šumsko-gospodarskog područja.

Članak 11.

Aktom o proglašenju šume za zaštitnu, odnosno šume sa posebnom namjenom, određuje se način gazdovanja šumama i njihovo korištenje kao i pravo na naknadu zbog ograničenog korištenja.

Naknadu osigurava pravna osoba na čiji je zahtjev izvršeno proglašenje šume za zaštitnu, odnosno šume sa posebnom namjenom.

Članak 12.

Za šume koje su proglašene za zaštitne i šume sa posebnom namjenom moraju se, u šumsko-gospodarstvenim osnovama, predvidjeti posebni ciljevi gazdovanja i način njihove realizacije.

3. Javno poduzeće za šume

Članak 13.

Radi ostvarivanja posebnog interesa u gazdovanju šumama i šumskim zemljištima na području Kantona, ovim Zakonom osniva se javno poduzeće u djelatnosti šumarstva pod nazivom: Javno poduzeće "Šume Tuzlanskog kantona" Tuzla (u daljem tekstu: Poduzeće za šume).

Sjedište Poduzeća za šume je u Tuzli.

Sredstva za osnivanje i početak rada Poduzeća za šume osigurava Vlada Kantona na temelju posebne odluke.

Osnivač odgovara za obveze Poduzeća za šume do visine osnivačkog uloga.

Članak 14.

Gazdovanje šumama i šumskim zemljištima na području Kantona Poduzeće za šume obavlja kroz:

1. izradu dugoročnih planova razvoja šumarstva,
 2. izradu šumsko-gospodarstvenih osnova,
 3. izradu planova i programa za prostu i proširenu biološku reprodukciju šuma,
 4. vođenje stručnih i upravnih poslova glede gazdovanja privatnim šumama,
 5. izradu planova i programa za korištenje ostalih šumskih proizvoda,
 6. utvrđivanje uvjeta za promet šumskog sjemena i sadnog materijala,
 7. poslove dijagnostičko-prognozne službe u okviru integrirane zaštite šuma,
 8. određivanje tehničkih uvjeta i nadzor nad realizacijom svojih planova i programa koji se ustupaju drugim pravnim i fizičkim osobama,
 9. donošenje raznih mjera racionalizacije iz oblasti biološke i tehničke proizvodnje u šumarstvu i osiguranje provođenja donijetih mjera,
 10. utvrđivanje jedinstvenih tehničkih i ekonomskih normi i normativa za pojedine faze rada u gazdovanju šumama i šumskim zemljištima,
 11. utvrđivanje politike cijena šumskim sortimentima i drugim proizvodima sukladno ekonomiji poduzeća i zahtjevima tržišta,
 12. vođenje evidencije o gazdovanju šumama,
 13. obavljanje ostalih poslova utvrđenih ovim Zakonom, podzakonskim aktima i statutom Poduzeća za šume.
- U okviru obavljanja osnovne djelatnosti, Poduzeće za šume vrši:
1. uzgoj šuma,
 2. zaštitu šuma,
 3. iskorištavanje šuma,
 4. lov i uzgoj divljači,
 5. ostalo projektovanje,
 6. premjeravanje i kartiranje šumskog zemljišta,
 7. istraživačko-razvojni rad, ekonomske, organizacijske i tehnološke usluge,
 8. znanstvenoistraživačku djelatnost,
 9. niskogradnju i visokogradnju za potrebe šumarstva.

Članak 15.

Poduzeće za šume će organizirati šumska gazdinstva za gazdovanje šumama jednog šumsko-gospodarstvenog područja, bez svojstva pravne osobe.

Unutar šumskih gazdinstava formiraju se šumarije i druge organizacijske jedinice.

Šumska gazdinstva obavljaju poslove iz oblasti gazdovanja šumama i šumskim zemljištima, a naročito:

1. izradu izvedbenih projekata i njihovu realizaciju,
2. realizaciju programa i planova proste i proširene biološke reprodukcije šuma,
3. provođenje mjera zaštite i čuvanja šuma,
4. promet šumskih proizvoda,
5. proizvodnju i promet šumskog sjemena i sadnog materijala,
6. realizaciju planova razvoja šumarstva,
7. izgradnju šumskih prometnica,
8. realizaciju planova gazdovanja lovištima kojima gazduje Poduzeće za šume,
9. ostale poslove utvrđene statutom Poduzeća za šume.

Članak 16.

Stručne poslove u gazdovanju šumama na pripremi rada, organizaciji i rukovođenju izvođenja šumarskih radova i nadzoru nad obavljanjem tih radova obavljaju diplomirani inženjeri šumarstva.

Poduzeće za šume u obavljanju poslova iz članka 14. stavak 1. točka 2. ovog Zakona organizira službu za projektovanje u šumarstvu i izvođenje taksacionih radova na izradi šumsko-gospodarstvenih osnova, te njihove revizije i obnove.

Nadzor nad izradom, revizijom i obnovom šumsko-gospodarstvenih osnova vrše pravne i fizičke osobe registrovane za obavljanje tih poslova.

Izrada šumsko-gospodarstvene osnove i njezina revizija može se povjeriti pravnoj osobi, čija je to registrirana djelatnost i koja ima najmanje jednog zaposlenog magistra šumarskih znanosti, odnosno specijalistu za poslove uređivanja šuma, ili fizičkim osobama koje samostalno obavljaju djelatnost osobnim radom i sredstvima u vlasništvu građana, koji imaju odobrenje za obavljanje takve djelatnosti i ispunjavaju uvjete glede stručne spremlje.

Određeni poslovi iz domena gazdovanja šumama i šumskim zemljištima iz članka 14. ovog Zakona mogu se ustupiti drugim pravnim i fizičkim osobama sukladno ovom Zakonu i drugim propisima.

Članak 17.

Organ upravljanja Poduzećem za šume je upravni odbor koji se sastoji od predsjednika i šest članova, koji imaju najmanje VII stepen stručne spremlje.

Upravni odbor imenuje i razrješuje Vlada Kantona (u daljem tekstu: Vlada) na prijedlog Ministarstva.

Članovi upravnog odbora imenuju se na vrijeme od četiri godine i mogu biti ponovo imenovani.

Članak 18.

Upravni odbor Poduzeća za šume:

a) donosi uz suglasnost Sabora:

1. dugoročni i srednjoročni plan razvoja šumarstva;
2. odluke o statusnim promjenama;

b) donosi uz suglasnost Vlade:

1. statut Poduzeća za šume;
2. odluku o raspolaganju kapitalom;
3. odluku kojom se uređuju mjerila za raspoređivanje dobiti;

c) donosi uz suglasnost Ministarstva:

1. šumsko-gospodarstvenu osnovu;
2. planove i programe za proširenu biološku reprodukciju šuma, te druge planove i programe u oblasti šumarstva;
3. odluku o osnutku drugih poduzeća;
4. odluku o ulaganjima u druga poduzeća;
5. akt o unutarnjoj organizaciji Poduzeća za šume,
6. kriterije za raspodjelu financijskih sredstava iz ukupnog prihoda Poduzeća za šume prema namjeni;

d) samostalno odlučuje o ostalim pitanjima sukladno ovom Zakonu, podzakonskim aktima i statutu.

Rad upravnog odbora uređuje se poslovnikom.

Upravni odbor redovito, a najmanje jedanput godišnje, podnosi izvješće o svom radu Vladi i Ministarstvu.

Članak 19.

Nadzor nad zakonitošću rada Poduzeća za šume vrši Ministarstvo.

Članak 20.

Direktora Poduzeća za šume imenuje i razrješuje upravni odbor Poduzeća za šume, uz suglasnost Vlade.

Direktor Poduzeća za šume odgovoran je za provođenje poslovne politike i odluka upravnog odbora sukladno ovom Zakonu i statutu Poduzeća za šume.

Za direktora Poduzeća za šume imenuje se diplomirani inženjer šumarstva koji ispunjava zakonom propisane opće uvjete.

4. Šumsko-gospodarstveno područje

Članak 21.

Radi osiguranja racionalnog i trajnog gazdovanja šumama u državnom vlasništvu na teritoriji Kantona formiraju se šumsko-gospodarstvena područja.

Ministarstvo vodi evidenciju o stanju i promjenama površina šumsko-gospodarstvenih područja.

Članak 22.

Šumsko-gospodarstvena područja predstavljaju u stanišnom, biološkom, geografskom, prometnom i ekonomskom pogledu jednu zaokruženu cjelinu, u okviru koje se osigurava trajnost gazdovanja šumama.

Šumsko-gospodarstvena područja se dijele na gospodarske jedinice.

Gospodarskom jedinicom smatra se dio šumsko-gospodarstvenog područja koji je, u pravilu, prilagođen konfiguraciji terena, organizacijskim potrebama i prometnicama.

Gospodarska jedinica se dijeli na odjele, a odjeli na odsjeke - sastojine.

Granice šumsko-gospodarstvenih područja, gospodarskih jedinica, odjela i odsjeka moraju biti trajno i vidno obilježene.

Članak 23.

Formiranje šumsko-gospodarstvenih područja zasniva se na stručnoj ekspertizi koja, pored prijedloga s obrazloženjem, sadrži obvezatno slijedeću dokumentaciju:

- preglednu kartu u mjerilima 1: 50.000 s ucrtanim vanjskim granicama šumsko-gospodarstvenog područja, granicama unutarnje podjele šuma po gospodarskim jedinicama i odjelima, šumskim putovima i drugim objektima od važnosti za gazdovanje šumama kao i opis granica šumsko-gospodarstvenog područja;

- stanje drvnih zaliha po vrstama drveća i debljinskoj strukturi po gospodarskim jedinicama i kategorijama šuma;

- prosječni godišnji prirast po vrstama drveća, gospodarskim jedinicama i kategorijama šuma;

- prosječni godišnji etat po vrstama drveća, gospodarskim jedinicama i kategorijama šuma;

- ekonomsku ekspertizu gazdovanja šumama u okviru šumsko-gospodarstvenog područja;

- podatke o mogućnosti korištenja ostalih proizvoda šuma na šumsko-gospodarstvenom području;

- podatke o izvorištima voda, vodotocima i vodoprivrednim objektima;

- podatke o geomorfološkim znamenitostima, kulturno-historijskim spomenicima i drugim važnim podacima.

Iskazivanje zaliha, prirasta i etata vrši se u m³ brutomase krupnog drveta.

Članak 24.

Revizija formiranog šumsko-gospodarstvenog područja, odnosno promjene njegovih granica, vrše se pod uvjetima propisanim člankom 23. ovog Zakona.

Članak 25.

Sabor donosi odluku o formiranju, odnosno reviziji šumsko-gospodarstvenog područja na temelju ekspertize iz članka 23. ovog Zakona i prethodno pribavljenog mišljenja Poduzeća za šume.

5. Šumsko-gospodarstvena osnova i izvođački projekti

Članak 26.

Šumama i šumskim zemljištima gazduje se na temelju šumsko-gospodarstvene osnove i projekata za izvođenje.

Šumsko-gospodarstvene osnove donose se za državne šume po izdvojenim šumsko-gospodarstvenim područjima, a za privatne šume po područjima općina.

Šumsko-gospodarstvene osnove moraju biti urađene sukladno Pravilniku o elementima šumsko-gospodarstvene osnove.

Pravilnik o elementima šumsko-gospodarstvene osnove donosi ministar.

Šumsko-gospodarstvena osnova donosi se za period od deset godina.

Poduzeće za šume šumsko-gospodarstvenu temelju donosi prije isteka važeće.

Članak 27.

Šumsko-gospodarstvenu osnovu donosi Poduzeće za šume, uz suglasnost Ministarstva.

Ministarstvo daje suglasnost iz prethodnog stavka na temelju mišljenja stručne komisije.

Troškove za rad stručne komisije iz stavka 2. ovog članka snosi Poduzeće za šume.

Članak 28.

Ako se tijekom uređajnog perioda važenja šumsko-gospodarstvene osnove ustanovi da su se bitno i trajno izmijenile činjenice i okolnosti na kojima se temelje odredbe osnove, Poduzeće za šume mora obaviti reviziju iste, na način i po postupku koji važi za njezino donošenje.

Ako ne postoji mogućnost pravodobne revizije, odnosno obnove šumsko-gospodarstvene osnove, Poduzeće za šume će, blagovremeno, donijeti program gazdovanja šumama za period od pet godina.

Članak 29.

Šumsko-gospodarstvene osnove čine osnovu za donošenje srednjoročnih i dugoročnih planova razvoja Poduzeća za šume.

Odredbe šumsko-gospodarstvene osnove i projekata za izvođenje su obvezujuće.

Ukupan obim sječe predviđen šumsko-gospodarstvenom osnovom za uređajni period u visokim šumama ne može se prekoračiti.

Poduzeće za šume dužno je program gazdovanja šumama iz članka 28. stavak 2. ovog Zakona donijeti najkasnije do 31. prosinca tekuće godine.

Članak 30.

Za realizaciju šumsko-gospodarstvene osnove za državne šume rade se prethodno projekti za izvođenje koje donosi Poduzeće za šume.

Projekti iz prethodnog stavka sadrže sve radove po obimu, mjestu i vremenu kao i podatke o bruto doznačenim masama.

Projekte za izvođenje rade diplomirani inženjeri šumarstva koje Poduzeće za šume pismeno ovlasti.

Za realizaciju radova po projektima za izvođenje Poduzeće za šume određuje odgovornu osobu.

Za privatne šume rade se isključivo projekti za izvođenje šumsko-uzgojnih radova na način propisan odredbama ovog članka.

Članak 31.

Poduzeće za šume dužno je voditi evidenciju o izvršenim radovima i provedenim mjerama predviđenim šumsko-gospodarstvenim osnovama i projektom za izvođenje.

Podaci iz prethodnog stavka moraju se evidentirati za proteklu godinu najkasnije do 31. 3. tekuće godine.

Evidenciju iz stavka 1. propisuje Poduzeće za šume svojim aktima.

Članak 32.

Privatnim šumama gazduje njihov vlasnik na način i pod uvjetima određenim ovim Zakonom.

Vlasnici privatnih šuma dužni su Poduzeću za šume nadoknaditi troškove oko unapređenja njihovih šuma i izrade šumsko-gospodarstvene osnove.

Članak 33.

Vlasnici privatnih šuma dužni su gazdovati šumama i šumskim zemljištima sukladno šumsko-gospodarstvenoj osnovi.

Vlasnik šume koja nije obuhvaćena šumsko-gospodarstvenim područjem dužan je primjenjivati propisane mjere utvrđene ovim Zakonom.

Ako vlasnik šume ne primijeni propisane mjere, Poduzeće za šume može odrediti da donesene mjere sprovede šumsko-gazdinstvo, odnosno šumarija na čijem se području te šume nalaze, iz sredstava za reprodukciju privatnih šuma.

Članak 34.

Vlasnici privatnih šuma dužni su osigurati sredstva za prostu biološku reprodukciju šuma na način propisan člankom 69. ovog Zakona.

6. Divljač u šumi

Članak 35.

Od divljači u šumi se mogu uzgajati samo one vrste i u onolikom broju koji ne smeta pravilnom gazdovanju šumama.

Vrsta i broj divljači iz stavka 1. ovog članka utvrđuje se šumsko-gospodarstvenom osnovom područja i osnovom gazdovanja gospodarske jedinice sukladno propisima o lovstvu.

7. Doznaka stabala i dozvola za sječū

Članak 36.

Stabla u šumi mogu se sjeći tek poslije njihovog odabiranja i obilježavanja doznake stabla sukladno odredbama šumsko-gospodarstvene osnove.

Iznimno od odredbe stavka 1. ovog članka, u slučaju čiste sječe panjača, šikara i šibljaka, mogu se obilježavati samo površine na kojima će se obavljati sječā stabala.

Doznaku stabala obavljaju šumska gazdinstva Poduzeća za šume.

Obilježavanje i sječā stabala ne može se vršiti u šumama gdje su imovinsko-pravni odnosi sporni.

Doznaka stabala, osim nužne doznake stabala za sanitarne sječē, ne može se obavljati ako nije donesena šumsko-gospodarstvena osnova.

Obilježavanje stabala za sječū vrši se na prsnoj visini stabla sa gornje strane i na žilištu ili pridanku stabla sa donje strane, uz obveznu uporabu šumarskog čekića i kolobroja.

Vrijeme sječē za pojedine vrste drveća ili šumske sastojine utvrđuju se šumsko-gospodarstvenim osnovama.

Doznaka i sječā stabala u privatnim šumama obavlja se na temelju rješenja za sječū koje izdaje Poduzeće za šume na zahtjev vlasnika šume i dokaza o pravu vlasništva nad šumom.

Poduzeće za šume, odnosno šumsko-gazdinstvo, dužno je, najmanje 30 dana prije početka sječē doznačenih stabala namijenjenih za redovitu sječū, obavijestiti kantonalnog šumarskog inspektora o izvršenoj doznaci sa naznakom lokacije šume u kojoj je doznaka izvršena.

Članak 37.

Doznaku stabala obavljaju diplomirani inženjeri šumarstva sa najmanje dvije godine radnog iskustva, a iznimno šumarski tehničari sa najmanje deset godina radnog iskustva, na temelju rješenja koje izdaje Poduzeće za šume.

8. Promet drvotom

Članak 38.

Drvo, ukrasno drveće za blagdane i grane priječnika na debljem kraju iznad taksacionog praga, mogu se izvesti, prijevoziti, primiti na otpremu, preradu ili uskladištenje, prodavati, odnosno kupovati, i pokloniti samo ako su kod panja žigosani šumarskim čekićem, numerisani i premjereni i ako je za drvo izdat otpremni iskaz.

Žigovanje, numerisanje, premjer i izdavanje otpremnog iskaza za drvo iz stavka 1. ovog članka, obavlja Poduzeće za šume.

Građanima je zabranjena preprodaja šumskih sortimenata.

9. Zaštita šuma

Članak 39.

Radi zaštite vitalnih interesa Kantona, poduzeća ili građana određenog područja, te u slučaju zaštite šuma od biljnih bolesti i štetočina ili požara, na prijedlog upravnog odbora Poduzeća za šume, ministar će rješenjem, a sukladno kolektivnom ugovoru, utvrditi poslove i zadatke koji se moraju obavljati, i za vrijeme trajanja štrajka.

Direktor Poduzeća za šume dužan je, sukladno rješenju iz prethodnog stavka, nalogom odrediti djelatnike koji će obavljati poslove i zadatke za izvršenje rješenja.

Djelatnik koji ne postupi po nalogu direktora iz stavka 2. ovog članka čini težu povredu radne obveze za koju se izriče disciplinska mjera prestanak radnog odnosa.

Članak 40.

Poduzeće za šume i vlasnici privatnih šuma dužni su uređivati i održavati neposrednu okolinu spomenika branitelja poginulih u domovinskom ratu i drugim oslobodilačkim ratovima, koji se nalaze u šumama i na šumskim zemljištima kojima gazduju.

Pod neposrednom okolinom spomenika u smislu prethodnog stavka podrazumijeva se pojas širine do 50 m.

Članak 41.

Poduzeće za šume i vlasnici privatnih šuma dužni su uvoditi i stalno održavati šumski red.

Pod šumskim redom, u smislu ovog Zakona, podrazumijeva se sprječavanje pojave požara, štetnih insekata i biljnih bolesti, sprječavanje štetnog djelovanja vjetra, snijega i drugih elementarnih nepogoda, oštećivanje stabala prilikom sječē i izvoza kao i mjere za zaštitu podmlatka u šumi.

Pravilnik o šumskom redu donosi ministar.

Članak 42.

Poduzeće za šume i vlasnici privatnih šuma dužni su poduzimati mjere radi zaštite šuma i šumskih zemljišta od:

1. požara i drugih elementarnih nepogoda,
2. biljnih bolesti i štetočina,
3. protupravnog prisvajanja, korištenja i drugih protupravnih radnji.

U svezi sa stavkom 1. ovog članka Poduzeće za šume je dužno organizirati:

1. službu za osmatranje šumskih požara i drugih elementarnih nepogoda sa efikasnim sustavom za blagovremenu dojavu o požaru svim subjektima koji su predviđeni u planu zaštite šuma od požara kojeg donosi Poduzeće za šume uz saglasnost Ministarstva,

2. službu za praćenje i utvrđivanje zdravstvenog stanja šuma, te poduzimanje redovitih preventivnih i represivnih mjera na zaštiti šuma od biljnih bolesti i štetočina sukladno propisima iz te oblasti,

3. službu za čuvanje šuma i šumskog zemljišta od protupravnog prisvajanja, korištenja i drugih protupravnih radnji.

Članak 43.

Zabranjeno je pustošiti šumu, oštećivati stabla, te sjeći rijetke vrste drveća i grmlja koje se nalaze na utvrđenoj listi rijetkih šumskih vrsta drveća i grmlja.

Pod pustošenjem šuma smatra se podbjeljivanje stabala, oštećivanje stabala i njihovih dijelova, uništavanje i oštećivanje podmlatka, kao i svaka druga radnja kojom se slabi prinostna snaga šume i šumskog zemljišta ili onemogućava trajnost šumske proizvodnje i ugrožava opstanak šuma i njihovih općekorisnih funkcija.

Iznimno od stavka 1. ovog članka, dozvoljava se sječa rijetkih vrsta šumskog drveća i grmlja, ako su u tolikoj mjeri oštećena ili bolesna da im predstoji neposredno sušenje ili ako predstavljaju leglo zaraze.

Članak 44.

Ako ovim Zakonom nije drukčije određeno zabranjeno je:

1. krčenje i čista sječa šume, sječa šume u mladim sastojinama i kulturama, odsijecanje grana i dijelova grana ili kresanje lisnika, ako to nije predviđeno šumsko-gospodarstvenom osnovom područja,

2. šumska paša, brst, žirenje, sakupljanje i odvoženje šušnja i mahovine,

3. sakupljanje šumskih plodova i ostalih šumskih proizvoda,

4. iskorištavanje humusa, treseta, gline, pijeska, šljunka i kamena,

5. smolarenja i podsočivanje stabala,

6. uništavanje ili oštećivanje oznaka i graničnih znakova koji se koriste u gazdovanju šumama.

Članak 45.

Iznimno od odredbi članka 44. ovog Zakona, pod uvjetom da nije u suprotnosti sa šumsko-gospodarstvenom osnovom, može se, posebnim aktom Poduzeća za šume, predvidjeti da vlasnik šume za svoje potrebe, kao i za potrebe građana i drugih pravnih osoba, uz naknadu, vrši sakupljanje šumskih plodova i ostalih šumskih proizvoda, iskorištavanje humusa, treseta, pijeska, šljunka, kamena, smole, pašarenje i žirenje u šumama i na šumskim zemljištima uz obvezno čuvanje stoke, osim u raznodobnim šumama i plantažama i u jednodobnim visokim šumama i panjačama za vrijeme trajanja obnove i rasta mladika u razvojnom stadiju mlađeg letvenjaka.

Pristup stoke na pašu, odnosno žirenje i pojila, kroz dijelove šuma u kojima nije odobrena paša ili žirenje, dozvoljen je samo putovima koje odredi i obilježi Poduzeće za šume.

Akt iz stavka 1. ovog članka donosi Poduzeće za šume uz suglasnost Ministarstva.

Članak 46.

Krčenje odnosno čista sječa šume može se dozvoliti:

1. u svrhu promjene vrste drveća, sastojinskih oblika šume, podizanje plantaža ili objekata koji služe šumskoj proizvodnji (rasadnici, šumski putovi, šumske prosjeke, građevinski objekti u šumarstvu, lovni objekti i sl.) ukoliko to nije predviđeno šumsko-gospodarstvenom osnovom,

2. ako se šumsko zemljište zbog općeg interesa ima privesti drugoj kulturi,

3. ako to zahtijevaju interesi sigurnosti i obrane zemlje,

4. ako je to potrebno radi provođenja plana prostornog uređenja.

Dozvolu iz stavka 1. ovog članka izdaje Ministarstvo na zahtjev zainteresirane osobe na temelju investicijsko-tehničke dokumentacije o opravdanosti izvršenja krčenja šuma.

Ako se u roku od tri godine zemljište na kome je izvršena čista sječa, odnosno krčenje šuma, ne privede namjeni radi koje je obavljena čista sječa, korisnik je dužan izvršiti pošumljivanje odnosno zemljišta u roku koji odredi Ministarstvo.

Članak 47.

U šumi ili na šumskom zemljištu mogu se graditi samo objekti potrebni za gazdovanje šumama, kao i objekti predviđeni prostornim planom.

Prostornim planom može se predvidjeti da se u šumi ili na šumskom zemljištu izgrade objekti za potrebe infrastrukture, športa, rekreacije, lova, ribolova i obrane zemlje ali samo ako to iz tehničkih ili ekonomskih razloga nije moguće planirati izvan šume i šumskog zemljišta.

Suglasnost u smislu prethodnog stavka u postupku donošenja prostornog plana daje Ministarstvo.

Kod utvrđivanja prostora i izgradnje objekata u šumi ili u pojasu do 50 metara od ruba šume potrebno je pribaviti mišljenje Poduzeća za šume.

Za gradnju objekata u šumi i na šumskom zemljištu potrebno je pribaviti suglasnost Ministarstva.

Članak 48.

Zabranjeno je u šumi i na zemljištu u neposrednoj blizini šume loženje otvorene vatre.

Otvorenom vatrom smatra se vatra izvan zatvorenih, odnosno pokrivenih prostorija, sa osiguranim ložištem.

Iznimno od stavka 1. ovog članka, u šumi, na šumskom zemljištu i na zemljištu u neposrednoj blizini šume, može se ložiti otvorena vatra ili paliti drveni ugalj samo na određenim mjestima i uz poduzimanje odgovarajućih mjera opreznosti koje odredi Poduzeće za šume. Dozvolu za utvrđivanje lokacija daje Ministarstvo uz prethodno pribavljeno mišljenje i prijedlog Poduzeća za šume.

Članak 49.

Zabranjeno je u šumi i na udaljenosti 200 metara od ruba šume podizati krečane, ciglane i druge objekte s otvorenim ognjištem, kao i odlaganje i paljenje smeća i otpadaka.

Poduzeće za šume dužno je smeće i otpatke ukloniti iz šume, a nastale troškove naplatiti od pravne ili fizičke osobe koja je to smeće ili otpatke odložila u šumu.

Članak 50.

Mjere zaštite šuma od požara provode se prema planu zaštite šuma od požara koji se donosi sukladno pravilniku o zaštiti šuma od požara.

Plan zaštite šuma od požara donosi Poduzeće za šume uz suglasnost Ministarstva.

Članak 51.

Šumski požari smatraju se elementarnom nepogodom, ako mogu ugroziti živote ljudi ili prouzročiti štetne posljedice većeg obima.

10. Čuvanje šuma

Članak 52.

Čuvanje šuma vrši se putom organizirane čuvarske službe i određivanjem čuvarskih rejlona.

Čuvarsku službu obavljaju čuvari i druge stručne osobe koje za to ovlasti Poduzeće za šume.

Članak 53.

Čuvanje šuma obavljaju djelatnici koji imaju srednju stručnu spremu šumarskog smjera - šumarski tehničar i djelatnik sa završenom školom za čuvara šuma - lugar (u daljem tekstu: čuvari šuma).

Čuvari šuma moraju ispunjavati i druge uvjete utvrđene propisima za osobe koje vrše poslove neposrednog osiguranja imovine.

Članak 54.

Čuvari šuma imaju iskaznicu i vrše službu u uniformi, a naoružani su oružjem koje posebnim aktom odredi Poduzeće za šume.

Ministar svojim aktom propisuje način odijevanja i oznake na uniformi, te oblik i sadržaj iskaznice osoba iz članka 52. stavak 2.

Članak 55.

Čuvar je ovlašten da:

- legitimira osobe zatečene u vršenju radnji koje su u suprotnosti s ovim Zakonom ili za koje postoji osnovana sumnja da su izvršili takva djela,

- vrši pregled svih mjesta gdje se drvo nalazi, osim stambenih objekata, u cilju pronalaženja nezakonito pribavljenog drveta,

- vrši privremeno oduzimanje predmeta kojima je izvršeno kazneno djelo ili prekršaj i predmeta koji su nastali ili pribavljeni izvršavanjem takvog djela, i ove predmete bez odlaganja predaje Poduzeću za šume,

- čuva šume i šumska zemljišta od bespravnih sječa, šumskih požara i drugih bespravnih radnji,

- vrši pregled drveta koje se prerađuje na postrojenjima mehaničke prerade drveta,

- vrši zaustavljanje i pregled prijevoznih sredstava kojima se prijevoze šumski proizvodi,

- obavještava nadležne organe o zapaženim nepravilnostima.

U slučajevima iz prethodnog stavka svaka osoba je dužna da na zahtjev čuvara šuma pokaže isprave kojima se utvrđuje njezin identitet i isprave za drvo koje vozi, kao i da omogućiti pregled vozila i drugih sredstava prijevoza i pregled mjesta i prostora gdje su šumski proizvodi smješteni.

11. Šumski putevi

Članak 56.

Putevi koji služe prvenstveno za gazdovanje šumama, a vode se kao imovina Poduzeća za šume, smatraju se šumskim putevima.

Šumske puteve mogu koristiti i druge pravne i fizičke osobe pod uvjetima utvrđenim općim aktom Poduzeća za šume i uz naknadu za njihovo korišćenje.

Visinu naknade iz stavka 2. ovog članka utvrđuje Poduzeće za šume.

Visina naknade može se utvrditi i ugovorom.

Ako se šumski put koristi za potrebe javnog prijevoza osoba na području Kantona, naknadu utvrđuje sporazumno Poduzeće za šume i kantonalno Ministarstvo za promet i komunikacije uz suglasnost Vlade.

12. Katastar šuma

Članak 57.

Katastar šuma i šumskog zemljišta ustanovljava i vodi Ministarstvo.

Katastar šuma i šumskog zemljišta ustanovljava se i vodi na temelju podataka koje dostavlja Poduzeće za šume.

Podaci za katastar šuma pribavljaju se na temelju podataka iz šumsko-gospodarstvenih osnova, podataka iz katastra površina geodetskih uprava po katastarskim općinama i podataka prikupljenih na terenu.

Članak 58.

Podaci za katastar šuma kao i promjene koje nastaju tijekom godine glede površina, drvnih masa i drugih podataka dostavljaju se i unose u katastar šuma sa stanjem na dan 31. 12. godine za koju se podaci dostavljaju.

Poduzeće za šume dužno je da podatke o katastru šuma dostavi Ministarstvu najdalje do 31. 3. tekuće godine za proteklu godinu.

III. IMOVINSKO-PRAVNI ODNOSI

Članak 59.

Promet šuma i šumskog zemljišta u državnom vlasništvu vrši se na način i u slučajevima predviđenim zakonom.

Na šumama i šumskim zemljištima u državnom vlasništvu ne može se steći pravo vlasništva putom održaja.

Šume u državnom vlasništvu mogu se mijenjati za poljoprivredna zemljišta i obrnuto, ako se na taj način vrši objedinjavanje šuma i šumskih zemljišta.

Zamjena se vrši sukladno Zakonu o arondaciji i Zakonu o komasaciji, uz suglasnost Vlade.

Članak 60.

Za prenesena prava koja utvrdi Vlada ili ograničena prava iz članka 11. ovog Zakona koja utvrdi Sabor osnivanjem služnosti u šumi i privremenim zauzimanjem šume i šumskog zemljišta, Poduzeće za šume, odnosno vlasnik šume, ima pravo na naknadu.

Naknadu osigurava pravna osoba na koju se vrši prijenos prava glede šuma i šumskog zemljišta, odnosno u čiju korist je ograničeno određeno pravo glede šuma i šumskih zemljišta.

Sredstva naknade iz stavka 2. ovog članka Poduzeće za šume može koristiti samo u svrhu proširene biološke reprodukcije šuma ili kupovinu šuma i šumskog zemljišta.

Članak 61.

Naknada za preneseno pravo glade šuma i šumskih zemljišta određuje se u vrijednosti šume i šumskog zemljišta i uložених sredstava do momenta izuzimanja, utvrđene procjenom u vrijeme prijenosa.

Ako se pravo korištenja šumom i šumskim zemljištem prijenosi radi iskorištavanja u druge namjene, Poduzeće za šume ili vlasnik šume ima pravo da prethodno iskoristi drvenu masu.

Naknada se utvrđuje prema odredbi stavka 1. ovog članka, umanjena za vrijednost iskorištene drvne mase.

Naknada za izdvojeno šumsko zemljište se daje u novcu ukoliko naknadu nije moguće dati u drugom zemljištu pogodnom za podizanje i gazdovanje šumom.

Ako se naknada, prema odredbama ovog članka, ne utvrdi sporazumno, o njoj odlučuje nadležni sud.

Članak 62.

Poduzeće za šume, odnosno vlasnici šuma, čija je šuma proglašena zaštitnom šumom, odnosno šumom sa posebnom namjenom, ako se tim proglašenjem ograničavaju njihova prava glade šuma i šumskih zemljišta, imaju pravo na naknadu u iznosu za koji su im umanjени prihodi iz te šume, odnosno povećani troškovi njezinog održavanja.

Naknadu daje pravna osoba na čiji zahtjev je šuma proglašena za zaštitnu, odnosno, za šumu sa posebnom namjenom.

Ako se naknada iz stavka 1. ovog članka ne utvrdi sporazumno, o njoj odlučuje nadležni sud.

Članak 63.

U slučaju ustanovljavanja prava služnosti u šumi ili na šumskom zemljištu (izgradnja vodovoda, kanalizacije, plinovoda, elektrovodova i sl.) u postupku koji je propisan zakonom, naknada se utvrđuje u iznosu za koji je, usljed ustanovljene služnosti, smanjena vrijednost šume ili šumskog zemljišta i umanjena proizvodnja drvne mase.

Način i vrijeme sječe šume zbog izgradnje dalekovoda ili sličnih objekata u šumi, sporazumno utvrđuju investitor i Poduzeće za šume, odnosno, vlasnik šume.

Ako ne dođe do sporazuma iz stavka 2. ovog članka, način i vrijeme sječe utvrđuje Ministarstvo.

Članak 64.

Zemljište u državnom i privatnom vlasništvu, može se privremeno zauzeti za prijevoz i smještaj šumskih proizvoda, ako to nije moguće obaviti na drugi način ili bi drugi način bio nesrazmjerno skuplji.

Korisnik prinudnog puta ili smještaja šumskih proizvoda dužan je vlasniku platiti naknadu.

Rješenje o ustanovljivanju prinudnog puta ili smještaja šumskih proizvoda kao i o određivanju naknade donosi Ministarstvo, u slučaju da nije postignut sporazum između vlasnika i korisnika.

Ako se privremenim zauzimanjem nanese šteta, osim naknade iz stavka 2. ovog članka, korisnik je dužan nadoknaditi i štetu.

Članak 65.

Građanin i pravna osoba koje ošteti šumu i šumsko zemljište dužni su nadoknaditi štetu Poduzeću za šume i vlasniku šume prema šumsko odštetnom cjenovniku.

Šumsko odštetni cjenovnik donosi ministar.

IV. FINANCIRANJE REPRODUKCIJE ŠUMA

Članak 66.

Financijska sredstva potrebna za gazdovanje šumama i šumskim zemljištem, odnosno za prostu i proširenu biološku reprodukciju šuma, osiguravaju se:

1. izdvajanjem sredstava za prostu biološku reprodukciju šuma Poduzeća za šume i vlasnika šuma,
2. izdvajanjem sredstava za proširenu biološku reprodukciju šuma Poduzeća za šume,
3. naknadama za korištenje općekorisnih funkcija šuma.

Članak 67.

Poduzeće za šume dužno je, prvenstveno iz sredstava proste biološke reprodukcije šuma, za svaki kubični metar bruto posječene drvne mase krupnog drveta u prethodnoj godini, pošumiti, sadnjom sadnica ili sjetvom sjemena, najmanje 14 četvornih metara površine u tekućoj godini.

Osnovica za izdvajanje sredstava iz prethodnog stavka je prihod ostvaren od prodaje drveta franko utovareno na šumskom putu i prihod ostvaren od prodaje drveta na panju, te vrijednost drveta upotrijebljenog za vlastite potrebe ili poklonjenog u visini 15% od ukupne vrijednosti drvnih sortimenata.

Sredstva iz prethodnog stavka Poduzeće za šume uplaćuje na svoj račun proste biološke reprodukcije šuma.

Uplate se vrše akontativno - tromjesečno i po završnom računu.

Sredstva izdvojena na temelju stavka 1. ovog članka koriste se za financiranje troškova i izdataka navedenih u članku 6. ovog Zakona.

Poduzeće za šume dužno je da, uz godišnji financijski obračun, uradi i posebno izvješće o utrošenim sredstvima za prostu biološku reprodukciju šuma.

Članak 68.

Poduzeće za šume, na osnovicu utvrđenu člankom 67. stavak 2. ovog Zakona izdvaja 3% od vrijednosti drveta na račun sredstava za ostvarivanje programa proširene biološke reprodukcije šuma koji se vodi u Poduzeću za šume.

Uplata se vrši akontativno - tromjesečno i po završnom računu.

O utrošku sredstava za proširenu reprodukciju šuma Poduzeće za šume je dužno da, uz godišnji financijski obračun, uradi i posebno izvješće o utrošenim sredstvima za proširenu biološku reprodukciju šuma.

Ako se na računu proste biološke reprodukcije šuma utvrdi višak sredstava po godišnjem završnom računu, ta sredstva se prebacuju na poseban račun proširene biološke reprodukcije i koriste za izvršenje radova iz članka 7. ovog Zakona.

Članak 69.

Vlasnici privatnih šuma osiguravaju sredstva za podmirenje troškova izrade i provođenja šumsko-gospodarstvene osnove, i to:

1. od prihoda ostvarenih na način i po stopi određenoj u članku 67. stavak 2. ovog Zakona, po cjenovniku za šumske sorte Poduzeća za šume,
2. iz naknade po katastarskom prihodu koji obračunavaju porezne uprave.

Sredstva iz stavka 1. točka 1. ovog članka obračunava Poduzeće za šume i naplaćuje od vlasnika privatnih šuma prilikom premjerbe drvnih sortimenata.

Sredstva se uplaćuju na poseban račun Poduzeća za šume, za svaku općinu posebno.

Osnovica za obračun naknade iz stavka 1. točke 2. ovog članka je katastarski prihod od šuma i šumskog zemljišta po stopi koju odredi nadležni organ za financije po prijedlogu ministra.

Sredstva obračunata po utvrđenoj stopi iz prethodnog stavka vlasnici šuma uplaćuju na poseban račun Poduzeća za šume, a koriste se za izradu šumsko-gospodarstvenih osnova za privatne šume.

Članak 70.

Poduzeća i druge pravne osobe na području Kantona, osim Poduzeća za šume, plaćaju naknadu za korištenje općekorisnih funkcija šuma.

Naknada iz stavka 1. ovog članka plaća se od ukupnog prihoda u visini od 0,1% na poseban račun Poduzeća za šume, tromjesečno i po završnom računu.

Kontrolu izdvajanja i naplate sredstava iz prethodnog stavka obavlja Zavod za platni promet, po periodičnom obračunu i završnom računu.

Ako obveznik plaćanja naknade iz stava 1. ovog članka ne obračuna i ne izvrši uplatu sredstava iz stavka 2. ovog članka na poseban račun Poduzeća za šume, Zavod za platni promet će iznos naknade obračunati i naplatiti iz sredstava obveznika koja se vode kod Zavoda.

Članak 71.

Sredstva iz članka 70. ovog Zakona koja se vode na posebnom računu Poduzeća za šume, raspoređuju se prema namjeni sukladno članku 7. ovog Zakona.

O visini uplate i utrošenim sredstvima za namjene iz stavka 1. ovog članka Poduzeće za šume podnosi posebno godišnje izvješće Vladi.

Članak 72.

Za izvedene šumsko uzgojne radove i druge radove vrši se tehnički prijem.

Komisija za tehnički prijem obrazuje Poduzeće za šume.

Komisija za tehnički prijem utvrđuje da li su izvedeni radovi sukladno projektu za izvođenje.

Komisija je dužna za šumsko uzgojne radove izvedene tijekom godine, izvršiti tehnički prijem tri godine nakon izvršene sadnje ili sjetve.

Ako se prilikom tehničkog prijema utvrdi da radovi nisu uspješno i kvalitetno izvršeni prema projektu za izvođenje, izvođač radova je dužan utvrđene nedostatke otkloniti i radove izvršiti u roku koji odredi komisija.

V. NADZOR

Članak 73.

Nadzor nad sprovođenjem ovog Zakona, propisa donesenih na temelju ovog Zakona i drugih propisa iz oblasti šumarstva, vrši Ministarstvo.

Poslove inspekcijskog nadzora nad sprovođenjem ovog Zakona, propisa donesenih na temelju ovog Zakona i drugih propisa iz oblasti šumarstva, vrši Ministarstvo putom kantonalnih šumarskih inspektora.

Inspekcijski nadzor

Članak 74.

U vršenju poslova šumarske inspekcije, kantonalni šumarski inspektor naročito je ovlašten da:

1. pregleda sve šumske radove, objekte, uređaje i naprave kao i sva mjesta gdje se drvo siječe, smješta, preraduje, izvozi i stavlja u promet;

2. zaustavi i pregleda vozilo kojim se prijevoze šumski sortimenti;

3. privremeno oduzme bespravno posječeno drvo, kao i druge bespravno prisvojene ili proizvedene šumske proizvode, te sredstva kojima je bespravna radnja izvršena;

4. pregleda i nadzire neposredno provođenje šumsko-gospodarstvene osnove, izvedbenih projekata, poslovne knjige i ostale dokumente koji se odnose na gazdovanje šumama sukladno ovom Zakonu i drugim propisima koji reguliraju oblast šumarstva;

5. zahtijeva podatke i obavještenja o obavljenim radovima na reprodukciji i iskorištavanju šuma, o sredstvima i postupcima koji se primjenjuju na uređivanju šuma, o stručnim službama, kao i druge podatke radi utvrđivanja da li je gazdovanje šumama i šumskim zemljištima sukladno odredbama ovog Zakona i propisa donesenih na temelju njega;

6. nadzire kako se provodi utvrđivanje zdravstvenog stanja šuma i suzbijanje biljnih bolesti i štetočina i nalaže provođenje određenih mjera, ako utvrdi da se Poduzeće za šume, ili vlasnik šume, ne pridržava propisa o zdravstvenoj zaštiti šuma;

7. nadzire kako se provodi zaštita šuma od požara i nalaže provođenje određenih mjera, ako utvrdi da se Poduzeće za šume ili vlasnik šuma ne pridržava propisa koji se odnose na zaštitu šuma od požara;

8. nadzire provođenje i drugih mjera zaštite šuma propisanih ovim Zakonom ili propisima donesenim na temelju njega (uspostavljanje šumskog reda, čuvanje šuma i dr.);

9. obustavi pustošenje, krčenje, sječu šume i druge radnje koje nisu sukladne odredbama ovog Zakona i propisima donesenim na temelju njega;

10. naredi provođenje radova određenih šumsko-gospodarstvenom osnovom, ili izvedbenim projektom, čije neizvršavanje bi prouzročilo štetne posljedice;

11. naredi privremene mjere za sprječavanje štete u hitnom slučaju u kojem bi nastupila šteta za opći interes;

12. obavijesti nadležne organe o zapaženim nepravilnostima i traži njihovo postupanje, ako sâm nije ovlašten neposredno postupiti;

13. prikuplja potrebne podatke i obavještenja od odgovornih osoba, svjedoka, vještaka i drugih osoba;

14. nadzire da li se provode propisane mjere u prometu sjemenom i sadnim materijalom;

15. poduzima i druge mjere i radnje za koje je ovlašten drugim propisima.

Članak 75.

Poduzeće za šume, druge pravne osobe i građani čiji rad podliježe nadzoru šumarskog inspektora, dužni su mu omogućiti obavljanje nadzora i pružiti potrebne podatke i obavještenja.

Članak 76.

Ako šumarski inspektor, prilikom obavljanja inspekcijskog nadzora, ustanovi da propis nije primijenjen ili da je nepravilno primijenjen, donijet će rješenje kojim će naložiti otklanjanje utvrđenih nepravilnosti i odrediti rok u kome se one moraju otkloniti.

Ako je Zakonom ili drugim propisima predviđeno da se za utvrđenu nepravilnost primjenjuju određene upravne mjere, inspektor će u rješavanju izreći tu mjeru.

Članak 77.

Protiv rješenja kantonalnog šumarskog inspektora može se izjaviti žalba ministru.

Rješenje ministra donijeto po žalbi je konačno.

Žalba ne odlaže izvršenje rješenja ako se radi o poduzimanju žurnih (hitnih) mjera u općem interesu koje se ne mogu odlagati ili ako bi usljed odlaganja izvršenja bila nanijeta veća materijalna šteta ili ako bi bili ugroženi životi i zdravlje ljudi.

Članak 78.

Za kantonalnog šumarskog inspektora može se postaviti diplomirani inženjer šumarstva koji ima položen stručni ispit i najmanje 5 godina radnog iskustva na poslovima u oblasti šumarstva.

Šumarski inspektor dužan je pri obavljanju svoje dužnosti imati iskaznicu.

Oblik i sadržaj iskaznice kantonalnog šumarskog inspektora propisuje ministar.

VI. KAZNENE ODREDBE

Članak 79.

Novčanom kaznom od 5.000 do 20.000 KM kaznit će se za gospodarski prijestup Poduzeće za šume i druge pravne osobe:

1. ako ne donese šumsko-gospodarstvenu osnovu područja (članak 26. i članak 27.),

2. ako ne obavi reviziju šumsko-gospodarstvene osnove ili ne donese program gazdovanja šumama za period od 5 godina (članak 28.),

3. ako ne primjenjuje odredbe šumsko-gospodarstvene osnove i projekta za izvođenje (članak 29. stavak 2.),

4. ako prekorači ukupan obujam sječa za uređajni period predviđen šumsko-gospodarstvenom osnovom u visokim šumama (članak 29. stavak 3.),

5. ako ne izradi projekte za izvođenje sukladno odredbama članka 30. stavak 2. i 3. ovog Zakona ili ne donese projekte za realizaciju šumsko-gospodarstvene osnove (članak 30. stavci 1. i 5.),

6. ako izvrši ili dozvoli pustošenje šuma, te sječu rijetkih vrsta drveća i grmlja ili izvrši ili dozvoli krčenje i čistu sječu šume (članak 43. i članak 44. stavak 1. točka 1.),

7. ako ne izvrši pošumljivanje u predviđenom obujmu i roku (članak 67. stavak 1.),

8. ako ne izdvađa sredstva za prostu i proširenu biološku reprodukciju šuma ili ako ih troši nenamjenski ili ne uplati naknadu za korištenje općekorisnih funkcija šume (članak 68., članak 69. i članak 70.).

Za privredni prijestup iz stavka 1. ovog članka kaznit će se i odgovorna osoba Poduzeća za šume ili druga pravna osoba novčanom kaznom od 1.000 do 3.000 KM.

Članak 80.

Novčanom kaznom od 2.000 do 12.000 KM kaznit će se za privredni prijestup Poduzeće za šume ili druga pravna osoba:

1. ako ne izvrši pošumljivanje sukladno članku 8. ovog Zakona,

2. ako za obavljanje stručnih ili specijaliziranih poslova nema djelatnika sa odgovarajućom stručnom spremom (članak 16.),

3. ako izvrši ili dozvoli doznaku stabala suprotno članku 36. stavak 5.,

4. ako ne organizira službe propisane člankom 42. stavak 2.,

5. ako ne organizira čuvarsku službu (članak 52.).

Za privredni prijestup iz stavka 1 ovog članka kaznit će se i odgovorna osoba Poduzeća za šume ili druge pravne osobe novčanom kaznom od 500 do 3.000 KM.

Članak 81.

Novčanom kaznom od 600 do 4.000 KM kaznit će se za prekršaj Poduzeće za šume ili druga pravna osoba:

1. ako ne vodi evidencije o izvršenim radovima propisanim člankom 31. ovog Zakona,

2. ako ne donese i ne provodi šumsko-gospodarstvenu osnovu (članak 27. stavak 1.),

3. ako doznaku stabala ne obavlja djelatnik sa propisanom stručnom spremom (članak 37.),

4. ako ne vodi i stalno ne održava šumski red (članak 41. stavci 1. i 2.),

5. ako uništava ili oštećuje oznake ili granične znake koji se koriste u gazdovanju šumama (članak 44. stavak 1. točka 6.),

6. ako u šumi i na šumskom zemljištu gradi objekte protivno odredbama članka 47.,

7. ako ne donese plan zaštite šuma od požara (članak 50.),

8. ako sredstva naknade ne koristi u svrhe za koje su namijenjena (članak 60. stavak 3.),

9. ako ne nadoknadi štetu koju je počinilo (članak 65. stavak 1.),

10. ako se utvrđeni višak sredstava proste biološke reprodukcije šuma ne prebaci na račun proširene reprodukcije i u tu svrhu ne koristi (članak 68. stavak 4.),

11. ako ne izvrši tehnički prijem radova, te ne otkloni utvrđene nedostatke u određenom roku (članak 72.),

12. ako u određenom roku ne postupi po rješenju šumarskog inspektora (članak 76. stavak 1.).

Za prekršaje iz stavka 1. ovog članka kaznit će se i odgovorna osoba Poduzeća za šume i druge pravne osobe novčanom kaznom od 200 do 2.000 KM.

Članak 82.

Novčanom kaznom od 300 do 1.000 KM kaznit će se za prekršaj Poduzeće za šume ili druga pravna osoba:

1. ako drvo, ukrasno drveće i grane iznad taksacionog praga stavlja u promet protivno članku 38. stavak 1.,

2. ako ne postupi prema rješenju ministra iz članka 39. stavak 1.,

3. ako ne održava neposrednu okolinu spomenika shodno članku 40.,

4. ako dozvoli podizanje ili podigne objekte iz članka 49. stavak 1.,

5. ako za čuvara šuma postavi djelatnika koji ne ispunjava uvjete propisane člankom 53,

6. ako čuvarima šuma ne osiguraju iskaznicu, uniformu i oružje predviđeno člankom 54. stavak 1.,

7. ako blagovremeno ne dostavi podatke o katastru šuma (članak 58. stavak 2.),

8. ako šumarskog inspektora onemogućava u obavljanju nadzora ili mu ne pruža potrebne podatke ili obavještenja (članak 75.).

Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka kaznit će se i odgovorna osoba u Poduzeću za šume ili druga pravna osoba, novčanom kaznom od 100 do 300 KM.

Članak 83.

Novčanom kaznom od 200 do 800 KM kaznit će se za prekršaj građanin:

1. ako gazduje protivno šumsko-gospodarstvenoj osnovi (članak 32. stavak 1.),

2. ako ne uplati sredstva za prostu biološku reprodukciju (članak 34.),

3. ako ne uspostavlja i ne održava šumski red (članak 41. stavak 1.),

4. ako ne poduzima mjere radi zaštite šuma (članak 42. stavak 1.),

5. ako dozvoli ili izvrši pustošenje, krčenje, čistu sječu i sječu rijetkih vrsta, te druge radnje protivne članku 43. i članku 44.,

6. ako u šumi i na šumskom zemljištu gradi objekte ili loži otvorenu vatru, odlaže i pali smeće suprotno člancima 47., 48. i 49.,

7. ako ne nadoknadi počinjenu štetu (članak 65. stavak 1.),

8. ako ne postupi po rješenju šumarskog inspektora (članak 76.).

Članak 84.

Novčanom kaznom od 100 do 500 KM kaznit će se za prekršaj građanin:

1. ako u vlastitoj šumi posiječe stabla bez dozname, za vlastite potrebe (članak 36. stavak 1.),

2. ako drvo ili grane izvozi, prijevozi, prima na otpremu, preradu ili uskladištenje, prodaje, kupuje ili poklanja nežigosano, nenumerisano i bez otpremnog iskaza (članak 38. stavak 1.),

3. ako vrši preprodaju šumskih sortimenata (članak 38. stavak 3.),

4. ako čuvara šuma onemogućava u obavljanju poslova iz članka 55. stavci 1. i 2.

Članak 85.

Osobi koja izvrši ili dozvoli sječu šume na uzurpiranom zemljištu na kojem imovinsko-pravni odnosi nisu riješeni, ili, koje izvrši prekršaj iz članka 83. stavak 1. točka 5. i članka 84. stavak 1. točka 2. uz osudu na kaznu, izreći će se i zaštitna mjera oduzimanja drveta.

Članak 86.

Privremeno oduzimanje drveta posječenog bez prethodne dozname ili pribavljenog na drugi protupravni način, kao i drveta čiji se promet obavlja bez otpremnog iskaza vrše: čuvari šuma i druge stručne osobe koje odredi Poduzeće za šume, šumarski inspektori i djelatnici Ministarstva unutarnjih poslova.

Osobe iz prethodnog stavka imaju pravo i privremeno oduzeti predmete kojima je izvršen prekršaj, privredni pristup ili kazneno djelo.

VII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 87.

Danom stupanja na snagu ovog Zakona sve šume i šumska zemljišta na području Kantona, osim šuma i šumskih zemljišta na kojima postoji pravo vlasništva drugih pravnih i fizičkih osoba, prijelaze u vlasništvo Kantona.

Šume i šumska zemljišta na području Kantona, povjeravaju se na gazdovanje Poduzeću za šume.

Poduzeće za šume dužno je utvrditi svoju organizaciju i uskladiti poslovanje s odredbama ovog Zakona, u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 88.

Poduzeće za šume počinje s radom danom upisa u sudski registar.

Danom početka rada Poduzeća za šume prestaju s radom postojeća poduzeća šumarstva, a sredstva, prava, obveze i zaposlene djelatnike tih poduzeća šumarstva preuzet će Poduzeće za šume.

Između Poduzeća za šume i poduzeća šumarstva sa sjedištem u drugim kantonima koja su gazdovala šumama i šumskim zemljištem na području Kantona obavit će se podjela imovine diobnim bilancom u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 89.

Poduzeća šumarstva, općine i druge pravne osobe, koja su do stupanja na snagu ovog Zakona gazdovala šumama i šumskim zemljištima koja su u vlasništvu Kantona, dužna su, najkasnije u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona, dostaviti zemljišno-knjižne i katastarske podatke, šumsko-gospodarstvene osnove, te druge projekte, programe i planove gazdovanja šumama Poduzeću za šume.

Članak 90.

Za šume za koje nisu donesene šumsko-gospodarstvene osnove, šumsko-gospodarstvene osnove moraju se donijeti do 31. prosinca 2002. godine.

Do donošenja šumsko-gospodarstvenih osnova iz prethodnog stavka gazdovanje šumama vršit će se na temelju godišnjih planova gazdovanja.

Izvršenje godišnjih planova smatra se izvršenjem obnovljene osnove za broj godina u kojima se gazdovalo na temelju godišnjeg plana gazdovanja.

Godišnji planovi gazdovanja donose se i odobravaju na način i po postupku propisanom za donošenje šumsko-gospodarstvene osnove.

Članak 91.

O utrošku sredstava namijenjenih prostoju i proširenoj biološkoj reprodukciji šuma, općine i poduzeća u djelatnosti šumarstva će uraditi posebno izvješće u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Sredstva iskazana u posebnom izvješću iz prethodnog stavka, prebacit će se na posebne račune biološke reprodukcije šuma Poduzeća za šume, u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Općine i poduzeća iz stavka 1. ovog članka dužne su osigurati i iznos nenamjenski utrošenih sredstava, te ih prebaciti na račune iz prethodnog stavka.

Članak 92.

Stupanjem na snagu ovog Zakona, namještenike koji su obavljali upravne i stručne poslove iz oblasti šumarstva u općinskim organima uprave, preuzet će, sukladno Pravilniku o unutarnjoj organizaciji, Poduzeće za šume.

Članak 93.

Upravni odbor Poduzeća za šume imenovat će vršitelja dužnosti direktora Poduzeća za šume uz suglasnost ministra u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 94.

Granice šuma i šumskog zemljišta utvrđene i obilježene po dosadašnjim propisima smatraju se utvrđenim.

Neutvrđene ili sporne granice šuma i šumskih zemljišta u vlasništvu Kantona utvrdit će rješenjem organ uprave, koga odredi Kanton, na zahtjev Poduzeća za šume.

Sredstva za utvrđivanje granica šuma i šumskog zemljišta obezbjeđuju se iz budžeta Kantona 50% i Poduzeća za šume 50%.

Članak 95.

Šumsko-gospodarstvene osnove i planovi gazdovanja šumama i šumskim zemljištima doneseni po propisima koji su važili

do stupanja na snagu ovog Zakona, primjenjivat će se do isteka roka njihovog važenja, ako nisu u suprotnosti s ovim Zakonom.

Članak 96.

Vlada Kantona zastupa osnivača Poduzeća za šume u smislu odredbi Zakona o javnim poduzećima.

Prava i obveze između osnivača i Poduzeća za šume koja nisu regulirana ovim Zakonom uredit će se posebnim ugovorom.

Članak 97.

Ministar će donijeti podzakonske propise predviđene ovim Zakonom, u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Do donošenja i stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovog članka, ostaju na snazi propisi koji se primjenjuju na području Federacije Bosne i Hercegovine, ukoliko nisu u suprotnosti s ovim Zakonom.

Stupanjem na snagu federalnog Zakona o šumama ovaj Zakon će se uskladiti s odredbama federalnog Zakona.

Članak 98.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona".

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON

Sabor
Broj: 01-011-249-4/99
Tuzla, 5. 7. 1999. godine

Predsjednik
Sabora Tuzlanskog kantona,

Dr. Izet Žigić, v.r.

180

Na osnovu poglavlja IV, odjeljak B, člana 33. stav 1. tačka e) Ustava Tuzlanskog kantona, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O VISOKOM OBRAZOVANJU

Proglašava se Zakon o visokom obrazovanju, koji je donijela Skupština Tuzlanskog kantona na sjednici od 19. 7. 1999. godine.

Broj: 01-1-1560/99
Tuzla, 26. 7. 1999. godine

Predsjednik
Tuzlanskog kantona,
Dr. Tarik Arapčić, v.r.

ZAKON

O VISOKOM OBRAZOVANJU

I. OPĆE ODREDBE

Član 1.

Ovim Zakonom uređuje se obavljanje djelatnosti visokog i višeg obrazovanja, osnivanje, organizacija i finansiranje univerziteta, organizacija i izvođenje univerzitetskih studija, naučnoistraživački rad na univerzitetu, način imenovanja i nadležnost organa univerziteta, status nastavnika i saradnika, status studenata i druga pitanja vezana za obavljanje djelatnosti visokog i višeg obrazovanja.

Član 2.

Djelatnost visokog i višeg obrazovanja, naučnoistraživačku djelatnost i umjetnički rad, u skladu sa ovim Zakonom, obavlja univerzitet.

Univerzitet je visokoškolska ustanova, koja ima svojstvo pravnog lica.

Član 3.

Djelatnost visokog i višeg obrazovanja (u daljem tekstu: visoko obrazovanje) je od posebnog društvenog interesa.

Član 4.

Razvoj djelatnosti visokog obrazovanja na području Tuzlanskog kantona (u daljem tekstu: Kanton) utvrđuje se dugoročnim programom, koji donosi Skupština Kantona, na prijedlog Vlade Kantona.

Dugoročnim programom iz prethodnog stava, naročito se uređuje:

- potrebe društva u oblasti visokog obrazovanja,
- stručna zvanja za koja se vrši obrazovanje,
- broj i vrsta ustanova u djelatnosti visokog obrazovanja,
- osavremenjavanje nastavnih planova i programa za diplomski i postdiplomski studij.

Član 5.

Univerzitet djeluje na načelu akademske autonomije i akademskih sloboda u skladu sa ustavom i zakonom.

Akademska autonomija univerziteta ogleda se u:

- slobodi naučnog, umjetničkog i tehnološkog istraživanja i stvaralaštva;
- utvrđivanju obrazovnih, naučnih, umjetničkih i stručnih programa;
- izboru nastavnika, saradnika i rukovodnih lica;
- odlučivanju o kriterijima upisa studenata;
- utvrđivanju pravila studija;
- uređivanju unutrašnje organizacije;
- uspostavljanje saradnje sa drugim univerzitetima u zemlji i inostranstvu;
- društvenoj odgovornosti za vršenje djelatnosti visokog obrazovanja.

Član 6.

Akademska sloboda na univerzitetu je sloboda svakog nastavnika, saradnika i studenta da izvršava svoje akademske djelatnosti u skladu sa ustavom i zakonom.

Univerzitet primjenjuje načelo o zabrani diskriminacije zbog rase, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog porijekla, imovine, mjesta rođenja, društvenog položaja ili drugih osobina.

Član 7.

Rad univerziteta je javan.

Na univerzitetu je zabranjeno političko organizovanje i djelovanje.

II. OSNIVANJE UNIVERZITETA

Član 8.

Univerzitet može osnovati domaće i strano pravno i fizičko lice. Univerzitet mogu osnovati dva ili više osnivača.

Ako univerzitet osnivaju dva ili više osnivača, njihova međusobna prava, obaveze i odgovornosti utvrđuju se ugovorom.

Član 9.

Za obavljanje javne službe u oblasti visokog obrazovanja Skupština Kantona osniva univerzitet kao javnu ustanovu (u daljem tekstu: javni univerzitet).

Član 10.

Univerzitet se osniva u skladu sa dugoročnim programom razvoja, iz člana 3. ovog Zakona, sa ili bez organizacionih jedinica.

Univerzitet, koji se osniva bez organizacionih jedinica, organizuje dodiplomski studij za sticanje visoke stručne spreme.

Član 11.

Univerzitet se osniva i radi u skladu sa standardima visokog obrazovanja i normativima koji se donose zavisno od vrste univerzitetских studija.

Standardima visokog obrazovanja utvrđuju se opći, a normativima posebni uslovi za kvalitetno obavljanje nastavnog i naučnoistraživačkog, odnosno umjetničkog rada na univerzitetu.

Standarde visokog obrazovanja i normative utvrđuje Vlada Kantona na prijedlog Ministarstva obrazovanja, nauke, kulture i sporta Kantona (u daljem tekstu: Ministarstvo).

Član 12.

Osnivač univerziteta dužan je sačiniti Elaborat o društveno-ekonomskoj opravdanosti osnivanja univerziteta (u daljem tekstu: Elaborat), u skladu sa standardima i normativima iz prethodnog člana.

Elaborat o osnivanju javnog univerziteta sačinjava Ministarstvo, a utvrđuje Vlada Kantona.

Elaborat iz stava 1. ovog člana sadrži: dokaz o postojanju društvene potrebe za obrazovanjem određenog profila kadra na području Kantona, dužinu trajanja studija, okvirni nastavni plan i nastavni program, stručni naziv koji se stiče po završetku studija, ispunjavanje općih i posebnih uslova po standardima visokog obrazovanja i normativima, sredstva potrebna za ispunjavanje tih uslova i način njihovog obezbjeđivanja.

Član 13.

Osnivač univerziteta, prije donošenja akta o osnivanju, usvaja Elaborat.

Osnivač univerziteta, nakon usvajanja Elaborata, imenuje komisiju matičara i utvrđuje rok za podnošenje izvještaja.

Komisija matičara:

- donosi nastavni plan i nastavne programe,
- donosi opći akt o pravilima studija,

- objavljuje konkurs i vrši izbor nastavnika i viših saradnika za sve nastavne predmete prve i druge godine studija, od kojih za jednu trećinu stručnih i zajedničkih nastavnih predmeta - nastavnike u radnom odnosu sa najmanje polovinom od punog radnog vremena,

- predlaže broj studenata za upis u prvu godinu studija.

Bliži propis o radu komisije matičara donosi ministar obrazovanja, nauke, kulture i sporta Kantona (u daljem tekstu: ministar) uz saglasnost Vlade Kantona.

Član 14.

Kada osnivač pozitivno ocijeni izvještaj komisije matičara donosi akt o osnivanju univerziteta.

Javni univerzitet osniva se zakonom.

Privatni univerzitet osniva se odlukom osnivača.

Aktom o osnivanju univerziteta utvrđuje se naziv, djelokrug rada i druga pitanja od značaja za rad univerziteta.

Odnosi između osnivača i privatnog univerziteta uređuju se ugovorom, u skladu sa aktom o osnivanju.

Član 15.

Univerzitet se smatra osnovanim upisom u sudski registar, kada stiče svojstvo pravnog lica.

Član 16.

Univerzitet može obavljati djelatnost visokog obrazovanja, ako:

- ispunjava opće i posebne uslove po standardima visokog obrazovanja i normativima;
- ima nastavnike za nastavne predmete, od kojih za jednu trećinu stručnih i zajedničkih nastavnih predmeta po organizacionim jedinicama, u radnom odnosu sa najmanje polovinom od punog radnog vremena ili jednu polovinu od ukupnog broja nastavnika zaposlenih na univerzitetu.

- ima nastavne planove i nastavne programe donesene u skladu sa ovim Zakonom;

- ima obezbjeđena novčana sredstva za rad univerziteta, organizovanje i izvođenje univerzitetских studija i provođenje nastavnog programa u cijelosti.

Član 17.

Univerzitet može početi sa radom kada Ministarstvo utvrdi da su ispunjeni uslovi za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, iz člana 16. ovog Zakona.

Zahtjev za izdavanje rješenja o ispunjavanju uslova iz prethodnog stava podnosi se najkasnije 6 mjeseci prije početka školske godine.

Član 18.

Univerzitet se upisuje u registar univerziteta (u daljem tekstu: registar), koji vodi Ministarstvo.

U registar se može upisati univerzitet koji ispunjava uslove iz člana 16. ovog Zakona.

Bliži propis o obliku i sadržaju obrazaca registra donosi ministar.

Član 19.

Ministarstvo najmanje jedanput u četiri godine utvrđuje da li univerzitet ispunjava uslove iz člana 16. ovog Zakona.

Ako Ministarstvo utvrdi da univerzitet, odnosno organizaciona jedinica, univerziteta ne ispunjava uslove iz člana 16. ovog Zakona, odredit će rok za otklanjanje utvrđenih nedostataka, koji ne može biti manji od jedne godine.

U roku iz prethodnog stava ne može se vršiti upis studenata u prvu godinu studija na univerzitetu, odnosno organizacionoj jedinici, koja ne ispunjava uslove iz člana 16. ovog Zakona.

Ukoliko se u određenom roku nedostaci ne otklone, Ministarstvo će zabraniti obavljanje djelatnosti univerzitetu u organizacionoj jedinici, u kojoj ne ispunjava uslove iz člana 16. ovog Zakona i o tome obavijestiti osnivača.

Pravosnažno rješenje o trajnoj zabrani rada Ministarstvo dostavlja osnivaču, nadležnom sudu i organu koji vodi poseban registar, radi brisanja univerziteta iz sudskog registra.

U slučaju zabrane rada univerziteta, u smislu odredaba ovog člana, osnivač je dužan da zatečenim studentima omogući nastavak studija, u skladu sa pravilima univerziteta.

Član 20.

Univerzitet može, u skladu sa zakonom, proširiti odnosno promijeniti djelatnost kao i vršiti statusne promjene: spajanje, pripajanje, podjelu i izdvajanje.

Prije donošenja odluke osnivača o statusnoj promjeni iz stava 1. ovog člana osnivač usvaja elaborat o društveno-ekonomskoj opravdanosti statusne promjene.

Elaborat sadrži: opravdanost potrebe za statusnom promjenom, dužinu trajanja studija, okvirni nastavni plan i nastavni program, stručni naziv koji se tiče po završetku studija, ispunjavanje općih i posebnih uslova po standardima visokog obrazovanja i normativima, sredstva potrebna za ispunjavanje tih uslova i način njihovog obezbjeđivanja.

Elaborat podnosi univerzitet.

III. ORGANIZOVANJE UNIVERZITETA

Član 21.

Fakulteti, akademije i više škole (u daljem tekstu: fakulteti) su organizacione jedinice univerziteta, koji izvode nastavni, naučnoistraživački i umjetnički rad u jednom ili više obrazovnih i naučnih područja.

Univerzitet može imati naučnoistraživačke institute i druge organizacione jedinice u svom sastavu.

Fakultet, naučnoistraživački institut i druga organizaciona jedinica univerziteta nema svojstvo pravnog lica.

Ukoliko se na fakultetu izvode univerzitetski studiji iz više obrazovnih i naučnih područja, organizuju se studijski odsjeci za svako obrazovno i naučno područje.

Fakultet može imati podorganizacione jedinice (institute, zavode, katedre, centre, službe, laboratorije, zbirke i sl.), što se bliže utvrđuje pravilima univerziteta.

Član 22.

Organizaciona jedinica univerziteta ima određena ovlaštenja u pravnom prometu kao i poseban obračun rezultata poslovanja, u skladu sa zakonom, što se bliže uređuje osnivačkim aktom i pravilima univerziteta.

Član 23.

Univerzitet može osnovati pravno lice čija djelatnost obezbjeđuje cjelovitost i potreban standard visokog obrazovanja, uz saglasnost osnivača.

Član 24.

Fakultet i akademija izvode dodiplomski studij za sticanje visoke stručne spreme i postdiplomski studij za sticanje naučnog, odnosno umjetničkog stepena magistra i naučnog stepena doktora nauka.

Fakultet i akademija mogu izvoditi i dodiplomski studij za sticanje više stručne spreme.

Viša škola izvodi dodiplomski studij za sticanje više stručne spreme.

Član 25.

Institut je naučnoistraživačka organizaciona jedinica univerziteta koja obavlja fundamentalna, primijenjena i razvojna istraživanja iz odgovarajuće naučne oblasti.

Radom naučnoistraživačkog instituta i druge organizacione jedinice univerziteta rukovodi direktor.

Direktora naučnoistraživačkog instituta i druge organizacione jedinice imenuje upravni odbor univerziteta, na prijedlog rektora, a na osnovu konkursa koji se objavljuje u javnim glasilima, na način i po postupku utvrđenom ovim Zakonom i pravilima univerziteta.

Direktor naučnoistraživačkog instituta i druge organizacione jedinice univerziteta se imenuje na vrijeme od dvije godine i može biti ponovo imenovan.

IV. ORGANIZOVANJE FAKULTETA I STUDIJSKIH ODSJEKA

Član 26.

Univerzitet može u svom sastavu organizovati fakultet, odnosno studijski odsjek na fakultetu, radi uvođenja nove vrste studija, u skladu sa standardima visokog obrazovanja i normativima, iz člana 11. ovog Zakona.

O organizovanju fakulteta, odnosno studijskog odsjeka, iz stava 1. ovog člana odlučuje osnivač.

Član 27.

Prije donošenja odgovarajuće odluke, iz člana 26. ovog Zakona, osnivač usvaja elaborat o društveno-ekonomskoj opravdanosti organizovanja fakulteta, odnosno studijskog odsjeka.

Elaborat podnosi odgovarajući univerzitet.

Kada elaborat podnosi javni univerzitet, mišljenje o potrebi organizovanja fakulteta, odnosno studijskog odsjeka, daje Ministarstvo.

Kada elaborat podnosi privatni univerzitet, Ministarstvo daje prethodnu saglasnost o potrebi organizovanja fakulteta, odnosno studijskog odsjeka.

Član 28.

Elaborat iz člana 27. ovog Zakona sadrži iste podatke kao i Elaborat iz člana 12. stav 3. ovog Zakona.

V. ORGANIZOVANJE I IZVOĐENJE UNIVERZITETSKIH STUDIJA

(1) Vrste studija

Član 29.

Obrazovanje na univerzitetu stiće se na univerzitetskim studijima.

Član 30.

Univerzitetski studiji organizuju se i izvode kao:

1. dodiplomski studiji i
2. postdiplomski studiji.

Član 31.

Univerzitet organizuje i izvodi univerzitetske studije na fakultetima, u skladu sa ovim Zakonom.

1. Dodiplomski studij

Član 32.

Dodiplomski studij za sticanje visoke stručne spreme traje četiri do šest godina, a za sticanje više stručne spreme dvije do tri godine.

Član 33.

Dodiplomski studij organizuje se za redovne studente.

Dodiplomski studij organizuje se i za vanredne studente, ako je to spojivo sa prirodom studija.

Član 34.

Dodiplomski studij izvodi se po nastavnom planu i nastavnim programima.

Nastavnim planom utvrđuju se nastavni predmeti i ukupan broj časova predavanja, vježbi i drugih obaveznih oblika nastavnog rada (u daljem tekstu: nastava).

Nastavnim programom utvrđuje se sadržaj nastavnog predmeta, način izvođenja nastave i polaganja ispita i obavezni udžbenici i priručnici na osnovu kojih se polaže ispit iz tog nastavnog predmeta.

Član 35.

Nastavni predmeti su stručni, zajednički i opći.

Stručne i zajedničke nastavne predmete i matični univerzitet utvrđuje senat univerziteta na prijedlog naučno-nastavnog vijeća fakulteta.

Opće nastavne predmete i matični univerzitet utvrđuje senat univerziteta.

Član 36.

Nastavne planove i nastavne programe dodiplomskog studija za sve studijske profile na univerzitetu donosi senat univerziteta, na prijedlog naučno-nastavnih vijeća fakulteta.

Nastavni planovi dodiplomskog studija sastavni su dio pravila univerziteta.

Nastavni planovi objavljuju se u glasilu univerziteta.

Nastavni programi objavljuju se na način utvrđen pravilima univerziteta.

Primjenu nastavnih planova i nastavnih programa prati senat univerziteta koji je dužan svake četiri godine od početka njihove primjene pokrenuti postupak za njihovo cjelovito preispitivanje.

Prijedlog za izmjene nastavnih planova i nastavnih programa daju naučno-nastavna vijeća fakulteta.

Izmjene nastavnih planova i nastavnih programa vrše se po istom postupku utvrđenom ovim Zakonom za njihovo donošenje.

Studenti imaju pravo da završe započeti studij po nastavnom planu koji je važio prije izvršene izmjene, u roku utvrđenom pravilima univerziteta.

Član 37.

Nastava i ispiti obavljaju se u toku školske godine.

Školska godina počinje 1. oktobra tekuće i završava se 30. septembra naredne kalendarske godine.

Školska godina dijeli se na zimski i ljetni semestar.

Nastava u jednom semestru traje najmanje 15 sedmica.

Sedmični broj časova nastave za studente ne može biti manji od 25 ni veći od 30 časova.

U sedmični broj časova, iz prethodnog stava, ne ulaze opći nastavni predmeti.

Ispiti se obavljaju u januarsko-februarskom, junsko-julskom i septembarskom ispitnom roku. Svaki ispitni rok ima po dva ispitna termina.

Ispitni rok traje najmanje 4 sedmice.

Studenti imaju pravo da polažu ispite u svakom ispitnom terminu.

2. Postdiplomski studij

Član 38.

Postdiplomski studij za sticanje naučnog, odnosno umjetničkog stepena magistra organizuje univerzitet iz naučnih odnosno umjetničkih oblasti za koje je matičan.

Matičnost univerziteta iz stava 1. ovog člana utvrđuje senat univerziteta.

Postdiplomski studij za sticanje naučnog, odnosno umjetničkog stepena magistra traje najmanje četiri semestra.

Član 39.

Postdiplomski studij organizuje se za redovne studente, a ako priroda studija to dozvoljava može se organizovati i za vanredne studente.

Postdiplomski studij izvodi se po nastavnom planu i nastavnom programu.

Nastavni plan i nastavni program postdiplomskog studija donosi senat univerziteta na prijedlog naučno-nastavnog vijeća fakulteta.

Nastavni plan postdiplomskog studija objavljuje se u glasilu univerziteta i sastavni je dio općeg akta univerziteta.

Član 40.

Na nastavni plan, nastavne programe i organizovanje postdiplomskog studija shodno se primjenjuju odredbe člana 34. stavovi 2. i 3., člana 36. stavovi 4. do 8. i člana 37. stav 1. ovog Zakona.

Član 41.

Postdiplomski studij završava se odbranom magistarskog rada.

Član 42.

Naučni, odnosno umjetnički stepen magistra može se oduzeti ako se utvrdi da magistarski rad nije samostalan.

Odluku o oduzimanju naučnog, odnosno umjetničkog stepena magistra donosi univerzitet i javno je objavljuje, na način utvrđen pravilima univerziteta.

Član 43.

Bliže odredbe o uslovima i postupku za sticanje naučnog, odnosno umjetničkog stepena magistra i o uslovima i postupku za oduzimanje tog stepena sadrže pravila univerziteta.

(2) Doktorat nauka

Član 44.

Naučni stepen doktora nauka je najviši naučni stepen koji se stiče pod uslovima i na način utvrđen ovim Zakonom.

Diplomu stečenog naučnog stepena doktora nauka dodjeljuje univerzitet.

Član 45.

Doktorat nauka stiče se na univerzitetu koji je matičan za odgovarajuću naučnu oblast.

Matičnost univerziteta iz stava 1. ovog člana utvrđuje senat univerziteta.

Član 46.

Naučni stepen doktora nauka stiče se odbranom doktorske disertacije.

Doktorska disertacija je rezultat samostalnog naučno-istraživačkog rada kojim se daju novi naučni rezultati i doprinosi razvoju nauke.

Član 47.

Prijavu teme doktorske disertacije može podnijeti kandidat sa visokom stručnom spremom, ako ima naučni stepen magistra nauka i objavljene naučne radove iz odgovarajuće naučne oblasti.

Član 48.

Ocjenu o ispunjavanju uslova, iz člana 47. ovog Zakona i podobnost teme doktorske disertacije vrši komisija, koju, na prijedlog naučno-nastavnog vijeća odgovarajućeg fakulteta, obrazuje univerzitet.

Članovi komisije, iz prethodnog stava, su nastavnici univerziteta, izabrani u naučno-nastavna zvanja, naučni radnici i članovi akademije nauka i umjetnosti i profesori emeritusi od kojih svi imaju naučni stepen doktora nauka, a većina iz naučne oblasti iz koje se prijavljuje doktorska disertacija.

Član 49.

Univerzitet je dužan da odredi mentora radi pružanja pomoći kandidatu prilikom izrade doktorske disertacije.

Mentor može biti redovni ili vanredni profesor, odnosno profesor emeritus, koji ima objavljene naučne radove iz naučne oblasti iz koje se radi doktorska disertacija.

Član 50.

Kada kandidat preda izrađenu doktorsku disertaciju, obrazuje se komisija za ocjenu doktorske disertacije.

Nakon pozitivno ocijenjene doktorske disertacije kandidat, javno brani doktorsku disertaciju pred komisijom.

Komisije, iz stavova 1. i 2. ovog člana, obrazuju se u sastavu i na način utvrđen u članu 48. ovog Zakona.

Univerzitet je dužan da doktorsku disertaciju učini dostupnom javnosti najmanje 30 dana prije dana njene odbrane, na način utvrđen pravilima univerziteta.

Doktorsku disertaciju nakon odbrane univerzitet dostavlja univerzitetima u Bosni i Hercegovini.

Izvod iz doktorske disertacije univerzitet je dužan objaviti na način utvrđen pravilima univerziteta.

Član 51.

Istaknutim naučnim, stručnim i drugim radnicima iz Bosne i Hercegovine i inostranstva, koji svojim radom i djelima unapređuju nauku, može se dodijeliti počasni doktorat nauka.

Počasni doktorat dodjeljuje univerzitet.

Član 52.

Naučni stepen doktora nauka može se oduzeti ako se utvrdi da doktorska disertacija nije rezultat samostalnog naučno-istraživačkog rada.

Odluku o oduzimanju naučnog stepena doktora nauka donosi univerzitet i javno je objavljuje, na način utvrđen pravilima univerziteta.

Član 53.

Bliže odredbe o uslovima i postupku za sticanje i oduzimanje naučnog stepena doktora nauka i za dodjeljivanje počasnog doktorata sadrže pravila univerziteta.

(3) *Stalno stručno usavršavanje*

Član 54.

Stalne i povremene oblike stručnog usavršavanja organizuje univerzitet.

Program stručnog usavršavanja donosi senat univerziteta na svoju inicijativu, ili na prijedlog naučno-nastavnih vijeća fakulteta.

O učešću u pojedinim oblicima stručnog usavršavanja izdaju se odgovarajuća uvjerenja.

(4) *Stručni naziv i naučni odnosno umjetnički stepen*

Član 55.

Lice koje završi univerzitetski dodiplomski studij stiče stručni naziv u skladu sa ovim Zakonom.

Lice koje završi postdiplomski naučni studij na univerzitetu stiče naučni stepen magistra nauka (skraćeno: mr.sci.).

Lice koje završi postdiplomski umjetnički studij na univerzitetu stiče umjetnički stepen magistra umjetnosti (skraćeno: mr.art.).

Lice koje odbrani doktorsku disertaciju u skladu sa ovim Zakonom stiče naučni stepen doktora nauka (skraćeno: dr.sci.).

Kratica naučnog odnosno umjetničkog stepena stavlja se ispred, a kratica stručnog naziva iza imena i prezimena lica.

VI. NAUČNOISTRAŽIVAČKI RAD

Član 56.

Naučnoistraživački odnosno umjetnički rad organizuje se na univerzitetu putem organizacionih jedinica shodno ovom Zakonu, a radi unapređivanja naučnih odnosno umjetničkih disciplina koje se izučavaju u nastavnim predmetima, utvrđenim nastavnim planovima dodiplomskog studija.

Naučnoistraživački rad sa naučno-obrazovnom djelatnošću čini jedinstvenu cjelinu u izučavanju i razvoju naučnih odnosno umjetničkih disciplina i izvodi se prema programu koji donosi univerzitet.

Nastavnici i saradnici ostvaruju program naučnoistraživačkog odnosno umjetničkog rada u okviru svojih radnih obaveza.

Član 57.

Univerzitet ostvaruje sveobuhvatnu međuuniverzitetsku saradnju unutar Bosne i Hercegovine i sa inostranstvom u cilju nadgradnje i razvoja naučnoistraživačkog rada na univerzitetu.

Član 58.

Pored naučnoistraživačkog rada iz člana 56. ovog Zakona, univerzitet obavlja i naučnoistraživački rad, u skladu sa zakonom.

Član 59.

Fakulteti i naučnoistraživački instituti, kao organizacione jedinice univerziteta, imaju ovlaštenja u pravnom prometu sa trećim licima u obavljanju naučnoistraživačkog rada i permanentnog obrazovanja.

Ovlaštenja u pravnom prometu, iz stava 1. ovog člana, utvrđuju se pravilima univerziteta.

VII. STUDENTI

Član 60.

Status studenta dodiplomskog studija stiče se upisom u prvu godinu redovnog ili vanrednog studija, a dokazuje se indeksom (upisnicom) koji izdaje univerzitet.

Sadržaj i oblik indeksa, iz stava 1. ovog člana, propisuje ministar.

Član 61.

Upis u prvu godinu dodiplomskog studija vrši se na osnovu konkursa.

Pravo učešća na konkursu imaju državljani Bosne i Hercegovine sa završenim odgovarajućim srednjim obrazovanjem, kao i strani državljani i lica bez državljanstva sa završenim odgovarajućim srednjim obrazovanjem u Bosni i Hercegovini ili inostranstvu.

Član 62.

Univerzitet upisuje studente u prvu godinu dodiplomskog studija prema raspoloživim kapacitetima, a na osnovu odluke o upisu.

Kapacitet univerziteta za upis studenata na redovni i vanredni studij utvrđuje univerzitet.

Odluku o upisu, iz stava 1. ovog člana, donosi univerzitet uz prethodnu saglasnost osnivača.

Odluku o upisu, iz stava 1 ovog člana, javni univerzitet donosi uz prethodnu saglasnost Ministarstva.

Odlukom o upisu utvrđuje se za svaki studij: broj redovnih studenata, broj vanrednih studenata, troškovi studija odnosno visina participacije studenta u troškovima studija.

Član 63.

Na osnovu odluke o upisu, iz člana 62. ovog Zakona, univerzitet raspisuje konkurs za upis studenata u prvu godinu dodiplomskog studija za sve studijske profile.

Konkurs se objavljuje u sredstvima javnog informisanja.

Konkurs sadrži: ukupan broj studenata koji se prvi put upisuju na prvu godinu studija, broj redovnih studenata, broj vanrednih studenata, uslove upisa, kriterije za utvrđivanje redoslijeda prijema kandidata, način provjere znanja i sposobnosti kandidata za odgovarajući studij, vrijeme upisa kandidata, isprave koje se prilažu uz prijavu na konkurs, organe i postupak za zaštitu prava kandidata koji nisu primljeni, visinu participacije u troškovima studija.

Član 64.

Državljanima Bosne i Hercegovine, strani državljani i lica bez državljanstva imaju pravo učešća na konkursu za upis u prvu godinu dodiplomskog studija i pravo učešća na provjeri znanja i sposobnosti kandidata za odgovarajući studij i prije nostrifikacije, odnosno ekvivalencije svjedočanstva o završenom odgovarajućem srednjem obrazovanju u inostranstvu.

Primljeni kandidat iz prethodnog stava može se upisati u prvu godinu dodiplomskog studija nakon izvršene nostrifikacije, odnosno ekvivalencije svjedočanstva o završenom odgovarajućem srednjem obrazovanju u inostranstvu, a najkasnije do početka školske godine.

Član 65.

Status studenta postdiplomskog studija stiče se upisom u prvu godinu studija.

Upis se vrši na osnovu konkursa.

Pravo učešća na konkursu imaju kandidati sa završenom visokom stručnom spremom, koji ispunjavaju uslove propisane pravilima univerziteta.

Sadržaj i način objavljivanja konkursa utvrđuje univerzitet.

O plaćanju troškova postdiplomskog studija odlučuje upravni odbor univerziteta.

Član 66.

Upisanom studentu postdiplomskog studija univerzitet izdaje indeks (upisnicu) kojom se dokazuje status studenta.

Sadržaj i oblik indeksa, iz stava 1. ovog člana, propisuje ministar.

Član 67.

Studenti dodiplomskog i postdiplomskog studija (u daljem tekstu: studenti) ostvaruju prava i izvršavaju obaveze u toku studija u skladu sa nastavnim planovima i nastavnim programima i pravilima univerziteta.

Član 68.

Student može upisati narednu godinu studija, ako do kraja školske godine ne položi ispite iz najviše dva nastavna predmeta tekuće godine studija, u skladu sa pravilima univerziteta.

Student može polagati ispite iz tekuće godine studija prije nego što položi ispite iz prethodne godine studija, ali ne može upisati narednu godinu dok ne položi ispite iz prethodne godine.

Student koji ne ispuni uslove za upis u narednu godinu studija obnavlja upis u istu godinu studija.

Visinu participacije u troškovima studija za obnovu godine utvrđuje univerzitet, uz prethodnu saglasnost osnivača.

Član 69.

Prava i obaveze studenta miruju dok je na odsluženju, odnosno dosluženju vojnog roka i na porodijskom odsustvu.

Univerzitet može studentu, na njegov zahtjev, odobriti da mu, iz opravdanih razloga, određeno vrijeme, a najduže godinu dana, miruju prava i obaveze.

Studentu, kome ne miruju prava i obaveze, u skladu sa prethodnim stavovima ovog člana i koji ne upiše narednu godinu studija, odnosno ne obnovi upis u istu godinu studija, prestaje status studenta.

Član 70.

Pravila univerziteta, između ostalog, sadrže odredbe kojima se utvrđuje:

- vrijeme održavanja nastave za redovne i vanredne studente;
- način polaganja ispita i izvršavanja drugih obaveza;
- način i vrijeme obavještanja studenata o ostvarivanju prava i izvršavanju obaveza iz nastave, o datumu i mjestu održavanja ispita i o rezultatima ispita i drugih izvršenih obaveza;
- pravo prigovora na ocjenu;
- bliže uslove za upis u narednu godinu studija;
- prava i obaveze studenata koji su obnovili upis;
- uslove i način ponovnog sticanja statusa studenta;
- način priznavanja položenih ispita na drugom univerzitetu;
- uslove za nastavak studija prilikom prijelaska sa drugog univerziteta;
- uslove pod kojim zainteresovana lica mogu pohađati nastavu i polagati ispite iz određenih nastavnih predmeta;
- uslove za prijevremeno završavanje studija;
- uslove i način uključivanja studenata u naučnoistraživački rad;
- pohvale i nagrade;
- lakše i teže povrede obaveza studenata;
- zaštitu prava studenata, nadležne organe i postupak odlučivanja o pravima, obavezama i odgovornostima studenata i o zaštiti prava kandidata koji nisu primljeni po konkursu za upis u prvu godinu studija;

- uslove sticanja diplome;
- obaveze nastavnika i saradnika u izvođenju nastave.

Član 71.

Znanje i sposobnost studenta na ispitu ocjenjuje se ocjenom od 5(pet) do 10 (deset). Ocjena 6 (šest) je najniža prolazna ocjena (dovoljan), ocjena 7 (sedam) je dobar, ocjena 8 (osam) je vrlo dobar, ocjena 9 (devet) je izvanredan, a ocjena 10 (deset) je odličan.

Član 72.

Mjere za povrede obaveza studenata su: opomena, javna opomena i isključenje sa univerziteta.

Mjera isključenja može se izreći u trajanju od jedne do tri školske godine samo za teže povrede obaveza.

Član 73.

Status studenta prestaje:

1. diplomiranjem, odnosno odbranom magistarskog rada;
2. ispisom, odnosno u slučaju iz člana 69. stav 3. ovog Zakona;
3. isključenjem.

Član 74.

Univerzitet postupa po Zakonu o upravnom postupku kada rješava o pojedinačnim pravima i obavezama o:

1. upisu kandidata u prvu godinu studija;
2. upisu studenata u narednu godinu studija;
3. pravu studenata na izdavanje diplome;
4. mjeri isključenja;
5. obavezi plaćanja troškova studija i
6. drugim slučajevima utvrđenim zakonom.

VIII. NASTAVNICI I SARADNICI

Član 75.

Nastavnu, naučnu i umjetničku djelatnost na univerzitetu izvode nastavnici i saradnici.

Član 76.

Univerzitetski nastavnik i saradnik radi, djeluje i ponaša se na univerzitetu u skladu sa etičkim načelima, načelima naučne istine i kritičnosti i štiti ugled univerziteta.

Senat univerziteta donosi kodeks nastavničke etike, koji sadrži odredbe ponašanja u obavljanju nastavničkog poziva shodno dostojanstvu i ugledu univerziteta.

Nastavnik se bira u naučno-nastavna i umjetničko-nastavna zvanja, a saradnik u saradnička zvanja.

Naučno-nastavna, odnosno umjetničko-nastavna zvanja su: naslovni docent, docent, vanredni profesor i redovni profesor.

Izuzetno, nastavnik se može, pod uslovima utvrđenim pravilima univerziteta, birati i u nastavno zvanje predavača za nastavne predmete strani jezik, nauka o odbrani i fizičko vaspitanje, ako univerzitet nije matičan za te predmete, i u nastavno zvanje lektora za nastavni predmet strani jezik, ako se strani jezici studiraju kao glavni predmet.

Saradnička zvanja su: asistent i viši asistent.

Drugi saradnici utvrđuju se pravilima univerziteta.

Član 77.

Uslovi za izbor nastavnika u naučno-nastavna zvanja su:

- za docenta: naučni stepen doktora nauka i najmanje pet naučnih radova, objavljenih u domaćim ili inostranim naučnim časopisima i zbornicima naučnih skupova od čega najmanje tri moraju biti recenzirana;

- za vanrednog profesora: naučni stepen doktora nauka, objavljena knjiga ili monografija naučnih radova objavljenih u domaćim ili inostranim naučnim časopisima i zbornicima naučnih skupova od čega najmanje pet moraju biti recenzirani kao i publikovani rezultati vlastitih istraživanja u primjeni, i doprinos u podizanju novog naučnoistraživačkog kadra,

- za redovnog profesora: naučni stepen doktora nauka, više objavljenih knjiga i najmanje deset naučnih radova objavljenih u domaćim ili inostranim naučnim časopisima od čega najmanje sedam recenziranih, kao i publikovani rezultati vlastitih istraživanja u primjeni, objavljena naučna monografija, kao i doprinos u podizanju novog naučno-istraživačkog kadra.

Član 78.

Uslovi za izbor nastavnika u nastavna zvanja su:

za predavača i lektora: naučni stepen magistra i naučni radovi objavljeni u naučnim ili stručnim časopisima i zbornicima i pokazani rezultati u nastavnom radu.

Član 79.

Objavljeni naučni radovi, u smislu odredaba člana 77. i člana 78. ovog Zakona moraju biti pretežno iz naučne oblasti za koju se nastavnik bira.

Pod doprinosom u podizanju novog nastavnog i naučnoistraživačkog kadra u smislu odredaba člana 77. ovog Zakona, podrazumijeva se, naročito, mentorstvo pri izradi doktorske disertacije ili magistarskog rada i rukovođenje naučnoistraživačkim projektima, što se bliže uređuje pravilima univerziteta.

Član 80.

Uslovi za izbor nastavnika u umjetničko-nastavna zvanja na stručno-umjetničkim predmetima na umjetničkoj akademiji su:

- za docenta: visoka stručna sprema, veći broj javno predstavljenih oblika umjetničkog stvaralaštva i pokazani rezultati u nastavnom radu;

- za vanrednog profesora: visoka stručna sprema, veći broj javno predstavljenih oblika umjetničkog stvaralaštva, priznanja za uspješno djelovanje u odgovarajućoj oblasti umjetnosti i pokazani rezultati u nastavnom radu;

- za redovnog profesora: visoka stručna sprema, veći broj javno predstavljenih oblika umjetničkog stvaralaštva koji su značajno doprinijeli razvoju kulture i umjetnosti i doprinos podizanju nastavnog i umjetničkog kadra.

Odredbe stava 1. ovog člana primjenjuju se i na izbor nastavnika u umjetničko-nastavna zvanja na studijskim profilima na univerzitetu, ako je za nastavni predmet od naročitog značaja umjetnički kriterij.

Nastavni predmeti iz prethodnog stava utvrđuju se pravilima univerziteta.

Član 81.

Nastavnik se bira za nastavni predmet ili za užu naučnu, odnosno umjetničku oblast.

Član 82.

Uslovi za izbor saradnika su:

- za asistenta: visoka stručna sprema, s najmanje prosječnom ocjenom 8 (osam);

- za višeg asistenta: naučni stepen magistra nauka odnosno visoka stručna sprema i javno predstavljeni oblici umjetničkog stvaralaštva.

Asistent i viši asistent biraju se za užu naučnu, odnosno umjetničku oblast ili za nastavni predmet.

Drugi uslovi za izbor asistenta i višeg asistenta i uslovi za izbor drugih saradnika utvrđuju se pravilima univerziteta.

Univerzitet je dužan da rasporedom radnog vremena i na drugi način asistentu i višem asistentu omogući sticanje višeg naučnog stepena.

Asistent i viši asistent ne mogu samostalno držati predavanja ni obavljati ispite.

Drugi saradnici ne mogu držati predavanja ni obavljati ispite.

Član 83.

Asistent se bira za vrijeme od najduže četiri godine i ne može biti ponovo izabran u isto zvanje.

Viši asistent se bira za vrijeme od najduže pet godina i može ponovo biti izabran u isto zvanje, ako ima naučni stepen doktora nauka, odnosno veći broj javno predstavljenih oblika umjetničkog stvaralaštva.

Izuzetno univerzitet može, pod uslovima utvrđenim pravilima univerziteta, izabrati višeg asistenta u naučno-nastavno zvanje naslovnog docenta.

Naslovni docent i lektor biraju se na vrijeme od četiri godine i ne mogu biti ponovo izabrani u isto zvanje.

Predavač i docent biraju se za vrijeme od pet godina, a vanredni profesor na vrijeme od šest godina i mogu biti ponovo izabrani u isto ili više zvanje.

Redovni profesor bira se na neodređeno vrijeme.

Izuzetno od odredaba stavova 2., 5. i 6. ovog člana, lica koja ispunjavaju uslove utvrđene ovim Zakonom i koja ne zasnivaju radni odnos na univerzitetu, mogu se izabrati u zvanje višeg asistenta, predavača, lektora, docenta, vanrednog profesora i redovnog profesora za vrijeme od četiri godine.

Prilikom izbora u isto ili više zvanje uzimaju se u obzir samo objavljeni radovi, knjige i rezultati vlastitih istraživanja u primjeni, odnosno javno predstavljeni oblici umjetničkog stvaralaštva u vremenu od posljednjeg izbora.

Član 84.

Nastavnik ne može biti biran u isto, odnosno više naučno-nastavno, umjetničko-nastavno, i nastavno zvanje prije isteka roka iz prethodnog člana.

Član 85.

Zbog isteka perioda na koji su nastavnici i saradnici izabrani ili zbog potreba univerziteta za većim brojem nastavnika i saradnika u naučno-nastavnom procesu, pokreće se postupak za izbor nastavnika i saradnika u isto ili više zvanje, odnosno novih nastavnika i saradnika na univerzitetu. Univerzitet je dužan najmanje šest mjeseci prije isteka izbornog perioda pokrenuti postupak izbora nastavnika i saradnika u isto ili više zvanje.

Član 86.

Izbor nastavnika i saradnika vrši senat univerziteta na prijedlog naučno-nastavnih vijeća fakulteta.

Izbor se vrši na osnovu konkursa koji raspisuje senat univerziteta na prijedlog naučno-nastavnih vijeća fakulteta.

Konkurs se objavljuje u sredstvima javnog informisanja.

Rok za podnošenje prijava na konkurs ne može biti duži od 15 dana.

Član 87.

Nakon raspisanog konkursa, a u cilju pripremanja prijedloga za izbor, naučno-nastavno vijeće fakulteta imenuje komisiju iz reda nastavnika, u roku od 15 dana od isteka roka za podnošenje prijava na konkurs.

Ukoliko se kandidat bira u naučno-nastavno, umjetničko-nastavno ili nastavno zvanje, članovi komisije moraju biti u istom ili višem zvanju od zvanja u koje se kandidat bira.

Većina članova komisije mora biti iz uže, a ostali iz srodne naučne odnosno umjetničke oblasti, za koju se kandidat bira.

Kandidat ima pravo da podnese prigovor na sastav komisije.

Prigovor se podnosi organu, utvrđenom pravilima univerziteta, u roku od osam dana od dana prijema obavještenja o sastavu komisije.

Odluku po prigovoru nadležni organ, iz stava 5. ovog člana, dužan je donijeti u roku od 30 dana od dana prijema prigovora.

Odluka po prigovoru iz stava 6. ovog člana je konačna i protiv nje se ne može pokrenuti spor pred sudom.

Član 88.

Za izbor u naučno-nastavno i umjetničko-nastavno zvanje naslovnog docenta i docenta, i u nastavno zvanje predavača i lektora, kandidat mora imati i pozitivno ocijenjeno pristupno predavanje.

Pristupno predavanje kandidat održava pred komisijom iz stavova 1., 2. i 3. člana 87. ovog Zakona, iz nastavnog predmeta odnosno uže naučne, odnosno umjetničke oblasti za koju je konkurisao.

Univerzitet je dužan oglasiti vrijeme održavanja predavanja iz prethodnog stava.

Član 89.

Komisija za pripremanje prijedloga za izbor dužna je sačiniti prijedlog u roku od 60 dana od imenovanja i isti dostaviti naučno-nastavnom vijeću fakulteta.

Na osnovu prijedloga komisije naučno-nastavno vijeće utvrđuje prijedlog za izbor u daljem roku od 15 dana i dostavlja ga senatu univerziteta.

Senat univerziteta dužan je donijeti odluku o izboru u roku od 60 dana od dana dostavljanja prijedloga, uz pribavljeno mišljenje matičnog univerziteta.

Bliže odredbe o sprovođenju postupka izbora u zvanje uređuju se pravilima univerziteta.

Član 90.

Nastavniku i višem asistentu koji je u radnom odnosu na univerzitetu, koji ne bude izabran u isto ili više zvanje prestaje radni odnos u roku od godinu dana od dana isteka perioda na koji je izabran u zvanje (otkazni rok), ako univerzitet nema mogućnosti da ga rasporedi na drugo odgovarajuće radno mjesto.

Asistentu prestaje radni odnos istekom vremena za koje je zasnovao radni odnos.

Član 91.

Pravilima univerziteta utvrđuje se:

- način obezbjeđivanja nesmetanog izvođenja nastave i održavanje ispita za vrijeme dok je nastavnik na bolovanju, odsustvu, ili obavlja javnu funkciju;

- slučajevi, postupak i vrijeme pozivanja nastavnika drugih univerziteta da izvode nastavu određenog nastavnog predmeta;

- slučajevi i postupak pozivanja nastavnika drugih univerziteta, naučnih radnika ili istaknutih stručnjaka iz prakse da održe pojedina predavanja ili druge oblike nastave.

U slučaju iz stava 1. alineja 2. i 3. ovog člana, pozvani nastavnici, odnosno naučni radnici i istaknuti stručnjaci iz prakse ne zasnivaju radni odnos na univerzitetu i ne biraju se u zvanja nastavnika.

Član 92.

Počasno naučno-nastavno zvanje na univerzitetu je "Profesor emeritus".

Počasno zvanje "Profesor emeritus" dodjeljuje univerzitet redovnom profesoru u penziji po postupku i pod uslovima utvrdjenim pravilima univerziteta.

"Profesor emeritus" ima pravo da bude određen za mentora radi pružanja pomoći kandidatima pri izradi doktorskih disertacija i magistarskih radova, da bude član komisije za izbor nastavnika u naučno-nastavna zvanja, komisija koje se formiraju u postupku sticanja doktorata i magisterija i druga prava utvrđena pravilima univerziteta.

IX. ORGANI UNIVERZITETA

Član 93.

Organi univerziteta su: upravni odbor, rektor, senat univerziteta i nadzorni odbor.

1. Upravni odbor

Član 94.

Organ upravljanja univerziteta je upravni odbor.

Član 95.

Upravni odbor ima najmanje pet, a najviše devet članova. Broj članova upravnog odbora utvrđuje se pravilima univerziteta i mora biti neparan.

Predsjednika i članove upravnog odbora imenuje i razrješava osnivač.

Predsjednika i članove upravnog odbora javnog univerziteta imenuje i razrješava, Skupština Kantona na prijedlog Vlade Kantona.

Najmanje jedna trećina članova upravnog odbora javnog univerziteta imenuje sa iz reda nastavnika izabranih u naučno-nastavna i naučno-umjetnička zvanja.

Ostali članovi upravnog odbora javnog univerziteta imenuju se iz reda osnivača.

Član 96.

Predsjednik i članovi upravnog odbora imenuju se na vrijeme od dvije godine i mogu biti ponovo imenovani.

Rektor i članovi senata ne mogu biti članovi upravnog odbora.

Rektor učestvuje u radu upravnog odbora bez prava odlučivanja.

Član 97.

Osnivač univerziteta, odnosno Vlada Kantona za javni univerzitet, može razriješiti predsjednika i člana upravnog odbora i prije vremena na koje je imenovan, ako:

- utvrdi da je odgovoran za neuspješan ili nezakonit rad univerziteta;

- svojim radom povrijedi ugled dužnosti koju obavlja;

- na njegov lični zahtjev;

- ne ispunjava dužnost predsjednika odnosno člana i

- u drugim slučajevima utvrđenim pravilima univerziteta.

Postupak razrješavanja upravnog odbora bliže se uređuje pravilima univerziteta.

Član 98.

Upravni odbor obavlja poslove utvrđene zakonom, aktom o osnivanju i pravilima univerziteta, a naročito:

- donosi pravila univerziteta, opći akt o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta i druge opće akte u skladu sa zakonom i pravilima univerziteta;

- donosi odluku o osnivanju drugih pravnih lica, u skladu sa zakonom i pravilima univerziteta, uz saglasnost osnivača;

- imenuje i razrješava rektora, prorektore, dekane fakulteta i

direktore instituta na osnovu konkursa koji se objavljuje u javnim glasilima uz prethodno pribavljeno mišljenje senata odnosno naučno-nastavnog vijeća fakulteta;

- utvrđuje planove rada i razvoja;

- donosi godišnji program rada univerziteta;

- donosi finansijski plan i usvaja godišnji obračun;

- usmjerava, kontroliše i ocjenjuje rad rektora;

- rješava sva pitanja odnosa sa osnivačem;

- odlučuje o korištenju sredstava preko iznosa utvrđenog pravilima univerziteta;

- odgovara osnivaču za rezultate rada univerziteta;

- odlučuje o prigovoru radnika na odluke organa univerziteta koji su u prvom stepenu odlučivali o pravima, obavezama i odgovornostima radnika iz radnog odnosa;

- podnosi osnivaču najmanje jedanput godišnji izvještaj o poslovanju univerziteta;

- obavlja i druge poslove u skladu sa zakonom, aktom o osnivanju i pravilima univerziteta.

Na pravila javnog univerziteta saglasnost daje Vlada Kantona.

Član 99.

Upravni odbor donosi odluke većinom glasova svih članova, ako zakonom ili pravilima univerziteta za odlučivanje o pojedinim pitanjima nije određena druga, kvalifikovana većina.

2. Rektor

Član 100.

Organ rukovođenja univerziteta je rektor.

Rektor rukovodi radom univerziteta.

Član 101.

Rektor univerziteta obavlja poslove utvrđene zakonom i pravilima univerziteta a naročito:

- zastupa i predstavlja univerzitet;

- organizuje i rukovodi radom univerziteta i odgovoran je za zakonitost rada univerziteta;

- donosi opće i pojedinačne akte u skladu sa zakonom i pravilima univerziteta;

- predlaže upravnom odboru i senatu univerziteta mjere za unapređenje rada univerziteta;

- predlaže upravnom odboru mjere za efikasno i zakonito obavljanje djelatnosti univerziteta;

- predlaže osnove planova rada i razvoja univerziteta;

- predlaže upravnom odboru unutrašnju organizaciju i sistematizaciju radnih mjesta;
- izvršava odluke upravnog odbora i drugih organa univerziteta;
- predlaže upravnom odboru kandidate za prorektore univerziteta, dekane fakulteta i rukovodioce instituta uz prethodno pribavljeno mišljenje naučno-nastavnih vijeća fakulteta;
- odlučuje o korištenju sredstava do iznosa utvrđenog pravilima univerziteta;
- odlučuje o pravima, obavezama i odgovornostima radnika iz radnog odnosa;
- odlučuje o preraspodjeli radnog vremena nastavnika i saradnika na univerzitetu;
- podnosi upravnom odboru izvještaj o finansijskom poslovanju univerziteta;
- naredbodavac je za izvršenje finansijskog plana;
- učestvuje u radu rektorske konferencije;
- obavlja i druge poslove u skladu sa zakonom i pravilima univerziteta.

Za svoj rad i za rezultate rada i finansijsko poslovanje univerziteta rektor je odgovoran upravnom odboru.

Rektor jednom godišnje podnosi upravnom odboru izvještaj o svom radu.

Član 102.

Rektor je dužan da obustavi od izvršenja opći akt koji nije u saglasnosti sa ustavom ili je u suprotnosti sa zakonom, kao i pojedinačni akt kojim se nanosi šteta univerzitetu ili društvenoj zajednici i da o tome obavijesti Ministarstvo.

Ako Ministarstvo u roku od 30 dana od dana prijema obavještenja ne postupi u skladu sa odredbama člana 43. Zakona o ustanovama i o tome ne obavijesti rektora, akt koji je obustavio rektor može se izvršiti.

Član 103.

Rektora univerziteta imenuje upravni odbor univerziteta, na osnovu konkursa, koji se objavljuje u javnim glasilima, uz prethodnu saglasnost osnivača, na način i po postupku utvrđenom zakonom i pravilima univerziteta.

Saglasnost za imenovanje rektora javnog univerziteta daje Vlada Kantona, na prijedlog ministra.

Senat univerziteta daje mišljenje o kandidatima za rektora, upravnom odboru univerziteta.

Za rektora može biti imenovan nastavnik u naučno-nastavnom zvanju redovnog profesora izabranog na univerzitetu.

Rektor se imenuje na vrijeme od dvije godine i može biti ponovo imenovan.

Za rektora je imenovan kandidat koji je dobio natpolovičnu većinu glasova svih članova upravnog odbora.

Ako ni jedan od kandidata ne dobije potrebnu većinu glasova postupak imenovanja rektora se ponavlja.

Član 104.

Rektor može biti razriješen dužnosti i prije isteka vremena na koje je imenovan:

- na lični zahtjev;
- ako se utvrdi da je odgovoran za neuspješan ili nezakonit rad univerziteta;
- u drugim slučajevima utvrđenim zakonom i pravilima univerziteta.

Prijedlog za prijevremeno razrješenje rektora, iz razloga iz stava 1. alineja 2. ovog člana, može dati osnivač, Vlada Kantona za javni univerzitet, predsjednik, članovi upravnog odbora i nadzorni odbor univerziteta.

Postupak razrješenja rektora uređuje se pravilima univerziteta, u skladu sa zakonom.

Član 105.

Rektoru u radu pomažu prorektori.

Broj prorektora, nadležnost, uslovi i postupak imenovanja i razrješenja bliže se uređuje pravilima univerziteta.

3. Senat univerziteta

Član 106.

Senat univerziteta je stručni organ univerziteta kojeg čine rektor, prorektori, dekani, po jedan predstavnik fakulteta na prijedlog naučno-nastavnog vijeća fakulteta, direktori instituta, i drugih organizacionih jedinica univerziteta, predsjednik unije studenata univerziteta i druga lica utvrđena pravilima univerziteta.

Rektor je po položaju predsjednik senata univerziteta.

Član 107.

Senat univerziteta:

- odlučuje o pitanjima nastavne, naučne, umjetničke i stručne djelatnosti univerziteta;
- predlaže listu kandidata za članove upravnog odbora univerziteta iz reda nastavnika univerziteta izabranih u naučno-nastavna i naučno-umjetnička zvanja;
- predlaže upravnom odboru pravila univerziteta;
- daje saglasnost na nastavne planove i nastavne programe dodiplomskog i postdiplomskog studija;
- bira nastavnike i saradnike univerziteta;
- imenuje komisije u postupku sticanja doktorata nauka;
- dodjeljuje počasno zvanje "Profesor emeritus";
- daje inicijativu upravnom odboru za organizovanje i ukidanje fakulteta i drugih organizacionih jedinica univerziteta;
- obavlja i druge poslove u skladu sa ovim Zakonom i pravilima univerziteta.

4. Nadzorni odbor

Član 108.

Nadzorni odbor je organ kontrole poslovanja univerziteta.

Nadzorni odbor ima tri ili pet članova.

Predsjednika i članove nadzornog odbora imenuje i razrješava osnivač.

Predsjednika i članove nadzornog odbora javnog univerziteta imenuje i razrješava Vlada Kantona.

Najmanje jedna trećina članova nadzornog odbora imenuje se iz reda stručnih radnika zaposlenih na univerzitetu.

Predsjednik i članovi nadzornog odbora imenuju se za vrijeme od četiri godine i mogu biti ponovo imenovani.

Broj članova nadzornog odbora utvrđuje se pravilima univerziteta.

Član 109.

Nadzorni odbor:

- analizira izvještaj o poslovanju univerziteta;
- u obavljanju nadzora nad upotrebom sredstava za rad, pregleda godišnji izvještaj o poslovanju i godišnji obračun;
- pregleda i provjerava urednost i zakonitost vođenja poslovnih knjiga;
- izvještava osnivača, upravni odbor i rektora o rezultatima nadzora.

X. ORGANI FAKULTETA*1. Dekan fakulteta*

Član 110.

Dekan organizuje i rukovodi radom fakulteta.

Dekan:

- predsjedava sjednicama naučno-nastavnog vijeća fakulteta;
- predlaže rektoru unutrašnju organizaciju i sistematizaciju radnih mjesta na fakultetu;
- odlučuje u prvom stepenu o pojedinačnim pravima radnika iz radnog odnosa na fakultetu;
- odlučuje o korištenju sredstava sa podračuna fakulteta u skladu sa finansijskim planom univerziteta;
- naredbodavac je za izvršenje finansijskog plana koji se odnosi na fakultet i
- obavlja druge poslove utvrđene pravilima univerziteta.

Član 111.

Za dekana može biti imenovan nastavnik u naučno-nastavnom zvanju redovnog ili vanrednog profesora, koji je izabran na univerzitetu.

Dekana imenuje upravni odbor univerziteta, na prijedlog rektora, uz prethodno pribavljeno mišljenje naučno-nastavnog vijeća fakulteta, a na osnovu konkursa koji se objavljuje u javnim glasilima, na način i po postupku utvrđenom ovim Zakonom i pravilima univerziteta.

Imenovanje dekana fakulteta javnog univerziteta vrši se uz prethodnu saglasnost Vlade Kantona.

Dekan se imenuje na vrijeme od dvije godine i može biti ponovo imenovan.

Član 112.

Za svoj rad dekan je odgovoran rektoru i upravnom odboru univerziteta.

Dekan jednom godišnje podnosi rektoru i upravnom odboru izvještaj o svom radu.

Postupak imenovanja, te uslovi i postupak razrješenja dekana bliže se uređuju pravilima univerziteta.

2. Naučno-nastavno vijeće fakulteta

Član 113.

Fakultet ima naučno-nastavno vijeće, kao stručni organ.

Naučno-nastavno vijeće fakulteta čine nastavnici i predstavnici saradnika koji su u radnom odnosu na univerzitetu i koji učestvuju u naučno-nastavnom procesu na fakultetu, kao i predstavnici studenata fakulteta, u skladu sa pravilima univerziteta.

Član 114.

Naučno-nastavno vijeće:

- donosi nastavni plan i nastavni program dodiplomskog i postdiplomskog studija kao dio integralnog nastavnog plana i nastavnog programa univerziteta;
- daje mišljenje o kandidatu za izbor dekana fakulteta;
- utvrđuje prijedlog komisija koje se obrazuju u postupku sticanja naučnog stepena magistra i doktora nauka;
- utvrđuje prijedlog za izbor kandidata u naučno-nastavna, umjetničko-nastavna, nastavna i saradnička zvanja;
- obavlja i druge poslove u skladu sa zakonom i pravilima univerziteta.

XI. EVIDENCIJA I JAVNE ISPRAVE

Član 115.

Univerzitet vodi matične knjige studenata i lica koja su stekla višu odnosno visoku stručnu spremu, naučni, odnosno umjetnički stepen magistra i naučni stepen doktora nauka, kao i evidencije o ispitima, o uspjehu studenata na kraju školske godine, o izdatim diplomama i druge evidencije utvrđene općim aktima univerziteta.

Matične knjige i evidencije o izdatim diplomama trajno se čuvaju.

Bliži propis o načinu vođenja matičnih knjiga i evidencija o izdatim diplomama donosi ministar.

Općim aktima univerziteta uredit će se način vođenja druge evidencije na univerzitetu.

Član 116.

Javne isprave, u smislu ovog Zakona, su: diploma o stečenom stepenu stručne spreme, diploma o stečenom naučnom stepenu magistra i naučnom stepenu doktora nauka, indeks, ispisnica, uvjerenje o diplomiranju, uvjerenje o položenim ispitima, uvjerenje o uspjehu u studiju i uvjerenje o učešću u pojedinim oblicima stručnog usavršavanja.

Bliži propis o sadržaju javnih isprava donosi ministar.

XII. FINANSIRANJE UNIVERZITETA

Član 117.

Univerzitet stiče sredstva za obavljanje svoje djelatnosti:

- iz sredstava osnivača;
- iz sredstava koja se u budžetu Kantona obezbjeđuju za rad javnih ustanova u oblasti visokog obrazovanja i naučnoistraživačke djelatnosti;
- iz sredstava fonda;
- od zavještanja i poklona;
- od školarine studenata;
- prodajom intelektualnih, kulturnih i materijalnih dobara i usluga;
- iz prihoda na osnovu autorskih prava i patenata;
- iz drugih izvora u skladu sa zakonom.

Član 118.

Kanton u budžetu obezbjeđuje novčana sredstva za rad javnog univerziteta.

Sredstvima iz stava 1. ovog člana obezbjeđuju se:

- plaće i naknade radnicima univerziteta i drugim licima koja učestvuju u naučno-nastavnom procesu, te ukupni materijalni troškovi univerziteta;
 - najnužniji nivo naučnoistraživačkog, umjetničkog i stručnog rada na univerzitetu;
 - rad drugih pravnih lica čiji je osnivač univerzitet čijom se djelatnošću obezbjeđuje cjelovitost i potreban standard sistema visokog obrazovanja;
 - radni i životni standard radnika i studenata;
 - razvoj i ulaganja na univerzitetu.
- Sredstva potrebna za rad javnog univerziteta određuju se na osnovu godišnjeg programa rada univerziteta.

XIII. NADZOR

Član 119.

Nadzor nad provođenjem ovog Zakona i propisa donesenih za njegovo provođenje vrši Ministarstvo.

Univerzitet je dužan da Ministarstvu dostavi pravila univerziteta, prije usvajanja, radi utvrđivanja da li su usaglašena sa zakonom.

Ministarstvo je dužno u roku od 60 dana od prijema pravila univerziteta obavijestiti univerzitet o njihovoj usaglašenosti sa zakonom. U suprotnom smatrat će se da su pravila usaglašena sa zakonom.

XIV. PRESTANAK UNIVERZITETA

Član 120.

Univerzitet prestaje:

1. ako više ne postoji potreba za obavljanje djelatnosti univerziteta;
2. ako prestanu da postoje uslovi za obavljanje djelatnosti univerziteta;
3. ako je univerzitetu izrečena mjera zabrane obavljanja djelatnosti, zbog toga što ne ispunjava uslove u skladu sa zakonom, a u roku određenom u izrečenoj mjeri nije ispunio te uslove;
4. ako se pravosnažnom odlukom suda utvrdi ništavnost upisa u sudski registar;
5. ako je u nemogućnosti da ispunjava zakonom propisane obaveze, a aktom o osnivanju nije utvrđena odgovornost osnivača za te obaveze;
6. ako se pripoji drugoj ustanovi, spoji sa drugom ustanovom ili podijeli na dvije ustanove;
7. ako se organizuje u preduzeće;
8. u drugim slučajevima određenim zakonom ili aktom o osnivanju.

Akt o prestanku univerziteta donosi osnivač.

Aktom iz stava 2. ovog člana utvrđuje se način zaštite prava korisnika usluga i druga pitanja od značaja za prestanak univerziteta, u skladu sa zakonom i pravilima univerziteta.

XV. KAZNE ODREDBE

Član 121.

Novčanom kaznom do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj univerzitet:

1. ako se na univerzitetu vrši političko organizovanje ili djelovanje (član 7. ovog Zakona);
2. ako rektor ne obustavi od izvršenja opći akt koji nije u saglasnosti sa ustavom ili je u suprotnosti sa zakonom, kao i pojedinačni akt kojim se nanosi šteta univerzitetu ili društvenoj zajednici i o tome ne obavijesti Ministarstvo (član 102. stav 1. ovog Zakona).

Za prekršaje iz prethodnog stava ovog člana kaznit će se i odgovorno lice na univerzitetu, novčanom kaznom do 500 KM.

Član 122.

Novčanom kaznom do 8.000 KM kaznit će se za prekršaj univerzitet:

1. ako otpočne sa radom prije upisa u sudski registar (član 15. ovog Zakona);
2. ako izvodi nastavu po nastavnom planu i nastavnom programu, koji nije donio nadležni organ (član 36. ovog Zakona);
3. ako doktorsku disertaciju ne učini dostupnom javnosti, ne dostavi je univerzitetima Bosne i Hercegovine i ne objavi izvod doktorske disertacije na propisan način (član 50. ovog Zakona);
4. ako ne provede postupak upisa studenata u skladu sa odredbama članova 62., 63., 64., 65. i 66. ovog Zakona;
5. ako upiše studenta, suprotno odredbama člana 68. ovog Zakona;

6. ako izvrši izbor nastavnika i saradnika suprotno odredbama članova 80., 81., 82., 83. i 84. ovog Zakona;

7. ako ne pokrene i provede postupak za izbor nastavnika i saradnika u isto ili više zvanje u skladu sa odredbama članova 85., 86., 87., 88. i 89. ovog Zakona.

Za prekršaje iz prethodnog stava ovog člana kaznit će se i odgovorno lice na univerzitetu, novčanom kaznom do 1.500 KM.

Član 123.

Novčanom kaznom do 5.000 KM kaznit će se za prekršaj univerzitet:

1. ako rektor bude imenovan ili razriješen suprotno odredbama članova 103. i 104. ovog Zakona;
2. ako dekan bude imenovan suprotno odredbama člana 111. ovog Zakona.

Za prekršaje iz prethodnog stava ovog člana kaznit će se i odgovorno lice na univerzitetu, novčanom kaznom do 1.000 KM.

XVI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 124.

Na ustanove, koje obavljaju djelatnost visokog i višeg obrazovanja, primjenjuju se opći propisi o ustanovama, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Član 125.

Ministar će, u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona, donijeti bliže propise o:

- radu komisije matičara iz člana 13. ovog Zakona;
- sadržaju i obliku indeksa iz člana 60. i člana 66. ovog Zakona;
- načinu vođenja matičnih knjiga i evidencija o izdatim diplomama iz člana 115. ovog Zakona;
- sadržaju javnih isprava iz člana 116. ovog Zakona.

Član 126.

Vlada Kantona će, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona, utvrditi standarde visokog obrazovanja i normative.

Član 127.

Postupci izbora nastavnika i saradnika, koji su započeti prije stupanja na snagu ovog Zakona, okončat će se pod uslovima, postupku i u rokovima utvrđenim ranijim propisima.

Član 128.

Postdiplomski studiji i postupci sticanja doktorata nauka, započeti prije stupanja na snagu ovog Zakona, okončat će se pod uslovima, postupku i u rokovima utvrđenim ranijim propisima.

Član 129.

Lica, koja su do dana stupanja na snagu ovog Zakona, stekla stručni stepen specijaliste mogu steći naučni stepen doktora nauka, pod uslovom da imaju objavljene naučne radove iz odgovarajuće naučne oblasti, ako polože usmeni doktorski ispit iz odgovarajuće naučne oblasti i odbrane pozitivno ocijenjenu doktorsku disertaciju, u roku od četiri godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 130.

Nastavnici, zatečeni u zvanju profesora više škole, mogu zadržati to zvanje najduže dvije godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 131.

Ovaj Zakon stupa na snagu danom objavljivanja u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona".

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON

Skupština
Broj: 01-011-265-7/99
Tuzla, 19. 7. 1999. godine

Predsjednik
Skupštine Tuzlanskog kantona,

Dr. Izet Žigić, v.r.

180

Na temelju poglavlja IV, odjeljak B, članka 33. stavak 1. točka e) Ustava Tuzlanskog kantona, donosim

UKAZ**O PROGLAŠENJU ZAKONA
O VISOKOJ NAOBRAZBI**

Prolašava se Zakon o visokom obrazovanju, koji je donio Sabor Tuzlanskog kantona na sjednici od 19. 7. 1999. godine.

Broj: 01-1-1560/99
Tuzla, 26. 7. 1999. godine

Predsjednik
Tuzlanskog kantona,
Dr. Tarik Arapčić, v.r.

ZAKON**O VISOKOJ NAOBRAZBI****I. OPĆE ODREDBE**

Članak 1.

Ovim Zakonom uređuje se obavljanje djelatnosti visoke i više naobrazbe, osnivanje, organiziranje i financiranje sveučilišta, organiziranje i izvođenje sveučilišnih studija, znanstvenoistraživački rad na sveučilištu, način imenovanja i nadležnost organa sveučilišta, status nastavnika i suradnika, status studenata i druga pitanja vezana za obavljanje djelatnosti visoke i više naobrazbe.

Članak 2.

Djelatnost visoke i više naobrazbe, znanstvenoistraživačku djelatnost i umjetnički rad, sukladno ovom Zakonu, obavlja sveučilište.

Sveučilište je visokoškolska ustanova, koja ima svojstvo pravne osobe.

Članak 3.

Djelatnost visoke i više naobrazbe (u daljem tekstu: visoka naobrazba) je od posebnog društvenog interesa.

Članak 4.

Razvoj djelatnosti visoke naobrazbe na području Tuzlanskog kantona (u daljem tekstu: Kanton) utvrđuje se dugoročnim

programom, koji donosi Sabor Kantona, na prijedlog Vlade Kantona.

Dugoročnim programom iz prethodnog stavka, naročito se uređuje:

- potrebe društva u oblasti visoke naobrazbe,
- stručna zvanja za koja se vrši naobrazba,
- broj i vrsta ustanova u djelatnosti visoke naobrazbe,
- osuvremenjivanje nastavnih planova i programa za dodiplomski i postdiplomski studij.

Članak 5.

Sveučilište djeluje na načelu akademske autonomije i akademskih sloboda sukladno ustavu i zakonu.

Akademska autonomija sveučilišta ogleda se u:

- slobodi znanstvenog, umjetničkog i tehnološkog istraživanja i stvaralaštva;
- utvrđivanju naobrazbenih, znanstvenih, umjetničkih i stručnih programa;
- izboru nastavnika, suradnika i rukovoditeljskih osoba;
- odlučivanju o kriterijima upisa studenata;
- utvrđivanju pravila studija;
- uređivanju unutarnje organizacije;
- uspostavljanje suradnje sa drugim sveučilištima u zemlji i inozemstvu;
- društvenoj odgovornosti za vršenje djelatnosti visoke naobrazbe.

Članak 6.

Akademska sloboda na sveučilištu je sloboda svakog nastavnika, suradnika i studenta da izvršava svoje akademske djelatnosti sukladno ustavu i zakonu.

Sveučilište primjenjuje načelo o zabrani diskriminacije zbog rase, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog porijekla, imovine, mjesta rođenja, društvenog položaja ili drugih osobina.

Članak 7.

Rad sveučilišta je javan.

Na sveučilištu je zabranjeno političko organiziranje i djelovanje.

II. OSNIVANJE SVEUČILIŠTA

Članak 8.

Sveučilište može osnovati domaća i strana pravna i fizička osoba.

Sveučilište mogu osnovati dva ili više osnivača.

Ako sveučilište osnivaju dva ili više osnivača, njihova međusobna prava, obveze i odgovornosti utvrđuju se ugovorom.

Članak 9.

Za obavljanje javne službe u oblasti visoke naobrazbe Sabor Kantona osniva sveučilište kao javnu ustanovu (u daljem tekstu: javno sveučilište).

Članak 10.

Sveučilište se osniva sukladno dugoročnim programom razvoja, iz članka 3. ovog Zakona, sa ili bez organizacijskih jedinica.

Sveučilište, koji se osniva bez organizacijskih jedinica, organizira dodiplomski studij za stjecanje visoke stručne spreme.

Članak 11.

Sveučilište se osniva i radi sukladno standardima visoke naobrazbe i normativima koji se donose zavisno od vrste sveučilišnih studija.

Standardima visoke naobrazbe utvrđuju se opći, a normativima posebni uvjeti za kvalitetno obavljanje nastavnog i znanstveno-istraživačkog, odnosno umjetničkog rada na sveučilištu.

Standarde visoke naobrazbe i normative utvrđuje Vlada Kantona na prijedlog Ministarstva naobrazbe, znanosti, kulture i športa Kantona (u daljem tekstu: Ministarstvo).

Članak 12.

Osnivač sveučilišta dužan je sačiniti Elaborat o društveno-ekonomskoj opravdanosti osnivanja sveučilišta (u daljem tekstu: Elaborat), sukladno standardima i normativima iz prethodnog članka.

Elaborat o osnivanju javnog sveučilišta sačinjava Ministarstvo, a utvrđuje Vlada Kantona.

Elaborat iz stavka 1. ovog članka sadrži: dokaz o postojanju društvene potrebe za naobrazbom određenog profila kadra na području Kantona, dužinu trajanja studija, okvirni nastavni plan i nastavni program, stručni naziv koji se stječe po završetku studija, ispunjavanje općih i posebnih uvjeta po standardima visoke naobrazbe i normativima, sredstva potrebna za ispunjavanje tih uvjeta i način njihovog osiguravanja.

Članak 13.

Osnivač sveučilišta, prije donošenja akta o osnivanju, usvaja Elaborat.

Osnivač sveučilišta, nakon usvajanja Elaborata, imenuje komisiju matičara i utvrđuje rok za podnošenje izvješća.

Komisija matičara:

- donosi nastavni plan i nastavne programe,
- donosi opći akt o pravilima studija,
- objavljuje natječaj i vrši izbor nastavnika i viših suradnika

za sve nastavne predmete prve i druge godine studija, od kojih za jednu trećinu stručnih i zajedničkih nastavnih predmeta - nastavnike u radnom odnosu sa najmanje polovicom od punog radnog vremena,

- predlaže broj studenata za upis u prvu godinu studija.

Bliži propis o radu komisije matičara donosi ministar naobrazbe, znanosti, kulture i športa Kantona (u daljem tekstu: ministar) uz suglasnost Vlade Kantona.

Članak 14.

Kada osnivač pozitivno ocijeni izvješće komisije matičara donosi akt o osnivanju sveučilišta.

Javno sveučilište osniva se zakonom.

Privatno sveučilište osniva se odlukom osnivača.

Aktom o osnivanju sveučilišta utvrđuje se naziv, djelokrug rada i druga pitanja od značaja za rad sveučilišta.

Odnosi između osnivača i privatnog sveučilišta uređuju se ugovorom, sukladno aktu o osnivanju.

Članak 15.

Sveučilište se smatra osnovanim upisom u sudski registar, kada stječe svojstvo pravne osobe.

Članak 16.

Sveučilište može obavljati djelatnost visoke naobrazbe, ako:

- ispunjava opće i posebne uvjete po standardima visoke naobrazbe i normativima;

- ima nastavnike za nastavne predmete, od kojih za jednu trećinu stručnih i zajedničkih nastavnih predmeta po organizacijskim jedinicama, u radnom odnosu s najmanje polovicom od punog radnog vremena ili jednu polovicu od ukupnog broja nastavnika zaposlenih na sveučilištu.

- ima nastavne planove i nastavne programe donesene sukladno ovom Zakonu;

- ima osigurana novčana sredstva za rad sveučilišta, organiziranje i izvođenje sveučilišnih studija i provođenje nastavnog programa u cijelosti.

Članak 17.

Sveučilište može početi s radom kada Ministarstvo utvrdi da su ispunjeni uvjeti za obavljanje djelatnosti visoke naobrazbe, iz članka 16. ovog Zakona.

Zahtjev za izdavanje rješenja o ispunjavanju uvjeta iz prethodnog stavka podnosi se najkasnije 6 mjeseci prije početka školske godine.

Članak 18.

Sveučilište se upisuje u registar sveučilišta (u daljem tekstu: registar), koji vodi Ministarstvo.

U registar se može upisati sveučilište koji ispunjava uvjete iz članka 16. ovog Zakona.

Bliži propis o obliku i sadržaju obrazaca registra donosi ministar.

Članak 19.

Ministarstvo najmanje jedanput u četiri godine utvrđuje da li sveučilište ispunjava uvjete iz članka 16. ovog Zakona.

Ako Ministarstvo utvrdi da sveučilište, odnosno organizacijska jedinica, sveučilišta ne ispunjava uvjete iz članka 16. ovog Zakona, odredit će rok za otklanjanje utvrđenih nedostataka, koji ne može biti manji od jedne godine.

U roku iz prethodnog stavka ne može se vršiti upis studenata u prvu godinu studija na sveučilištu, odnosno organizacijskoj jedinici, koja ne ispunjava uvjete iz članka 16. ovog Zakona.

Ukoliko se u određenom roku nedostaci ne otklone, Ministarstvo će zabraniti obavljanje djelatnosti sveučilištu u organizacijskoj jedinici, u kojoj ne ispunjava uvjete iz članka 16. ovog Zakona i o tomu obavijestiti osnivača.

Pravomoćno rješenje o trajnoj zabrani rada Ministarstvo dostavlja osnivaču, nadležnom sudu i organu koji vodi poseban registar, radi brisanja sveučilišta iz sudskog registra.

U slučaju zabrane rada sveučilišta, u smislu odredaba ovog članka, osnivač je dužan da zatečenim studentima omogući nastavak studija, sukladno pravilima sveučilišta.

Članak 20.

Sveučilište može, sukladno zakonu, proširiti odnosno promijeniti djelatnost kao i vršiti statusne promjene: spajanje, pripajanje, podjelu i izdvajanje.

Prije donošenja odluke osnivača o statusnoj promjeni iz stavka 1. ovog članka osnivač usvaja elaborat o društveno-ekonomskoj opravdanosti statusne promjene.

Elaborat sadrži: opravdanost potrebe za statusnom promjenom, dužinu trajanja studija, okvirni nastavni plan i nastavni program, stručni naziv koji se stječe po završetku studija, ispunjavanje općih i posebnih uvjeta po standardima visoke naobrazbe i normativima, sredstva potrebna za ispunjavanje tih uvjeta i način njihovog osiguravanja.

Elaborat podnosi sveučilište.

III. ORGANIZIRANJE SVEUČILIŠTA

Članak 21.

Fakulteti, akademije i više škole (u daljem tekstu: fakulteti) su organizacijske jedinice sveučilišta, koje izvode nastavni, znanstvenoistraživački i umjetnički rad u jednom ili više naobrazbenih i znanstvenih područja.

Sveučilište može imati znanstvenoistraživačke institute i druge organizacijske jedinice u svom sastavu.

Fakultet, znanstvenoistraživački institut i druga organizacijska jedinica sveučilišta nema svojstvo pravne osobe.

Ukoliko se na fakultetu izvode sveučilišni studiji iz više naobrazbenih i znanstvenih područja, organiziraju se studijski odsjeci za svako naobrazbeno i znanstveno područje.

Fakultet može imati podorganizacijske jedinice (institute, zavode, katedre, centre, službe, laboratorije, zbirke i sl.), što se bliže utvrđuje pravilima sveučilišta.

Članak 22.

Organizacijska jedinica sveučilišta ima određena ovlaštenja u pravnom prometu kao i poseban obračun rezultata poslovanja, sukladno zakonu, što se bliže uređuje osnivačkim aktu i pravilima sveučilišta.

Članak 23.

Sveučilište može osnovati pravna osoba čija djelatnost osigurava cjelovitost i potreban standard visoke naobrazbe, uz suglasnost osnivača.

Članak 24.

Fakultet i akademija izvode dodiplomski studij za stjecanje visoke stručne spreme i postdiplomski studij za stjecanje znanstvenog, odnosno umjetničkog stupnja magistra i znanstvenog stupnja doktora znanosti.

Fakultet i akademija mogu izvoditi i dodiplomski studij za stjecanje više stručne spreme.

Viša škola izvodi dodiplomski studij za stjecanje više stručne spreme.

Članak 25.

Institut je znanstvenoistraživačka organizacijska jedinica sveučilišta koja obavlja fundamentalna, primijenjena i razvojna istraživanja iz odgovarajuće znanstvene oblasti.

Radom znanstvenoistraživačkog instituta i druge organizacijske jedinice sveučilišta rukovodi direktor.

Direktora znanstvenoistraživačkog instituta i druge organizacijske jedinice imenuje upravni odbor sveučilišta, na prijedlog rektora, a na temelju natječaja koji se objavljuje u javnim glasilima, na način i po postupku utvrđenom ovim Zakonom i pravilima sveučilišta.

Direktor znanstvenoistraživačkog instituta i druge organizacijske jedinice sveučilišta se imenuje na vrijeme od dvije godine i može biti ponovno imenovan.

IV. ORGANIZIRANJE FAKULTETA I STUDIJSKIH ODSJEKA

Članak 26.

Sveučilište može u svom sastavu organizirati fakultet, odnosno studijski odsjek na fakultetu, radi uvođenja nove vrste

studija, sukladno standardima visoke naobrazbe i normativima, iz članka 11. ovog Zakona.

O organiziranju fakulteta, odnosno studijskog odsjeka, iz stavka 1. ovog članka odlučuje osnivač.

Članak 27.

Prije donošenja odgovarajuće odluke, iz članka 26. ovog Zakona, osnivač usvaja elaborat o društveno-ekonomskoj opravdanosti organiziranja fakulteta, odnosno studijskog odsjeka.

Elaborat podnosi odgovarajuće sveučilište.

Kada elaborat podnosi javno sveučilište, mišljenje o potrebi organiziranja fakulteta, odnosno studijskog odsjeka, daje Ministarstvo.

Kada elaborat podnosi privatno sveučilište, Ministarstvo daje prethodnu suglasnost o potrebi organiziranja fakulteta, odnosno studijskog odsjeka.

Članak 28.

Elaborat iz članka 27. ovog Zakona sadrži iste podatke kao i Elaborat iz članka 12. stavak 3. ovog Zakona.

V. ORGANIZIRANJE I IZVOĐENJE SVEUČILIŠNIH STUDIJA

(1) Vrste studija

Članak 29.

Naobrazba na sveučilištu stječe se na sveučilišnim studijima.

Članak 30.

Sveučilišni studiji organiziraju se i izvode kao:

1. dodiplomski studiji i
2. postdiplomski studiji.

Članak 31.

Sveučilište organizira i izvodi sveučilišne studije na fakultetima, sukladno ovom Zakonom.

1. Dodiplomski studij

Članak 32.

Dodiplomski studij za stjecanje visoke stručne spreme traje četiri do šest godina, a za stjecanje više stručne spreme dvije do tri godine.

Članak 33.

Dodiplomski studij organizira se za redovite studente.

Dodiplomski studij organizira se i za izvanredne studente, ako je to spojivo s prirodom studija.

Članak 34.

Dodiplomski studij izvodi se po nastavnom planu i nastavnim programima.

Nastavnim planom utvrđuju se nastavni predmeti i ukupan broj časova predavanja, vježbi i drugih obveznih oblika nastavnog rada (u daljem tekstu: nastava).

Nastavnim programom utvrđuje se sadržaj nastavnog predmeta, način izvođenja nastave i polaganja ispita i obvezni udžbenici i priručnici na temelju kojih se polaže ispit iz tog nastavnog predmeta.

Članak 35.

Nastavni predmeti su stručni, zajednički i opći.

Stručne i zajedničke nastavne predmete i matično sveučilište utvrđuje senat sveučilišta na prijedlog znanstveno-nastavnog vijeća fakulteta.

Opće nastavne predmete i matično sveučilište utvrđuje senat sveučilišta.

Članak 36.

Nastavne planove i nastavne programe dodiplomskog studija za sve studijske profile na sveučilištu donosi senat sveučilišta, na prijedlog znanstveno-nastavnih vijeća fakulteta.

Nastavni planovi dodiplomskog studija sastavni su dio pravila sveučilišta.

Nastavni planovi objavljuju se u glasilu sveučilišta.

Nastavni programi objavljuju se na način utvrđen pravilima sveučilišta.

Primjenu nastavnih planova i nastavnih programa prati senat sveučilišta koji je dužan svake četiri godine od početka njihove primjene pokrenuti postupak za njihovo cjelovito preispitivanje.

Prijedlog za izmjene nastavnih planova i nastavnih programa daju znanstveno-nastavna vijeća fakulteta.

Izmjene nastavnih planova i nastavnih programa vrše se po istom postupku utvrđenom ovim Zakonom za njihovo donošenje.

Studenti imaju pravo da završe započeti studij po nastavnom planu koji je važio prije izvršene izmjene, u roku utvrđenom pravilima sveučilišta.

Članak 37.

Nastava i ispiti obavljaju se tijekom školske godine.

Školska godina počinje 1. listopada tekuće i završava se 30. rujna naredne kalendarske godine.

Školska godina dijeli se na zimski i ljetni semestar.

Nastava u jednom semestru traje najmanje 15 tjedana.

Tjedni broj časova nastave za studente ne može biti manji od 25 ni veći od 30 časova.

U tjedni broj časova, iz prethodnog stavka, ne ulaze opći nastavni predmeti.

Ispiti se obavljaju u siječansko-veljačkom, lipanjsko-srpanjskom i rujanskom ispitnom roku. Svaki ispitni rok ima po dva ispitna termina.

Ispitni rok traje najmanje 4 tjedna.

Studenti imaju pravo da polažu ispite u svakom ispitnom terminu.

2. Postdiplomski studij

Članak 38.

Postdiplomski studij za stjecanje znanstvenog, odnosno umjetničkog stupnja magistra organizira sveučilište iz znanstvenih odnosno umjetničkih oblasti za koje je matičan.

Matičnost sveučilišta iz stavka 1. ovog članka utvrđuje senat sveučilišta.

Postdiplomski studij za stjecanje znanstvenog, odnosno umjetničkog stupnja magistra traje najmanje četiri semestra.

Članak 39.

Postdiplomski studij organizira se za redovite studente, a ako priroda studija to dozvoljava može se organizirati i za izvanredne studente.

Postdiplomski studij izvodi se po nastavnom planu i nastavnom programu.

Nastavni plan i nastavni program postdiplomskog studija donosi senat sveučilišta na prijedlog znanstveno-nastavnog vijeća fakulteta.

Nastavni plan postdiplomskog studija objavljuje se u glasilu sveučilišta i sastavni je dio općeg akta sveučilišta.

Članak 40.

Na nastavni plan, nastavne programe i organiziranje postdiplomskog studija shodno se primjenjuju odredbe članka 34. stavci 2. i 3., članka 36. stavci 4. do 8. i članka 37. stavak 1. ovog Zakona.

Članak 41.

Postdiplomski studij završava se obranom magistarskog rada.

Članak 42.

Znanstveni, odnosno umjetnički stupanj magistra može se oduzeti ako se utvrdi da magistarski rad nije samostalan.

Odluku o oduzimanju znanstvenog, odnosno umjetničkog stupnja magistra donosi sveučilište i javno je objavljuje, na način utvrđen pravilima sveučilišta.

Članak 43.

Bliže odredbe o uvjetima i postupku za stjecanje znanstvenog, odnosno umjetničkog stupnja magistra i o uvjetima i postupku za oduzimanje tog stupnja sadrže pravila sveučilišta.

(2) Doktorat znanosti

Članak 44.

Znanstveni stupanj doktora znanosti je najviši znanstveni stupanj koji se stječe pod uvjetima i na način utvrđen ovim Zakonom.

Diplomu stečenog znanstvenog stupnja doktora znanosti dodjeljuje sveučilište.

Članak 45.

Doktorat znanosti stječe se na sveučilištu koji je matičan za odgovarajuću znanstvenu oblast.

Matičnost sveučilišta iz stavka 1. ovog članka utvrđuje senat sveučilišta.

Članak 46.

Znanstveni stupanj doktora znanosti stječe se obranom doktorske disertacije.

Doktorska disertacija je rezultat samostalnog znanstvenoistraživačkog rada kojim se daju novi znanstveni rezultati i doprinosi razvoju znanosti.

Članak 47.

Prijavu teme doktorske disertacije može podnijeti kandidat sa visokom stručnom spremom, ako ima znanstveni stupanj magistra znanosti i objavljene znanstvene radove iz odgovarajuće znanstvene oblasti.

Članak 48.

Ocjenu o ispunjavanju uvjeta, iz članka 47. ovog Zakona i podobnost teme doktorske disertacije vrši komisija, koju, na

prijedlog znanstveno-nastavnog vijeća odgovarajućeg fakulteta, obrazuje sveučilište.

Članovi komisije, iz prethodnog stavka, su nastavnici sveučilišta, izabrani u znanstveno-nastavna zvanja, znanstveni radnici i članovi akademije znanosti i umjetnosti i profesori emeritusi od kojih svi imaju znanstveni stupanj doktora znanosti, a većina iz znanstvene oblasti iz koje se prijavljuje doktorska disertacija.

Članak 49.

Sveučilište je dužno da odredi mentora radi pružanja pomoći kandidatu prilikom izrade doktorske disertacije.

Mentor može biti redoviti ili izvanredni profesor, odnosno profesor emeritus, koji ima objavljene znanstvene radove iz znanstvene oblasti iz koje se radi doktorska disertacija.

Članak 50.

Kada kandidat preda izrađenu doktorsku disertaciju, obrazuje se komisija za ocjenu doktorske disertacije.

Nakon pozitivno ocijenjene doktorske disertacije kandidat, javno brani doktorsku disertaciju pred komisijom.

Komisije, iz stavaka 1. i 2. ovog članka, obrazuju se u sastavu i na način utvrđen u članku 48. ovog Zakona.

Sveučilište je dužno da doktorsku disertaciju učini dostupnom javnosti najmanje 30 dana prije dana njezine obrane, na način utvrđen pravilima sveučilišta.

Doktorsku disertaciju nakon obrane sveučilište dostavlja sveučilištima u Bosni i Hercegovini.

Izvod iz doktorske disertacije sveučilište je dužno objaviti na način utvrđen pravilima sveučilišta.

Članak 51.

Istaknutim znanstvenim, stručnim i drugim radnicima iz Bosne i Hercegovine i inozemstva, koji svojim radom i djelima unapređuju znanost, može se dodijeliti počasni doktorat znanosti.

Počasni doktorat dodjeljuje sveučilište.

Članak 52.

Znanstveni stupanj doktora znanosti može se oduzeti ako se utvrdi da doktorska disertacija nije rezultat samostalnog znanstvenoistraživačkog rada.

Odluku o oduzimanju znanstvenog stupnja doktora znanosti donosi sveučilište i javno je objavljuje, na način utvrđen pravilima sveučilišta.

Članak 53.

Bliže odredbe o uvjetima i postupku za stjecanje i oduzimanje znanstvenog stupnja doktora znanosti i za dodjeljivanje počasnog doktorata sadrže pravila sveučilišta.

(3) *Stalno stručno usavršavanje*

Članak 54.

Stalne i povremene oblike stručnog usavršavanja organizira sveučilište.

Program stručnog usavršavanja donosi senat sveučilišta na svoju inicijativu, ili na prijedlog znanstveno-nastavnih vijeća fakulteta.

O učešću u pojedinim oblicima stručnog usavršavanja izdaju se odgovarajuća uvjerenja.

(4) *Stručni naziv i znanstveni odnosno umjetnički stupanj*

Članak 55.

Osoba koja završi sveučilišni dodiplomski studij stječe stručni naziv sukladno ovom Zakonu.

Osoba koja završi postdiplomski znanstveni studij na sveučilištu stječe znanstveni stupanj magistra znanosti (skraćeno: mr.sci.).

Osoba koja završi postdiplomski umjetnički studij na sveučilištu stječe umjetnički stupanj magistra umjetnosti (skraćeno: mr.art.).

Osoba koja odbrani doktorsku disertaciju sukladno ovom Zakonu stječe znanstveni stupanj doktora znanosti (skraćeno: dr.sci.).

Kratica znanstvenog odnosno umjetničkog stupnja stavlja se ispred, a kratica stručnog naziva iza imena i prezimena osobe.

VI. ZNANSTVENOISTRAŽIVAČKI RAD

Članak 56.

Znanstvenoistraživački odnosno umjetnički rad organizira se na sveučilištu putom organizacijskih jedinica shodno ovom Zakonu, a radi unapređivanja znanstvenih odnosno umjetničkih disciplina koje se izučavaju u nastavnim predmetima, utvrđenim nastavnim planovima dodiplomskog studija.

Znanstvenoistraživački rad sa znanstveno-naobrazbenom djelatnošću čini jedinstvenu cjelinu u izučavanju i razvoju znanstvenih odnosno umjetničkih disciplina i izvodi se prema programu koji donosi sveučilište.

Nastavnici i suradnici ostvaruju program znanstvenoistraživačkog odnosno umjetničkog rada u okviru svojih radnih obveza.

Članak 57.

Sveučilište ostvaruje sveobuhvatnu međusveučilišnu suradnju unutar Bosne i Hercegovine i sa inozemstvom u cilju nadgradnje i razvoja znanstvenoistraživačkog rada na sveučilištu.

Članak 58.

Pored znanstvenoistraživačkog rada iz članka 56. ovog Zakona, sveučilište obavlja i znanstvenoistraživački rad, sukladno zakonu.

Članak 59.

Fakulteti i znanstvenoistraživački instituti, kao organizacijske jedinice sveučilišta, imaju ovlaštenja u pravnom prometu sa trećim osobama u obavljanju znanstvenoistraživačkog rada i permanentne naobrazbe.

Ovlaštenja u pravnom prometu, iz stavka 1. ovog članka, utvrđuju se pravilima sveučilišta.

VII. STUDENTI

Članak 60.

Status studenta dodiplomskog studija stječe se upisom u prvu godinu redovitog ili izvanrednog studija, a dokazuje se indeksom (upisnicom) koji izdaje sveučilište.

Sadržaj i oblik indeksa, iz stavka 1. ovog članka, propisuje ministar.

Članak 61.

Upis u prvu godinu dodiplomskog studija vrši se na temelju natječaja.

Pravo učešća na natječaju imaju državljani Bosne i Hercegovine sa završenom odgovarajućom srednjom naobrazbom, kao i strani državljani i osobe bez državljanstva sa završenom odgovarajućom srednjom naobrazbom u Bosni i Hercegovini ili inozemstvu.

Članak 62.

Sveučilište upisuje studente u prvu godinu dodiplomskog studija prema raspoloživim kapacitetima, a na temelju odluke o upisu.

Kapacitet sveučilišta za upis studenata na redoviti i izvanredni studij utvrđuje sveučilište.

Odluku o upisu, iz stavka 1. ovog članka, donosi sveučilište uz prethodnu suglasnost osnivača.

Odluku o upisu, iz stavka 1 ovog članka, javno sveučilište donosi uz prethodnu suglasnost Ministarstva.

Odlukom o upisu utvrđuje se za svaki studij: broj redovitih studenata, broj izvanrednih studenata, troškovi studija odnosno visina participacije studenta u troškovima studija.

Članak 63.

Na temelju odluke o upisu, iz članka 62. ovog Zakona, sveučilište raspisuje natječaj za upis studenata u prvu godinu dodiplomskog studija za sve studijske profile.

Natječaj se objavljuje u sredstvima javnog informiranja.

Natječaj sadrži: ukupan broj studenata koji se prvi put upisuju na prvu godinu studija, broj redovitih studenata, broj izvanrednih studenata, uvjete upisa, kriterije za utvrđivanje redosljeda prijema kandidata, način provjere znanja i sposobnosti kandidata za odgovarajući studij, vrijeme upisa kandidata, isprave koje se prilažu uz prijavu na natječaj, organe i postupak za zaštitu prava kandidata koji nisu primljeni, visinu participacije u troškovima studija.

Članak 64.

Državljanima Bosne i Hercegovine, strani državljani i osobe bez državljanstva imaju pravo učešća na natječaju za upis u prvu godinu dodiplomskog studija i pravo učešća na provjeri znanja i sposobnosti kandidata za odgovarajući studij i prije nostrifikacije, odnosno ekvivalencije svjedočanstva o završenoj odgovarajućoj srednjoj naobrazbi u inozemstvu.

Primljeni kandidat iz prethodnog stavka može se upisati u prvu godinu dodiplomskog studija nakon izvršene nostrifikacije, odnosno ekvivalencije svjedočanstva o završenoj odgovarajućoj srednjoj naobrazbi u inozemstvu, a najkasnije do početka školske godine.

Članak 65.

Status studenta postdiplomskog studija stječe se upisom u prvu godinu studija.

Upis se vrši na temelju natječaja.

Pravo učešća na natječaju imaju kandidati sa završenom visokom stručnom spremom, koji ispunjavaju uvjete propisane pravilima sveučilišta.

Sadržaj i način objavljivanja natječaja utvrđuje sveučilište.

O plaćanju troškova postdiplomskog studija odlučuje upravni odbor sveučilišta.

Članak 66.

Upisanom studentu postdiplomskog studija sveučilište izdaje indeks (upisnicu) kojom se dokazuje status studenta.

Sadržaj i oblik indeksa, iz stavka 1. ovog članka, propisuje ministar.

Članak 67.

Studenti dodiplomskog i postdiplomskog studija (u daljem tekstu: studenti) ostvaruju prava i izvršavaju obaveze tijekom studija sukladno nastavnim planovima i nastavnim programima i pravilima sveučilišta.

Članak 68.

Student može upisati narednu godinu studija, ako do kraja školske godine ne položi ispite iz najviše dva nastavna predmeta tekuće godine studija, sukladno pravilima sveučilišta.

Student može polagati ispite iz tekuće godine studija prije nego što položi ispite iz prethodne godine studija, ali ne može upisati narednu godinu dok ne položi ispite iz prethodne godine.

Student koji ne ispuni uvjete za upis u narednu godinu studija obnavlja upis u istu godinu studija.

Visinu participacije u troškovima studija za obnovu godine utvrđuje sveučilište, uz prethodnu suglasnost osnivača.

Članak 69.

Prava i obveze studenta miruju dok je na odsluženju, odnosno dosluženju vojnog roka i na porodijskom odsustvu.

Sveučilište može studentu, na njegov zahtjev, odobriti da mu, iz opravdanih razloga, određeno vrijeme, a najduže godinu dana, miruju prava i obveze.

Studentu, kome ne miruju prava i obveze, sukladno prethodnim stavcima ovog članka i koji ne upiše narednu godinu studija, odnosno ne obnovi upis u istu godinu studija, prestaje status studenta.

Članak 70.

Pravila sveučilišta, između ostalog, sadrže odredbe kojima se utvrđuje:

- vrijeme održavanja nastave za redovite i izvanredne studente;
- način polaganja ispita i izvršavanja drugih obveza;
- način i vrijeme obavještanja studenata o ostvarivanju prava i izvršavanju obveza iz nastave, o datumu i mjestu održavanja ispita i o rezultatima ispita i drugih izvršenih obveza;
- pravo prigovora na ocjenu;
- bliže uvjete za upis u narednu godinu studija;
- prava i obveze studenata koji su obnovili upis;
- uvjete i način ponovnog stjecanja statusa studenta;
- način priznavanja položenih ispita na drugom sveučilištu;
- uvjete za nastavak studija prilikom prijelaska s drugog sveučilišta;
- uvjete pod kojim zainteresirane osobe mogu pohađati nastavu i polagati ispite iz određenih nastavnih predmeta;
- uvjete za prijevremeno završavanje studija;
- uvjete i način uključivanja studenata u znanstvenoistraživački rad;
- pohvale i nagrade;
- lakše i teže povrede obveza studenata;
- zaštitu prava studenata, nadležne organe i postupak odlučivanja o pravima, obvezama i odgovornostima studenata i o zaštiti prava kandidata koji nisu primljeni po natječaju za upis u prvu godinu studija;
- uvjete stjecanja diplome;
- obveze nastavnika i suradnika u izvođenju nastave.

Članak 71.

Znanje i sposobnost studenta na ispitu ocjenjuje se ocjenom od 5(pet) do 10 (deset). Ocjena 6 (šest) je najniža prolazna ocjena

(dovoljan), ocjena 7 (sedam) je dobar, ocjena 8 (osam) je vrlo dobar, ocjena 9 (devet) je izvanredan, a ocjena 10 (deset) je odličan.

Članak 72.

Mjere za povrede obveza studenata su: opomena, javna opomena i isključenje sa sveučilišta.

Mjera isključenja može se izreći u trajanju od jedne do tri školske godine samo za teže povrede obaveza.

Članak 73.

Status studenta prestaje:

1. diplomiranjem, odnosno obranom magistarskog rada;
2. ispisom, odnosno u slučaju iz članka 69. stavak 3. ovog Zakona;
3. isključenjem.

Članak 74.

Sveučilište postupa po Zakonu o upravnom postupku kada rješava o pojedinačnim pravima i obvezama o:

1. upisu kandidata u prvu godinu studija;
2. upisu studenata u narednu godinu studija;
3. pravu studenata na izdavanje diplome;
4. mjeri isključenja;
5. obvezi plaćanja troškova studija i
6. drugim slučajevima utvrđenim zakonom.

VIII. NASTAVNICI I SURADNICI

Članak 75.

Nastavnu, znanstvenu i umjetničku djelatnost na sveučilištu izvode nastavnici i suradnici.

Članak 76.

Sveučilišni nastavnik i suradnik radi, djeluje i ponaša se na sveučilištu sukladno etičkim načelima, načelima znanstven istine i kritičnosti i štiti ugled sveučilišta.

Senat sveučilišta donosi kodeks nastavničke etike, koji sadrži odredbe ponašanja u obavljanju nastavničkog poziva shodno dostojanstvu i ugledu sveučilišta.

Nastavnik se bira u znanstveno-nastavna i umjetničko-nastavna zvanja, a suradnik u suradnička zvanja.

Znanstveno-nastavna, odnosno umjetničko-nastavna zvanja su: naslovni docent, docent, izvanredni profesor i redoviti profesor.

Iznimno, nastavnik se može, pod uvjetima utvrđenim pravilima sveučilišta, birati i u nastavno zvanje predavača za nastavne predmete strani jezik, znanost o obrani i fizički odgoj, ako sveučilište nije matičan za te predmete, i u nastavno zvanje lektora za nastavni predmet strani jezik, ako se strani jezici studiraju kao glavni predmet.

Suradnička zvanja su: asistent i viši asistent.

Drugi suradnici utvrđuju se pravilima sveučilišta.

Članak 77.

Uvjeti za izbor nastavnika u znanstveno-nastavna zvanja su:

- za docenta: znanstveni stupanj doktora znanosti i najmanje pet znanstvenih radova, objavljenih u domaćim ili inozemnim znanstvenim časopisima i zbornicima znanstvenih skupova od čega najmanje tri moraju biti recenzirana;
- za izvanrednog profesora: znanstveni stupanj doktora znanosti, objavljena knjiga ili monografija znanstvenih radova

objavljenih u domaćim ili inozemnim znanstvenim časopisima i zbornicima znanstvenih skupova od čega najmanje pet moraju biti recenzirani kao i publicirani rezultati vlastitih istraživanja u primjeni, i doprinos u podizanju novog znanstvenoistraživačkog kadra,

- za redovitog profesora: znanstveni stupanj doktora znanosti, više objavljenih knjiga i najmanje deset znanstvenih radova objavljenih u domaćim ili inozemnim znanstvenim časopisima od čega najmanje sedam recenziranih, kao i publicirani rezultati vlastitih istraživanja u primjeni, objavljena znanstvena monografija, kao i doprinos u podizanju novog znanstvenoistraživačkog kadra.

Članak 78.

Uvjeti za izbor nastavnika u nastavna zvanja su:

za predavača i lektora: znanstveni stupanj magistra i znanstveni radovi objavljeni u znanstvenim ili stručnim časopisima i zbornicima i pokazani rezultati u nastavnom radu.

Članak 79.

Objavljeni znanstveni radovi, u smislu odredaba članka 77. i članka 78. ovog Zakona moraju biti pretežno iz znanstvene oblasti za koju se nastavnik bira.

Pod doprinosom u podizanju novog nastavnog i znanstvenoistraživačkog kadra u smislu odredaba članka 77. ovog Zakona, podrazumijeva se, naročito, mentorstvo pri izradi doktorske disertacije ili magistarskog rada i rukovođenje znanstvenoistraživačkim projektima, što se bliže uređuje pravilima sveučilišta.

Članak 80.

Uvjeti za izbor nastavnika u umjetničko-nastavna zvanja na stručno-umjetničkim predmetima na umjetničkoj akademiji su:

- za docenta: visoka stručna sprema, veći broj javno predstavljenih oblika umjetničkog stvaralaštva i pokazani rezultati u nastavnom radu;

- za izvanrednog profesora: visoka stručna sprema, veći broj javno predstavljenih oblika umjetničkog stvaralaštva, priznanja za uspješno djelovanje u odgovarajućoj oblasti umjetnosti i pokazani rezultati u nastavnom radu;

- za redovitog profesora: visoka stručna sprema, veći broj javno predstavljenih oblika umjetničkog stvaralaštva koji su značajno doprinijeli razvoju kulture i umjetnosti i doprinos podizanju nastavnog i umjetničkog kadra.

Odredbe stavka 1. ovog članka primjenjuju se i na izbor nastavnika u umjetničko-nastavna zvanja na studijskim profilima na sveučilištu, ako je za nastavni predmet od naročitog značaja umjetnički kriterij.

Nastavni predmeti iz prethodnog stavka utvrđuju se pravilima sveučilišta.

Članak 81.

Nastavnik se bira za nastavni predmet ili za užu znanstvenu, odnosno umjetničku oblast.

Članak 82.

Uvjeti za izbor suradnika su:

- za asistenta: visoka stručna sprema, s najmanje prosječnom ocjenom 8 (osam);
- za višeg asistenta: znanstveni stupanj magistra znanosti odnosno visoka stručna sprema i javno predstavljeni oblici umjetničkog stvaralaštva.

Asistent i viši asistent biraju se za užu znanstvenu, odnosno umjetničku oblast ili za nastavni predmet.

Drugi uvjeti za izbor asistenta i višeg asistenta i uvjeti za izbor drugih suradnika utvrđuju se pravilima sveučilišta.

Sveučilište je dužno da rasporedom radnog vremena i na drugi način asistentu i višem asistentu omogući stjecanje višeg znanstvenog stupnja.

Asistent i viši asistent ne mogu samostalno držati predavanja ni obavljati ispite.

Drugi suradnici ne mogu držati predavanja ni obavljati ispite.

Članak 83.

Asistent se bira za vrijeme od najduže četiri godine i ne može biti ponovno izabran u isto zvanje.

Viši asistent se bira za vrijeme od najduže pet godina i može ponovno biti izabran u isto zvanje, ako ima znanstveni stupanj doktora znanosti, odnosno veći broj javno predstavljenih oblika umjetničkog stvaralaštva.

Iznimno sveučilište može, pod uvjetima utvrđenim pravilima sveučilišta, izabrati višeg asistenta u znanstveno-nastavno zvanje naslovnog docenta.

Naslovni docent i lektor biraju se na vrijeme od četiri godine i ne mogu biti ponovno izabrani u isto zvanje.

Predavač i docent biraju se za vrijeme od pet godina, a izvanredni profesor na vrijeme od šest godina i mogu biti ponovno izabrani u isto ili više zvanje.

Redoviti profesor bira se na neodređeno vrijeme.

Iznimno od odredaba stavaka 2., 5. i 6. ovog članka, osobe koje ispunjavaju uvjete utvrđene ovim Zakonom i koje ne zasnivaju radni odnos na sveučilištu, mogu se izabrati u zvanje višeg asistenta, predavača, lektora, docenta, izvanrednog profesora i redovitog profesora za vrijeme od četiri godine.

Prilikom izbora u isto ili više zvanje uzimaju se u obzir samo objavljeni radovi, knjige i rezultati vlastitih istraživanja u primjeni, odnosno javno predstavljeni oblici umjetničkog stvaralaštva u vremenu od posljednjeg izbora.

Članak 84.

Nastavnik ne može biti biran u isto, odnosno više znanstveno-nastavno, umjetničko-nastavno, i nastavno zvanje prije isteka roka iz prethodnog članka.

Članak 85.

Zbog isteka perioda na koji su nastavnici i suradnici izabrani ili zbog potreba sveučilišta za većim brojem nastavnika i suradnika u znanstveno-nastavnom procesu, pokreće se postupak za izbor nastavnika i suradnika u isto ili više zvanje, odnosno novih nastavnika i suradnika na sveučilištu.

Sveučilište je dužno najmanje šest mjeseci prije isteka izbornog perioda pokrenuti postupak izbora nastavnika i suradnika u isto ili više zvanje.

Članak 86.

Izbor nastavnika i suradnika vrši senat sveučilišta na prijedlog znanstveno-nastavnih vijeća fakulteta.

Izbor se vrši na temelju natječaja koji raspisuje senat sveučilišta na prijedlog znanstveno-nastavnih vijeća fakulteta.

Natječaj se objavljuje u sredstvima javnog informiranja.

Rok za podnošenje prijave na natječaj ne može biti duži od 15 dana.

Članak 87.

Nakon raspisanog natječaja, a u cilju pripremanja prijedloga za izbor, znanstveno-nastavno vijeće fakulteta imenuje komisiju

iz reda nastavnika, u roku od 15 dana od isteka roka za podnošenje prijave na natječaj.

Ukoliko se kandidat bira u znanstveno-nastavno, umjetničko-nastavno ili nastavno zvanje, članovi komisije moraju biti u istom ili višem zvanju od zvanja u koje se kandidat bira.

Većina članova komisije mora biti iz uže, a ostali iz srodne znanstvene odnosno umjetničke oblasti, za koju se kandidat bira.

Kandidat ima pravo da podnese prigovor na sastav komisije.

Prigovor se podnosi organu, utvrđenom pravilima sveučilišta, u roku od osam dana od dana prijema obavještenja o sastavu komisije.

Odluku po prigovoru nadležni organ, iz stavka 5. ovog članka, dužan je donijeti u roku od 30 dana od dana prijema prigovora.

Odluka po prigovoru iz stavka 6. ovog članka je konačna i protiv nje se ne može pokrenuti spor pred sudom.

Članak 88.

Za izbor u znanstveno-nastavno i umjetničko-nastavno zvanje naslovnog docenta i docenta, i u nastavno zvanje predavača i lektora, kandidat mora imati i pozitivno ocijenjeno pristupno predavanje.

Pristupno predavanje kandidat održava pred komisijom iz stavaka 1., 2. i 3. članka 87. ovog Zakona, iz nastavnog predmeta odnosno uže znanstvene, odnosno umjetničke oblasti za koju je konkurisao.

Sveučilište je dužno oglasiti vrijeme održavanja predavanja iz prethodnog stavka.

Članak 89.

Komisija za pripremanje prijedloga za izbor dužna je sačiniti prijedlog u roku od 60 dana od imenovanja i isti dostaviti znanstveno-nastavnom vijeću fakulteta.

Na temelju prijedloga komisije znanstveno-nastavno vijeće utvrđuje prijedlog za izbor u daljem roku od 15 dana i dostavlja ga senatu sveučilišta.

Senat sveučilišta dužan je donijeti odluku o izboru u roku od 60 dana od dana dostavljanja prijedloga, uz pribavljeno mišljenje matičnog sveučilišta.

Bliže odredbe o sprovođenju postupka izbora u zvanje uređuju se pravilima sveučilišta.

Članak 90.

Nastavniku i višem asistentu koji je u radnom odnosu na sveučilištu, koji ne bude izabran u isto ili više zvanje prestaje radni odnos u roku od godinu dana od dana isteka perioda na koji je izabran u zvanje (otkazni rok), ako sveučilište nema mogućnosti da ga rasporedi na drugo odgovarajuće radno mjesto.

Asistentu prestaje radni odnos istekom vremena za koje je zasnovao radni odnos.

Članak 91.

Pravilima sveučilišta utvrđuje se:

- način osiguravanja nesmetanog izvođenja nastave i održavanje ispita za vrijeme dok je nastavnik na bolovanju, odsustvu, ili obnaša javnu funkciju;

- slučajevi, postupak i vrijeme pozivanja nastavnika drugih sveučilišta da izvode nastavu određenog nastavnog predmeta;

- slučajevi i postupak pozivanja nastavnika drugih sveučilišta, znanstvenih radnika ili istaknutih stručnjaka iz prakse da održe pojedina predavanja ili druge oblike nastave.

U slučaju iz stavka 1. alineja 2. i 3. ovog članka, pozvani nastavnici, odnosno znanstveni radnici i istaknuti stručnjaci iz

prakse ne zasnivaju radni odnos na sveučilištu i ne biraju se u zvanja nastavnika.

Članak 92.

Počasno znanstveno-nastavno zvanje na sveučilištu je "Profesor emeritus".

Počasno zvanje "Profesor emeritus" dodjeljuje sveučilište redovitom profesoru u mirovini po postupku i pod uvjetima utvrđenim pravilima sveučilišta.

"Profesor emeritus" ima pravo da bude određen za mentora radi pružanja pomoći kandidatima pri izradi doktorskih disertacija i magistarskih radova, da bude član komisije za izbor nastavnika u znanstveno-nastavna zvanja, komisija koje se formiraju u postupku stjecanja doktorata i magisterija i druga prava utvrđena pravilima sveučilišta.

IX. ORGANI SVEUČILIŠTA

Članak 93.

Organi sveučilišta su: upravni odbor, rektor, senat sveučilišta i nadzorni odbor.

1. Upravni odbor

Članak 94.

Organ upravljanja sveučilišta je upravni odbor.

Članak 95.

Upravni odbor ima najmanje pet, a najviše devet članova. Broj članova upravnog odbora utvrđuje se pravilima sveučilišta i mora biti neparan.

Predsjednika i članove upravnog odbora imenuje i razrješava osnivač.

Predsjednika i članove upravnog odbora javnog sveučilišta imenuje i razrješava, Sabor Kantona na prijedlog Vlade Kantona.

Najmanje jedna trećina članova upravnog odbora javnog sveučilišta imenuje se iz reda nastavnika izabranih u znanstveno-nastavna i znanstveno-umjetnička zvanja.

Ostali članovi upravnog odbora javnog sveučilišta imenuju se iz reda osnivača.

Članak 96.

Predsjednik i članovi upravnog odbora imenuju se na vrijeme od dvije godine i mogu biti ponovno imenovani.

Rektor i članovi senata ne mogu biti članovi upravnog odbora.

Rektor sudjeluje u radu upravnog odbora bez prava odlučivanja.

Članak 97.

Osnivač sveučilišta, odnosno Vlada Kantona za javno sveučilište, može razriješiti predsjednika i člana upravnog odbora i prije vremena na koje je imenovan, ako:

- utvrdi da je odgovoran za neuspješan ili nezakonit rad sveučilišta;

- svojim radom povrijedi ugled dužnosti koju obnaša;

- na njegov osobni zahtjev;

- ne ispunjava dužnost predsjednika odnosno člana i

- u drugim slučajevima utvrđenim pravilima sveučilišta.

Postupak razrješavanja upravnog odbora bliže se uređuje pravilima sveučilišta.

Članak 98.

Upravni odbor obavlja poslove utvrđene zakonom, aktom o osnivanju i pravilima sveučilišta, a naročito:

- donosi pravila sveučilišta, opći akt o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta i druge opće akte sukladno zakonu i pravilima sveučilišta;

- donosi odluku o osnivanju drugih pravnih osoba, sukladno zakonu i pravilima sveučilišta, uz suglasnost osnivača;

- imenuje i razrješava rektora, prorektore, dekane fakulteta i direktore instituta na temelju natječaja koji se objavljuje u javnim glasilima uz prethodno pribavljeno mišljenje senata odnosno znanstveno-nastavnog vijeća fakulteta;

- utvrđuje planove rada i razvoja;

- donosi godišnji program rada sveučilišta;

- donosi financijski plan i usvaja godišnji obračun;

- usmjerava, kontrolira i ocjenjuje rad rektora;

- rješava sva pitanja odnosa sa osnivačem;

- odlučuje o korištenju sredstava preko iznosa utvrđenog pravilima sveučilišta;

- odgovara osnivaču za rezultate rada sveučilišta;

- odlučuje o prigovoru radnika na odluke organa sveučilišta koji su u prvom stupnju odlučivali o pravima, obvezama i odgovornostima radnika iz radnog odnosa;

- podnosi osnivaču najmanje jedanput godišnje izvješće o poslovanju sveučilišta;

- obavlja i druge poslove sukladno zakonu, aktu o osnivanju i pravilima sveučilišta.

Na pravila javnog sveučilišta suglasnost daje Vlada Kantona.

Članak 99.

Upravni odbor donosi odluke većinom glasova svih članova, ako zakonom ili pravilima sveučilišta za odlučivanje o pojedinim pitanjima nije određena druga, kvalificirana većina.

2. Rektor

Članak 100.

Organ rukovođenja sveučilišta je rektor.

Rektor rukovodi radom sveučilišta.

Članak 101.

Rektor sveučilišta obnaša poslove utvrđene zakonom i pravilima sveučilišta a naročito:

- zastupa i predstavlja sveučilište;

- organizira i rukovodi radom sveučilišta i odgovoran je za zakonitost rada sveučilišta;

- donosi opće i pojedinačne akte sukladno zakonu i pravilima sveučilišta;

- predlaže upravnom odboru i senatu sveučilišta mjere za unapređivanje rada sveučilišta;

- predlaže upravnom odboru mjere za učinkovito i zakonito obavljanje djelatnosti sveučilišta;

- predlaže osnove planova rada i razvoja sveučilišta;

- predlaže upravnom odboru unutarnju organizaciju i sistematizaciju radnih mjesta;

- izvršava odluke upravnog odbora i drugih organa sveučilišta;

- predlaže upravnom odboru kandidate za prorektore sveučilišta, dekane fakulteta i rukovoditelje instituta uz prethodno pribavljeno mišljenje znanstveno-nastavnih vijeća fakulteta;

- odlučuje o korištenju sredstava do iznosa utvrđenog pravilima sveučilišta;

- odlučuje o pravima, obvezama i odgovornostima radnika iz radnog odnosa;

- odlučuje o preraspodjeli radnog vremena nastavnika i suradnika na sveučilištu;
- podnosi upravnom odboru izvješće o finansijskom poslovanju sveučilišta;
- naredbodavac je za izvršenje finansijskog plana;
- sudjeluje u radu rektorske konferencije;
- obnaša i druge poslove sukladno zakonu i pravilima sveučilišta.

Za svoj rad i za rezultate rada i finansijsko poslovanje sveučilišta rektor je odgovoran upravnom odboru.

Rektor jednom godišnje podnosi upravnom odboru izvješće o svom radu.

Članak 102.

Rektor je dužan da obustavi od izvršenja opći akt koji nije u suglasnosti s ustavom ili je u suprotnosti sa zakonom, kao i pojedinačni akt kojim se nanosi šteta sveučilištu ili društvenoj zajednici i da o tomu obavijesti Ministarstvo.

Ako Ministarstvo u roku od 30 dana od dana prijema obavještenja ne postupi sukladno odredbama članka 43. Zakona o ustanovama i o tomu ne obavijesti rektora, akt koji je obustavio rektor može se izvršiti.

Članak 103.

Rektora sveučilišta imenuje upravni odbor sveučilišta, na temelju natječaja, koji se objavljuje u javnim glasilima, uz prethodnu suglasnost osnivača, na način i po postupku utvrđenom zakonom i pravilima sveučilišta.

Suglasnost za imenovanje rektora javnog sveučilišta daje Vlada Kantona, na prijedlog ministra.

Senat sveučilišta daje mišljenje o kandidatima za rektora, upravnom odboru sveučilišta.

Za rektora može biti imenovan nastavnik u znanstveno-nastavnom zvanju redovitog profesora izabranog na sveučilištu.

Rektor se imenuje na vrijeme od dvije godine i može biti ponovno imenovan.

Za rektora je imenovan kandidat koji je dobio natpolovičnu većinu glasova svih članova upravnog odbora.

Ako ni jedan od kandidata ne dobije potrebnu većinu glasova postupak imenovanja rektora se ponavlja.

Članak 104.

Rektor može biti razriješen dužnosti i prije isteka vremena na koje je imenovan:

- na osobni zahtjev;
- ako se utvrdi da je odgovoran za neuspješan ili nezakonit rad sveučilišta;
- u drugim slučajevima utvrđenim zakonom i pravilima sveučilišta.

Prijedlog za prijevremeno razrješenje rektora, iz razloga iz stavka 1. alineja 2. ovog članka, može dati osnivač, Vlada Kantona za javno sveučilište, predsjednik, članovi upravnog odbora i nadzorni odbor sveučilišta.

Postupak razrješenja rektora uređuje se pravilima sveučilišta, sukladno zakonu.

Članak 105.

Rektoru u radu pomažu prorektori.

Broj prorektora, nadležnost, uvjeti i postupak imenovanja i razrješenja bliže se uređuje pravilima sveučilišta.

3. Senat sveučilišta

Članak 106.

Senat sveučilišta je stručni organ sveučilišta kojeg čine rektor, prorektori, dekani, po jedan predstavnik fakulteta na prijedlog znanstveno-nastavnog vijeća fakulteta, direktori instituta, i drugih organizacijskih jedinica sveučilišta, predsjednik unije studenata sveučilišta i druge osobe utvrđene pravilima sveučilišta.

Rektor je po položaju predsjednik senata sveučilišta.

Članak 107.

Senat sveučilišta:

- odlučuje o pitanjima nastavne, znanstvene, umjetničke i stručne djelatnosti sveučilišta;
- predlaže listu kandidata za članove upravnog odbora sveučilišta iz reda nastavnika sveučilišta izabраниh u znanstveno-nastavna i znanstveno-umjetnička zvanja;
- predlaže upravnom odboru pravila sveučilišta;
- daje suglasnost na nastavne planove i nastavne programe dodiplomskog i postdiplomskog studija;
- bira nastavnike i suradnike sveučilišta;
- imenuje komisije u postupku stjecanja doktorata znanosti;
- dodjeljuje počasno zvanje "Profesor emeritus";
- daje inicijativu upravnom odboru za organiziranje i ukidanje fakulteta i drugih organizacijskih jedinica sveučilišta;
- obavlja i druge poslove sukladno ovom Zakonu i pravilima sveučilišta.

4. Nadzorni odbor

Članak 108.

Nadzorni odbor je organ kontrole poslovanja sveučilišta.

Nadzorni odbor ima tri ili pet članova.

Predsjednika i članove nadzornog odbora imenuje i razrješava osnivač.

Predsjednika i članove nadzornog odbora javnog sveučilišta imenuje i razrješava Vlada Kantona.

Najmanje jedna trećina članova nadzornog odbora imenuje se iz reda stručnih radnika zaposlenih na sveučilištu.

Predsjednik i članovi nadzornog odbora imenuju se za vrijeme od četiri godine i mogu biti ponovno imenovani.

Broj članova nadzornog odbora utvrđuje se pravilima sveučilišta.

Članak 109.

Nadzorni odbor:

- analizira izvješće o poslovanju sveučilišta;
- u obavljanju nadzora nad uporabom sredstava za rad, pregleda godišnje izvješće o poslovanju i godišnji obračun;
- pregleda i provjerava urednost i zakonitost vođenja poslovnih knjiga;
- izvješćuje osnivača, upravni odbor i rektora o rezultatima nadzora.

X. ORGANI FAKULTETA

1. Dekan fakulteta

Članak 110.

Dekan organizira i rukovodi radom fakulteta.

Dekan:

- predsjedava sjednicama znanstveno-nastavnog vijeća fakulteta;

- predlaže rektoru unutarnju organizaciju i sistematizaciju radnih mjesta na fakultetu;
- odlučuje u prvom stupnju o pojedinačnim pravima radnika iz radnog odnosa na fakultetu;
- odlučuje o korištenju sredstava sa podračuna fakulteta sukladno finansijskom planu sveučilišta;
- naredbodavac je za izvršenje finansijskog plana koji se odnosi na fakultet i
- obnaša druge poslove utvrđene pravilima sveučilišta.

Članak 111.

Za dekana može biti imenovan nastavnik u znanstveno-nastavnom zvanju redovitog ili izvanrednog profesora, koji je izabran na sveučilištu.

Dekana imenuje upravni odbor sveučilišta, na prijedlog rektora, uz prethodno pribavljeno mišljenje znanstveno-nastavnog vijeća fakulteta, a na temelju natječaja koji se objavljuje u javnim glasilima, na način i po postupku utvrđenom ovim Zakonom i pravilima sveučilišta.

Imenovanje dekana fakulteta javnog sveučilišta vrši se uz prethodnu suglasnost Vlade Kantona.

Dekan se imenuje na vrijeme od dvije godine i može biti ponovno imenovan.

Članak 112.

Za svoj rad dekan je odgovoran rektoru i upravnom odboru sveučilišta.

Dekan jednom godišnje podnosi rektoru i upravnom odboru izvješće o svom radu.

Postupak imenovanja, te uvjeti i postupak razrješenja dekana bliže se uređuju pravilima sveučilišta.

2. Znanstveno-nastavno vijeće fakulteta

Članak 113.

Fakultet ima znanstveno-nastavno vijeće, kao stručni organ.

Znanstveno-nastavno vijeće fakulteta čine nastavnici i predstavnici suradnika koji su u radnom odnosu na sveučilištu i koji sudjeluju u znanstveno-nastavnom procesu na fakultetu, kao i predstavnici studenata fakulteta, sukladno pravilima sveučilišta.

Članak 114.

Znanstveno-nastavno vijeće:

- donosi nastavni plan i nastavni program dodiplomskog i postdiplomskog studija kao dio integralnog nastavnog plana i nastavnog programa sveučilišta;
- daje mišljenje o kandidatu za izbor dekana fakulteta;
- utvrđuje prijedlog komisija koje se obrazuju u postupku stjecanja znanstvenog stupnja magistra i doktora znanosti;
- utvrđuje prijedlog za izbor kandidata u znanstveno-nastavna, umjetničko-nastavna, nastavna i suradnička zvanja;
- obavlja i druge poslove sukladno zakonu i pravilima sveučilišta.

XI. EVIDENCIJA I JAVNE ISPRAVE

Članak 115.

Sveučilište vodi matične knjige studenata i osoba koje su stekle višu odnosno visoku stručnu spremu, znanstveni, odnosno umjetnički stupanj magistra i znanstveni stupanj doktora znanosti, kao i evidencije o ispitima, o uspjehu studenata na kraju školske

godine, o izdatim diplomama i druge evidencije utvrđene općim aktima sveučilišta.

Matične knjige i evidencije o izdatim diplomama trajno se čuvaju.

Bliži propis o načinu vođenja matičnih knjiga i evidencija o izdatim diplomama donosi ministar.

Općim aktima sveučilišta uredit će se način vođenja druge evidencije na sveučilištu.

Članak 116.

Javne isprave, u smislu ovog Zakona, su: diploma o stečenom stupnju stručne spreme, diploma o stečenom znanstvenom stupnju magistra i znanstvenom stupnju doktora znanosti, indeks, ispisnica, uvjerenje o diplomiranju, uvjerenje o položenim ispitima, uvjerenje o uspjehu u studiju i uvjerenje o učešću u pojedinim oblicima stručnog usavršavanja.

Bliži propis o sadržaju javnih isprava donosi ministar.

XII. FINANSIRANJE SVEUČILIŠTA

Članak 117.

Sveučilište stječe sredstva za obavljanje svoje djelatnosti:

- iz sredstava osnivača;
- iz sredstava koja se u proračunu Kantona osiguravaju za rad javnih ustanova u oblasti visoke naobrazbe i znanstvenoistraživačke djelatnosti;
- iz sredstava fonda;
- od zavještanja i poklona;
- od školarine studenata;
- prodajom intelektualnih, kulturnih i materijalnih dobara i usluga;
- iz prihoda na temelju autorskih prava i patenata;
- iz drugih izvora sukladno zakonu.

Članak 118.

Kanton u proračunu osigurava novčana sredstva za rad javnog sveučilišta.

Sredstvima iz stavka 1. ovog članka osiguravaju se:

- plaće i naknade radnicima sveučilišta i drugim osobama koje sudjeluju u znanstveno-nastavnom procesu, te ukupni materijalni troškovi sveučilišta;
 - najnužniji nivo znanstvenoistraživačkog, umjetničkog i stručnog rada na sveučilištu;
 - rad drugih pravnih osoba čiji je osnivač sveučilište čijom se djelatnošću osigurava cjelovitost i potreban standard sustava visoke naobrazbe;
 - radni i životni standard radnika i studenata;
 - razvoj i ulaganja na sveučilištu.
- Sredstva potrebna za rad javnog sveučilišta određuju se na temelju godišnjeg programa rada sveučilišta.

XIII. NADZOR

Članak 119.

Nadzor nad provođenjem ovog Zakona i propisa donesenih za njegovo provođenje vrši Ministarstvo.

Sveučilište je dužno da Ministarstvu dostavi pravila sveučilišta, prije usvajanja, radi utvrđivanja da li su usuglašena sa zakonom.

Ministarstvo je dužno u roku od 60 dana od prijema pravila sveučilišta obavijestiti sveučilište o njihovoj usuglašenosti sa zakonom. U suprotnom smatrat će se da su pravila usuglašena s zakonom.

XIV. PRESTANAK SVEUČILIŠTVA

Članak 120.

Sveučilište prestaje:

1. ako više ne postoji potreba za obavljanje djelatnosti sveučilišta;
2. ako prestanu da postoje uvjeti za obavljanje djelatnosti sveučilišta;
3. ako je sveučilištu izrečena mjera zabrane obavljanja djelatnosti, zbog toga što ne ispunjava uvjete sukladno zakonu, a u roku određenom u izrečenoj mjeri nije ispunio te uvjete;
4. ako se pravomoćnom odlukom suda utvrdi ništavnost upisa u sudski registar;
5. ako je u nemogućnosti da ispunjava zakonom propisane obveze, a aktom o osnivanju nije utvrđena odgovornost osnivača za te obaveze;
6. ako se pripoji drugoj ustanovi, spoji s drugom ustanovom ili podijeli na dvije ustanove;
7. ako se organizira u poduzeće;
8. u drugim slučajevima određenim zakonom ili aktom o osnivanju.

Akt o prestanku sveučilišta donosi osnivač.

Aktom iz stavka 2. ovog članka utvrđuje se način zaštite prava korisnika usluga i druga pitanja od značaja za prestanak sveučilišta, sukladno zakonu i pravilima sveučilišta.

XV. KAZNENE ODREDBE

Članak 121.

Novčanom kaznom do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj sveučilište:

1. ako se na sveučilištu vrši političko organiziranje ili djelovanje (članak 7. ovog Zakona);
2. ako rektor ne obustavi od izvršenja opći akt koji nije u suglasnosti sa ustavom ili je u suprotnosti sa zakonom, kao i pojedinačni akt kojim se nanosi šteta sveučilištu ili društvenoj zajednici i o tomu ne obavijesti Ministarstvo (članak 102. stavak 1. ovog Zakona).

Za prekršaje iz prethodnog stavka ovog članka kaznit će se i odgovorna osoba na sveučilištu, novčanom kaznom do 500 KM.

Članak 122.

Novčanom kaznom do 8.000 KM kaznit će se za prekršaj sveučilište:

1. ako otpočne s radom prije upisa u sudski registar (članak 15. ovog Zakona);
2. ako izvodi nastavu po nastavnom planu i nastavnom programu, koji nije donio nadležni organ (članak 36. ovog Zakona);
3. ako doktorsku disertaciju ne učini dostupnom javnosti, ne dostavi je sveučilištima Bosne i Hercegovine i ne objavi izvod doktorske disertacije na propisan način (članak 50. ovog Zakona);
4. ako ne provede postupak upisa studenata sukladno odredbama članaka 62., 63., 64., 65. i 66. ovog Zakona;
5. ako upiše studenta, suprotno odredbama članka 68. ovog Zakona;
6. ako izvrši izbor nastavnika i suradnika suprotno odredbama članaka 80., 81., 82., 83. i 84. ovog Zakona;
7. ako ne pokrene i provede postupak za izbor nastavnika i suradnika u isto ili više zvanje sukladno odredbama članaka 85., 86., 87., 88. i 89. ovog Zakona.

Za prekršaje iz prethodnog stavka ovog članka kaznit će se i odgovorna osoba na sveučilištu, novčanom kaznom do 1.500 KM.

Članak 123.

Novčanom kaznom do 5.000 KM kaznit će se za prekršaj sveučilište:

1. ako rektor bude imenovan ili razriješen suprotno odredbama članaka 103. i 104. ovog Zakona;
2. ako dekan bude imenovan suprotno odredbama članka 111. ovog Zakona.

Za prekršaje iz prethodnog stavka ovog članka kaznit će se i odgovorna osoba na sveučilištu, novčanom kaznom do 1.000 KM.

XVI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 124.

Na ustanove, koje obavljaju djelatnost visoke i više naobrazbe, primjenjuju se opći propisi o ustanovama, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Članak 125.

Ministar će, u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona, donijeti bliže propise o:

- radu komisije matičara iz članka 13. ovog Zakona;
- sadržaju i obliku indeksa iz članka 60. i članka 66. ovog Zakona;
- načinu vođenja matičnih knjiga i evidencija o izdatim diplomama iz članka 115. ovog Zakona;
- sadržaju javnih isprava iz članka 116. ovog Zakona.

Članak 126.

Vlada Kantona će, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona, utvrditi standarde visoke naobrazbe i normative.

Članak 127.

Postupci izbora nastavnika i suradnika, koji su započeti prije stupanja na snagu ovog Zakona, okončat će se pod uvjetima, postupku i u rokovima utvrđenim ranijim propisima.

Članak 128.

Postdiplomski studiji i postupci stjecanja doktorata znanosti, započeti prije stupanja na snagu ovog Zakona, okončat će se pod uvjetima, postupku i u rokovima utvrđenim ranijim propisima.

Članak 129.

Osobe, koje su do dana stupanja na snagu ovog Zakona, stekle stručni stupanj specijaliste mogu steći znanstveni stupanj doktora znanosti, pod uvjetom da imaju objavljene znanstvene radove iz odgovarajuće znanstvene oblasti, ako polože usmeni doktorski ispit iz odgovarajuće znanstvene oblasti i obrane pozitivno ocijenjenu doktorsku disertaciju, u roku od četiri godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 130.

Nastavnici, zatečeni u zvanju profesora više škole, mogu zadržati to zvanje najduže dvije godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 131.

Ovaj Zakon stupa na snagu danom objavljivanja u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona".

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
Sabor

Broj: 01-011-265-7/99
Tuzla, 19. 7. 1999. godine

Predsjednik
Sabora Tuzlanskog kantona,

Dr. Izet Žigić, v.r.

181

Na osnovu člana 24. stav 1. tačka n) Ustava Tuzlanskog kantona ("Službene novine Tuzlansko-podrinjskog kantona", broj: 7/97. i 3/99.), a u vezi sa članom 47. Zakona o tužilaštvu ("Službene novine Tuzlansko-podrinjskog kantona", broj: 5/96., 6/96., 7/96., 2/97. i 9/97.), na prijedlog predsjednika Tuzlanskog kantona, Skupština Tuzlanskog kantona, na sjednici od 19. 7. 1999. godine, donosi

ODLUKU**o imenovanju zamjenika kantonalnog tužioca
i razrješenju zamjenika općinskih tužilaca
Općinskog tužilaštva u Tuzli**

I.

Za zamjenike kantonalnog tužioca Kantonalnog tužilaštva u Tuzli imenuju se:

1. Radovanović Dragan i
2. Iveljić Ivo.

II.

Razrješavaju se dužnosti zamjenika općinskog tužioca u Općinskom tužilaštvu u Tuzli, Radovanović Dragan i Iveljić Ivo, radi odlaska na drugu dužnost.

III.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja, a bit će objavljena u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona".

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
Skupština

Broj: 01-011-280-18/99
Tuzla, 19. 7. 1999. godine

Predsjednik
Skupštine Tuzlanskog kantona,

Dr. Izet Žigić, v.r.

181

Na temelju članka 24. stavak 1. točka n) Ustava Tuzlanskog kantona ("Službene novine Tuzlansko-podrinjskog kantona", broj: 7/97. i 3/99.), a u svezi s člankom 47. Zakona o tužiteljstvu ("Službene novine Tuzlansko-podrinjskog kantona", broj: 5/96., 6/96., 7/96., 2/97. i 9/97.), na prijedlog predsjednika Tuzlanskog kantona, Sabor Tuzlanskog kantona, na sjednici od 19. 7. 1999. godine, donosi

ODLUKU**o imenovanju zamjenika kantonalnog tužitelja
i razrješenju zamjenika općinskih tužitelja
Općinskog tužiteljstva u Tuzli**

I.

Za zamjenike kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva u Tuzli imenuju se:

1. Radovanović Dragan i
2. Iveljić Ivo.

II.

Razrješavaju se dužnosti zamjenika općinskog tužitelja u Općinskom tužiteljstvu u Tuzli, Radovanović Dragan i Iveljić Ivo, radi odlaska na drugu dužnost.

III.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja, a bit će objavljena u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona".

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
Sabor

Broj: 01-011-280-18/99
Tuzla, 19. 7. 1999. godine

Predsjednik
Sabora Tuzlanskog kantona,

Dr. Izet Žigić, v.r.

182

Na osnovu člana 24. stav 1. tačka n) Ustava Tuzlanskog kantona ("Službene novine Tuzlansko-podrinjskog kantona", broj: 7/97. i 3/99.), a u vezi sa članom 47. Zakona o tužilaštvu ("Službene novine Tuzlansko-podrinjskog kantona", broj: 5/96., 6/96., 7/96., 2/97. i 9/97.), na prijedlog ministra pravde Tuzlanskog kantona, Skupština Tuzlanskog kantona, na sjednici od 19. 7. 1999. godine, donosi

ODLUKU**o imenovanju općinskog tužioca
Općinskog tužilaštva u Tuzli**

I.

Za općinskog tužioca u Općinskom tužilaštvu u Tuzli imenuje se Ćosić Šesenam iz Tuzle.

II.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja, a bit će objavljena u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona".

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
Skupština

Broj: 01-011-280-19/99
Tuzla, 19. 7. 1999. godine

Predsjednik
Skupštine Tuzlanskog kantona,

Dr. Izet Žigić, v.r.

182

Na temelju članka 24. stavak 1. točka n) Ustava Tuzlanskog kantona ("Službene novine Tuzlansko-podrinjskog kantona", broj: 7/97. i 3/99.), a u svezi s člankom 47. Zakona o tužiteljstvu ("Službene novine Tuzlansko-podrinjskog kantona", broj: 5/96., 6/96., 7/96., 2/97. i 9/97.), na prijedlog ministra pravde Tuzlanskog kantona, Sabor Tuzlanskog kantona, na sjednici od 19. 7. 1999. godine, donosi

ODLUKU**o imenovanju općinskog tužitelja
Općinskog tužiteljstva u Tuzli**

I.

Za općinskog tužitelja u Općinskom tužiteljstvu u Tuzli imenuju se Ćosić Šesenam iz Tuzle.

II.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja, a bit će objavljena u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona".

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON

Sabor
Broj: 01-011-280-19/99
Tuzla, 19. 7. 1999. godine

Predsjednik
Sabora Tuzlanskog kantona,

Dr. Izet Žigić, v.r.

183

Na osnovu člana 24. stav 1. tačka c) a u vezi sa članom 11. stav 1. Ustava Tuzlanskog kantona ("Službene novine Tuzlansko-podrinjskog kantona", broj: 7/97. i 3/99.), na prijedlog Vlade Tuzlanskog kantona, Skupština Tuzlanskog kantona, na sjednici od 19. 7. 1999. godine, donosi

ODLUKU**o usvajanju izvršenja budžeta za 1998. godinu**

I.

Usvaja se izvršenje budžeta Tuzlansko-podrinjskog kantona za 1998. godinu sa slijedećim pozicijama:

- Ostvareni prihodi	261.482.803,11 KM
- Ostvareni rashodi	259.815.026,00 KM
- Ostatak prihoda	1.667.777,11 KM

II.

Ostatak prihoda prijenosi se u narednu 1999. godinu kao pozicija - višak prihoda prenesen iz predhodne godine.

III.

Podaci o ostvarenim prihodima i izvršenim rashodima poslužili su kao realna osnova za utvrđivanje budžeta za 1999. godinu.

IV.

Odluka stupa na snagu danom donošenja, a bit će objavljena u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona".

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON

Skupština
Broj: 01-011-277-3/99
Tuzla, 19. 7. 1999. godine

Predsjednik
Skupštine Tuzlanskog kantona,

Dr. Izet Žigić, v.r.

183

Na temelju članka 24. stavak 1. točka c) a u svezi s člankom 11. stavak 1. Ustava Tuzlanskog kantona ("Službene novine Tuzlansko-podrinjskog kantona", broj: 7/97. i 3/99.), na prijedlog Vlade Tuzlanskog kantona, Sabor Tuzlanskog kantona, na sjednici od 19. 7. 1999. godine, donosi

**ODLUKU
o usvajanju izvršenja
proračuna za 1998. godinu**

I.

Usvaja se izvršenje proračuna Tuzlansko-podrinjskog kantona za 1998. godinu sa slijedećim pozicijama:

- Ostvareni prihodi	261.482.803,11 KM
- Ostvareni rashodi	259.815.026,00 KM
- Ostatak prihoda	1.667.777,11 KM

II.

Ostatak prihoda prijenosi se u narednu 1999. godinu kao pozicija - višak prihoda prijenesen iz predhodne godine.

III.

Podaci o ostvarenim prihodima i izvršenim rashodima poslužili su kao realna osnova za utvrđivanje proračuna za 1999. godinu.

IV.

Odluka stupa na snagu danom donošenja, a bit će objavljena u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona".

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON

Sabor
Broj: 01-011-277-3/99
Tuzla, 19. 7. 1999. godine

Predsjednik
Sabora Tuzlanskog kantona,

Dr. Izet Žigić, v.r.

184

Na osnovu člana 24. stav 1. tačka c) Ustava Tuzlanskog kantona ("Službene novine Tuzlansko-podrinjskog kantona", broj: 7/97. i 3/99.), na prijedlog Vlade Tuzlanskog kantona, Skupština Tuzlanskog kantona, na sjednici od 19. 7. 1999. godine, donosi

ODLUKU**o izmjenama Odluke o osnivanju
Kantonalnog štaba civilne zaštite**

Član 1.

U Odluci o osnivanju Kantonalnog štaba civilne zaštite (u daljem tekstu: Odluka/"Službene novine Tuzlansko-podrinjskog kantona", broj: 5/97., 11/97. i 14/97./) u cjelokupnom tekstu Odluke riječi "Tuzlansko-podrinjski kanton" zamjenjuje se riječima "Tuzlanski kanton".

Član 2.

Član 7. Odluke mijenja se i glasi: "Kantonalni štab ima pečat." Tekst pečata, ispisan latinicom u koncentričnim krugovima oko grba Kantona, glasi:

- Bosna i Hercegovina - Federacija Bosne i Hercegovine
- TUZLANSKI KANTON
- Kantonalni štab civilne zaštite
- Tuzla.

Član 3.

Član 11. stav 1. alineja 7. Odluke mijenja se i glasi:
 “- odlučuje u skladu sa zakonom o pravima, obavezama i odgovornostima službenika i namještenika Kantonalnog štaba.”

Član 4.

Član 14. Odluke mijenja se i glasi:
 “Propisi o radnim odnosima i plaćama službenika i namještenika organa uprave primjenjivat će se i na službenike i namještenike Kantonalnog štaba.”

Član 5.

Ova Odluka stupa na snagu danom objavljivanja u “Službenim novinama Tuzlanskog kantona”.

Bosna i Hercegovina Federacija Bosne i Hercegovine TUZLANSKI KANTON Skupština Broj: 01-011-287-4/99 Tuzla, 19. 7. 1999. godine	Predsjednik Skupštine Tuzlanskog kantona, Dr. Izet Žigić, v.r.
---	---

184

Na temelju članka 24. stavak 1. točka c) Ustava Tuzlanskog kantona (“Službene novine Tuzlansko-podrinjskog kantona”, broj: 7/97. i 3/99.), na prijedlog Vlade Tuzlanskog kantona, Sabor Tuzlanskog kantona, na sjednici od 19. 7. 1999. godine, donosi

ODLUKU**o izmjenama Odluke o osnivanju
Kantonalnog stožera civilne zaštite**

Članak 1.

U Odluci o osnivanju Kantonalnog stožera civilne zaštite (u daljem tekstu: Odluka) “Službene novine Tuzlansko-podrinjskog kantona”, broj: 5/97., 11/97. i 14/97./) u cjelokupnom tekstu Odluke riječi “Tuzlansko-podrinjski kanton” zamjenjuje se riječima “Tuzlanski kanton”.

Članak 2.

Članak 7. Odluke mijenja se i glasi: “Kantonalni stožer ima pečat.”

Tekst pečata, ispisan latinicom u koncentričnim krugovima oko grba Kantona, glasi:

- Bosna i Hercegovina - Federacija Bosne i Hercegovine
- TUZLANSKI KANTON
- Kantonalni stožer civilne zaštite
- Tuzla.

Članak 3.

Članak 11. stavak 1. alineja 7. Odluke mijenja se i glasi:
 “- odlučuje sukladno zakonu o pravima, obavezama i odgovornostima službenika i namještenika Kantonalnog stožera.”

Članak 4.

Članak 14. Odluke mijenja se i glasi:
 “Propisi o radnim odnosima i plaćama službenika i namještenika organa uprave primjenjivat će se i na službenike i namještenike Kantonalnog stožera.”

Članak 5.

Ova Odluka stupa na snagu danom objavljivanja u “Službenim novinama Tuzlanskog kantona”.

Bosna i Hercegovina Federacija Bosne i Hercegovine TUZLANSKI KANTON Sabor Broj: 01-011-287-4/99 Tuzla, 19. 7. 1999. godine	Predsjednik Sabora Tuzlanskog kantona, Dr. Izet Žigić, v.r.
---	--

SLUŽBENE NOVINE

TUZLANSKOG KANTONA

OGLASNI DIO

Općinski sud u Gradačcu, po sudiji Kešan Seadu, u vanparničnom postupku dokazivanja smrti, po prijedlogu predlagača Mujčinović Safeta iz Lukavca Gornjeg, općina Gradačac, na osnovu člana 62. i čl. 65. Zakona o vanparničnom postupku F BiH, izdaje

OGLAS

Općinski sud u Gradačcu, poziva Mujčinović Hanku, kći Bajramović Huse i majke Čulah Fatime, rođene 1911. godine u Zelinji Donjoj, općina Gradačac, stalno nastanjena u Lukavcu Gornjem, općina Gradačac, a koja je navodno umrla 13. 05. 1993. godine u Lukavcu Gornjem, općina Gradačac, da se u roku od 15. dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona", Tuzla, javi ovom sudu, a ovaj sud poziva svaku osobu koja ma šta zna o životu ili smrti Mujčinović Hanke, da to javi ovom sudu.

Po isteku roka oglašavanja, sud će donijeti rješenje o prijedlogu za dokazivanje smrti Mujčinović Hanke iz Lukavca Gornjeg, općina Gradačac.

OPĆINSKI SUD U GRADAČCU
Broj: R-62/99
Gradačac, 19. 07. 1999. godine

SUDIJA
Kešan Sead, v.r.

133/99

Općinski sud u Gradačcu po sudiji Kešan Seadu, u vanparničnom postupku dokazivanja nestalog za umrlog, po prijedlogu predlagateljice Osmanović Hafize iz Sopotnika, općina Zvornik, privremeno nastanjena u Srnicama Donjim, općina Gradačac, a na osnovu člana 62. i člana 65. Zakona o vanparničnom postupku F BiH izdaje

OGLAS

Općinski sud u Gradačcu, poziva Osmanović Muniba, sin Alije i majke Fate rođ. Muratović, rođen 16. 09. 1958 godine u Sopotniku, općina Zvornik, koji je navodno nestao 12. 07. 1995. godine na putu Srebrenica-Tuzla, da se u roku od 15. dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona" Tuzla javi ovom sudu, a ovaj sud poziva svaku osobu koja ma šta zna o životu ili smrti Osmanović Muniba, da to javi ovom sudu.

Po isteku roka oglašavanja sud će donijeti rješenje po prijedlogu za dokazivanje nestalog za umrlog Osmanović Muniba, sin Alije iz Sopotnika, općina Zvornik.

OPĆINSKI SUD U GRADAČCU
Broj: R-67/99
Gradačac, 20. 07. 1999. godine

SUDIJA
Kešan Sead, v.r.

134/99

Općinski sud u Gradačcu po sudiji Kešan Seadu, u vanparničnom postupku dokazivanja nestalog za umrlog, po prijedlogu predlagateljice Sulejmanović Hamide žene Avdulaha iz Konjevića, općina Bratunac, privremeno nastanjena u Srnicama Donjim, općina Gradačac, a na osnovu člana 62. i člana 65. Zakona o vanparničnom postupku F BiH, izdaje

OGLAS

Općinski sud u Gradačcu, poziva Sulejmanović Avdulaha sina Suljkana i majke Alme rođene Jašarević, rođen 04. 06. 1956. godine u Konjeviću, općina Bratunac, koji je navodno nestao 12. 07. 1995. godine na putu Srebrenica-Tuzla, da se u roku od 15. dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona" Tuzla javi ovom sudu, a ovaj sud poziva svaku osobu koja ma šta zna o životu i smrti Sulejmanović Avdulaha, da to javi ovom sudu.

Po isteku roka oglašavanja sud će donijeti rješenje po prijedlogu za dokazivanje nestalog za umrlog Sulejmanović Avdulaha sina Suljkana iz Konjevića, općina Bratunac.

OPĆINSKI SUD U GRADAČCU
Broj: R-66/99
Gradačac, 21. 07. 1999. godine

SUDIJA
Kešan Sead, v.r.

135/99

Općinski sud u Gradačcu po sudiji Kešan Seadu, u vanparničnom postupku dokazivanja nestalog za umrlog, po prijedlogu predlagateljice Zukanović Hanije iz Sućeske općina Srebrenica, privremeno nastanjena u Srnicama Donjim, općina Gradačac, a na osnovu člana 62. i člana 65. Zakona o vanparničnom postupku F BiH, izdaje

OGLAS

Općinski sud u Gradačcu, poziva Zukanović Sulju sina Ismeta i majke Hanije r. Bektić, rođen 15. 09. 1978. godine u Selu Sućeska, općina Srebrenica, koji je navodno nestao 12. 07. 1995. godine na putu Srebrenica-Tuzla, da se u roku od 15. dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona" Tuzla javi ovom sudu, a ovaj sud poziva svaku osobu koja ma šta zna o životu i smrti Zukanović Sulje, da to javi ovom sudu.

Po isteku roka oglašavanja sud će donijeti rješenje po prijedlogu za dokazivanje nestalog za umrlog Zukanović Sulje sina Ismeta iz Sućeske, općina Srebrenica.

OPĆINSKI SUD U GRADAČCU
Broj: R-69/99
Gradačac, 21. 07. 1999. godine

SUDIJA
Kešan Sead, v.r.

136/99

Općinski sud u Gradačcu po sudiji Kešan Seadu, u vanparničnom postupku dokazivanja nestalog za umrlog, po prijedlogu predlagateljice Zukanović Hanije žena Ismeta iz Sućeske općina Srebrenica, privremeno nastanjena u Srnicama Donjim, općina Gradačac, a na osnovu člana 62. i člana 65. Zakona o vanparničnom postupku F BiH, izdaje

OGLAS

Općinski sud u Gradačcu, poziva Zukanović Ismeta sina Sulje i majke Hanife rođene Klenpić rođenog 28. 4. 1939. godine u selu Sućeska, općina Srebrenica koji je navodno nestao 12. 07. 1995. godine na putu Srebrenica-Tuzla, da se u roku od 15. dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona" Tuzla javi ovom sudu, a ovaj sud poziva svaku osobu koja ma šta zna o životu i i smrti Zukanović Ismeta, da to javi ovom sudu.

Po isteku roka oglašavanja sud će donijeti rješenje po prijedlogu za dokazivanje nestalog za umrlog Zukanović Ismeta sina Sulje iz Sućeske, općina Srebrenica.

OPĆINSKI SUD U GRADAČCU
Broj: R-68/99
Gradačac, 21. 07. 1999. godine

SUDIJA
Kešan Sead, v.r.

137/99

Općinski sud u Gradačcu po sudiji Kešan Seadu, u vanparničnom postupku dokazivanja smrti, po prijedlogu predlagateljice Cigić Joke kćeri Jove iz Porebrica, zastupana po advokatu Kikić Safetu iz Gradačca, na osnovu člana 62. i člana 65. Zakona o vanparničnom postupku F BiH, izdaje

OGLAS

Općinski sud u Gradačcu, poziva Lazić Obrada sina Todora i majke Goje r. Cvjetković rođen 21. 09. 1912. godine u

Porebricama, općina Gradačac, koji je navodno umro 27. 08. 1992 godine u Porebricama da se u roku od 15. dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona" Tuzla javi ovom sudu, a ovaj sud poziva svaku osobu koja ma šta zna o životu i smrti Lazić Obrada, da to javi ovom sudu.

Po isteku roka oglašavanja sud će donijeti rješenje po prijedlogu za dokazivanje smrti Lazić Obrada sina Todora iz Porebrica, općina Gradačac.

OPĆINSKI SUD U GRADAČCU
Broj: R-80/99
Gradačac, 22. 07. 1999. godine

SUDIJA
Kešan Sead, v.r.

138/99

Općinski sud u Gradačcu po sudiji Kešan Seadu, u vanparničnom postupku dokazivanja nestalog za umrlog, po prijedlogu predlagateljice Ibrahimović rođ. Mandžić Hajrije, kćeri Mehmeda iz Brčkog, a na osnovu člana 62. i člana 65. Zakona o vanparničnom postupku F BiH, izdaje

OGLAS

Općinski sud u Gradačcu, poziva Mandžić Mersedu, sina Mehmeda i majke Šahe rođ. Hećimović, rođen 28. 01. 1940. godine u Gradačcu, koji je navodno nestao 15. 01. 1958. da se u roku od 15. dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona" Tuzla javi ovom sudu, a ovaj sud poziva svaku osobu koja ma šta zna o životu i i smrti Mandžić Mersedu, sina Mehmeda iz Gradačca, da to javi ovom sudu.

Po isteku roka oglašavanja sud će donijeti rješenje po prijedlogu za dokazivanje nestalog za umrlog Mandžić Mersedu, sina Mehmeda iz Gradačca.

OPĆINSKI SUD U GRADAČCU
Broj: R-81/99
Gradačac, 26. 07. 1999. godine

SUDIJA
Kešan Sead, v.r.

139/99

**“Službene novine Tuzlanskog kantona”,
broj: 10/99 od 29. juli/srpanj 1999. godine**

SADRŽAJ

SKUPŠTINA KANTONA

178. Zakon o zaštiti prirode (bosanski jezik)	341	184. Odluka o izmjenama Odluke o osnivanju Kantonalnog štaba civilne zaštite (bosanski jezik)	200
178. Zakon o zaštiti prirode (hrvatski jezik)	200	184. Odluka o izmjenama Odluke o osnivanju Kantonalnog stožera civilne zaštite (hrvatski jezik)	200
179. Zakon o šumama (bosanski jezik)	200		
179. Zakon o šumama (hrvatski jezik)	200	OGLASNI DIO	
180. Zakon o visokom obrazovanju (bosanski jezik)	200	133. Oglas Općinskog suda u Gradačcu o pozivanju Mujčinović Hanke	200
180. Zakon o visokom obrazovanju (hrvatski jezik)	200	134. Oglas Općinskog suda u Gradačcu o pozivanju Osmanović Muniba	200
181. Odluka o imenovanju zamjenika kantonalnog tužioca i razrješenju zamjenika općinskih tužilaca Općinskog tužilaštva u Tuzli (bosanski jezik)	200	135. Oglas Općinskog suda u Gradačcu o pozivanju Sulejmanović Avdulaha	200
181. Odluka o imenovanju zamjenika kantonalnog tužitelja i razrješenju zamjenika općinskih tužitelja Općinskog tužiteljstva u Tuzli (hrvatski jezik)	200	136. Oglas Općinskog suda u Gradačcu o pozivanju Zukanović Sulje	200
182. Odluka o imenovanju općinskog tužioca Općinskog tužilaštva u Tuzli (bosanski jezik)	200	137. Oglas Općinskog suda u Gradačcu o pozivanju Zukanović Ismeta	200
182. Odluka o imenovanju općinskog tužitelja Općinskog tužiteljstva u Tuzli (hrvatski jezik)	200	138. Oglas Općinskog suda u Gradačcu o pozivanju Lazić Obrada	200
183. Odluka o usvajanju izvršenja budžeta za 1998. godinu (bosanski jezik)	200	139. Oglas Općinskog suda u Gradačcu o pozivanju Mandžić Mersedaa	200
183. Odluka o usvajanju izvršenja proračuna za 1998. godinu (hrvatski jezik)	200		